

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์อยู่ 3 ประการ คือ (1) เพื่อประเมินความต้องการจำเป็นแบบมีส่วนร่วมเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นด้านสภาพแวดล้อมโรงเรียนตามการรับรู้ของนักเรียน โดยใช้เทคนิคเสียงจากภาพและเทคนิคการสนทนากลุ่ม (2) เพื่อเปรียบเทียบลักษณะของความต้องการจำเป็นระหว่างการใช้เทคนิคเสียงจากภาพและเทคนิคการสนทนากลุ่มในด้านความสอดคล้องของความต้องการจำเป็นและลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น และ(3) เพื่อเปรียบเทียบผลของการใช้เทคนิคเสียงจากภาพและเทคนิคการสนทนากลุ่มในด้านคุณลักษณะของผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมหลังจากมีการเสริมสร้างพลังอำนาจให้มีการใช้เทคนิคทั้งสองแบบในการประเมินความต้องการจำเป็น และความคิดเห็นของผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่มีต่อการใช้เทคนิคเสียงจากภาพและเทคนิคการสนทนากลุ่มในการประเมินความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับความยากง่ายในการปฏิบัติ ความพึงพอใจ และความเหมาะสมของเทคนิค

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 บริบทของโรงเรียนที่ใช้เป็นสนามวิจัย

ตอนที่ 2 ความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมโรงเรียน

2.1 ความต้องการจำเป็นที่ได้จากการประเมินด้วยเทคนิคเสียงจากภาพ

2.2 ความต้องการจำเป็นที่ได้จากการประเมินด้วยเทคนิคการสนทนากลุ่ม

2.3 ความสอดคล้องของความต้องการจำเป็นที่ได้จากการประเมินด้วยเทคนิค

เสียงจากภาพและเทคนิคการสนทนากลุ่ม

2.4 ความสอดคล้องของลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นที่ได้จากการ

ประเมินด้วยเทคนิคเสียงจากภาพและเทคนิคการสนทนากลุ่ม

ตอนที่ 3 ผลของการใช้เทคนิคเสียงจากภาพและเทคนิคการสนทนากลุ่มในการประเมินความต้องการจำเป็น

3.1 คุณลักษณะของผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมหลังจากมีการเสริมสร้างพลังอำนาจให้มีการใช้เทคนิคทั้งสองแบบในการประเมินความต้องการจำเป็น

3.2 ความคิดเห็นของผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่มีต่อการใช้เทคนิคเสียงจากภาพและเทคนิคการสนทนากลุ่ม

ตอนที่ 1 บริบทของโรงเรียนที่ใช้เป็นสนามวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งหนึ่งในจังหวัดทางภาคใต้ สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการเป็นสนามในการวิจัย โรงเรียนตั้งอยู่ในชุมชนที่อดีตเคยเป็นอาณาบริเวณที่เรียกว่า "พื้นที่ลุ่มพุง" และมีความทุรกันดาร สภาพทางภูมิศาสตร์ของชุมชนเป็นที่สูง มีภูเขารายรอบ แต่ปัจจุบันชุมชนได้รับการพัฒนาขึ้นมาก มีผู้คนอาศัยอยู่ค่อนข้างหนาแน่น มีสถานีรถไฟและถนนลาดยางตัดผ่านชุมชน ส่วนเส้นทางคมนาคมที่ใช้สัญจรไปมาระหว่างหมู่บ้านจะเป็นถนนลูกรัง การเดินทางยังไม่ค่อยสะดวก ศูนย์กลางของชุมชนจะเป็นตลาดในตำบล มีร้านค้า และร้านอาหารอยู่ทั่วไป

โรงเรียนที่เป็นสนามวิจัยนั้น ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2519 มีเนื้อที่ 41 ไร่ 1 งาน 26 ตารางวา ประกอบด้วยอาคารเรียนจำนวน 4 หลัง แบ่งเป็นอาคารไม้ 2 ชั้น จำนวน 1 หลัง และอาคารปูนซีเมนต์จำนวน 3 หลัง มีโรงอาหาร โรงฝึกงาน ห้องน้ำห้องส้วมแยกเป็นห้องน้ำชายหญิง อย่างละ 1 หลัง บ้านพักครูมีจำนวน 7 หลัง ห้องปฏิบัติการทางคอมพิวเตอร์จำนวน 1 ห้อง ส่วนอาคารเอนกประสงค์ และห้องประชุมนักเรียนมีการปรับพื้นที่ชั้นล่างของอาคารเรียนมาใช้เนื่องจากมีจำนวนห้องไม่เพียงพอ โรงเรียนมีการจัดการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 เปิดเรียนเป็น 2 ภาคการศึกษา มีจำนวนนักเรียนทั้งหมด 843 คน และครูจำนวน 37 คน แยกเป็นครูที่เป็นข้าราชการ 31 คน และครูอัตราจ้างจำนวน 6 คน ครูส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี

สภาพพื้นที่ในโรงเรียนเป็นที่ลุ่ม เมื่อเข้าหน้าฝนในช่วงเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนธันวาคมจะเกิดน้ำท่วมทุกปี ทิศเหนือและทิศตะวันออกของโรงเรียนมีอาณาเขตติดต่อกับสวนผลไม้และสวนยางพารา ทิศตะวันตกซึ่งเป็นสนามฟุตบอลมีอาณาเขตติดต่อกับโรงงานแปรรูปไม้ยางพารา ส่วนทิศใต้ซึ่งเป็นด้านหน้าโรงเรียนติดกับถนนที่ใช้สัญจรไปมาระหว่างตัวอำเภอกับศูนย์กลางของชุมชน โรงเรียนมีระยะทางห่างจากตัวอำเภอประมาณ 7 กิโลเมตร และห่างจากตัวจังหวัดประมาณ 70 กิโลเมตร การเดินทางมาโรงเรียนของนักเรียนส่วนใหญ่มารับส่งนักเรียนซึ่งมีจำนวนถึง 609 คน และจำนวน 150 คน นำรถจักรยานยนต์ส่วนตัวมาเอง ฐานะครอบครัวของนักเรียนส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลางและค่อนข้างดี ผู้ปกครองร้อยละ 74.14 ประกอบอาชีพด้าน เกษตรกรรม เช่น ทำไร่ ทำสวนยางพาราและสวนผลไม้ รองลงมาร้อยละ 15.32 ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป (เอกสารสารสนเทศโรงเรียน, 2541)

ตอนที่ 2 ความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมโรงเรียน

ตอนที่ 2.1 ความต้องการจำเป็นที่ได้จากการประเมินด้วยเทคนิคเสียงจากภาพ

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินความต้องการจำเป็นโดยใช้เทคนิคเสียงจากภาพ แบ่งเป็น 4 ชั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 การคัดเลือกภาพ

พบว่าผู้มีส่วนในกิจกรรมแต่ละคนได้คัดเลือกภาพถ่ายเพื่อนำเสนอในช่วงสนทนาและอภิปรายกลุ่มโดยเลือกเฉพาะภาพถ่ายที่สะท้อนความต้องการจำเป็นตามการรับรู้ของตนเองที่ชัดเจนที่สุด เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นและจำเป็นต้องได้รับการแก้ไข ผลการคัดเลือกพบว่ามีภาพถ่ายที่ใช้ในการสนทนาและอภิปรายกลุ่มทั้งสิ้นจำนวน 51 ภาพ

ขั้นที่ 2 การกำหนดกรอบความคิดจากภาพ

พบว่าผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมได้เขียนคำบรรยายเหตุการณ์หรือเรื่องราวที่เกิดขึ้นประกอบภาพถ่าย หลังจากนั้นผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมแต่ละคนได้จัดหมวดหมู่ของภาพถ่ายเพื่อนำเสนอในช่วงการสนทนาและอภิปรายกลุ่ม โดยพิจารณาจากรายละเอียดและประเด็นปัญหาจากภาพถ่ายที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันโดยแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ซึ่งมีรายละเอียดปรากฏดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ผลการจัดหมวดหมู่ภาพถ่ายเพื่อนำเสนอในการสนทนาและอภิปรายกลุ่ม

หมวดหมู่ของภาพถ่าย	ภาพที่	จำนวนภาพ
1. ปัญหาเกี่ยวกับสภาพห้องเรียน ห้องประกอบ อาคารสถานที่	1 - 21	21
2. ปัญหาเกี่ยวกับวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ	22 - 36	15
3. ปัญหาเกี่ยวกับสภาพบรรยากาศและพื้นที่บริเวณโรงเรียน	37 - 47	11
4. ปัญหาอื่น ๆ	48 - 51	4
รวม		51

ขั้นที่ 3 ขั้นตอนการสนทนาและอภิปรายกลุ่ม

เริ่มต้นผู้ดำเนินการได้แนะนำตัวและให้ผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมทุกคนกล่าวแนะนำตัว แล้วจึงอธิบายขั้นตอนของการนำเสนอภาพถ่ายว่าต้องมีการบอกรายละเอียดของปัญหาที่เกิดขึ้น และผลกระทบที่ตนเองได้รับ โดยที่ผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมคนอื่น ๆ สามารถนำภาพถ่ายของตนเองมาสนับสนุนหรือแสดงให้ผู้อื่นรับรู้ถ้าหากภาพถ่ายเป็นประเด็นปัญหาที่สอดคล้องกัน หลังจากนั้นผู้ดำเนินการจึงตั้งประเด็นคำถามเพื่อให้ผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมนำเสนอภาพถ่ายที่ได้จัดเตรียมมา และกระตุ้นคนอื่น ๆ ร่วมกันอภิปรายปัญหาที่เกิดขึ้น สำหรับตัวอย่างการตั้งแนวคำถามมีดังนี้ "น้อง ๆ มีภาพถ่ายที่เป็นปัญหาด้าน...บ้างไหมคะ" "ปัญหาจากภาพเป็นอย่างไรหรือคะ" "น้องคนอื่น ๆ ละคะเจอปัญหาแบบนี้บ้างไหมและเป็นอย่างไรคะ" "มีอะไรเพิ่มเติมอีกไหมคะ" "ยังมีปัญหาอื่น ๆ อีกไหมคะ" ฯลฯ และเมื่อผู้ดำเนินการสนทนากลุ่มตั้งประเด็นคำถามในแต่ละประเด็นเสร็จสิ้น พบว่าผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมแต่ละคนได้นำเสนอภาพถ่ายของตนเองตามประเด็นคำถาม และถ้าภาพถ่ายของตนเองสอดคล้องหรือมีรายละเอียดของปัญหาเช่นเดียวกับภาพถ่ายของบุคคลอื่น ๆ ผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมก็จะนำเสนอภาพถ่ายของตนเองเพื่อให้บุคคลอื่นรับรู้เช่นกัน สำหรับภาพถ่ายที่ใช้ในการสนทนาและอภิปรายกลุ่มมีดังนี้

1. ปัญหาเกี่ยวกับสภาพห้องเรียน ห้องประกอบ อาคารสถานที่

“ดิฉันเจอปัญหาเกี่ยวกับหลังคาณะคะ
ซึ่งจะเห็นว่าส่วนนี้เป็นส่วนของเพดานกระเบื้อง
อะไรก็ทะลุไปหมดแล้ว กระเบื้องบางส่วนก็ห้อย
ลงมา เมื่อได้รับความกระทบกระเทือนก็จะทำให้
เศษกระเบื้องตกลงมาใส่นักเรียน ทำให้นักเรียน
ที่อยู่ในห้องเรียนได้รับอันตรายได้คะ”

(ณัณฑ์ : ภาพที่ 1)

ภาพที่ 1 “ดิฉันถ่ายภาพนี้ในห้องเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/3 จากภาพจะ
เห็นได้ว่าห้องเรียนมีสภาพชำรุดโดยเฉพาะบนเพดานห้องเรียนจะมี
กระเบื้องที่แตกหักและเป็นช่องโหว่อยู่จำนวนมากส่งผลให้บรรยากาศใน
ห้องเรียนไม่น่าอยู่ไม่น่าเรียน บางครั้งก็มีเศษกระเบื้องตกลงมา
ฉ่นต้องการให้ทางโรงเรียนซ่อมแซมเพดานห้องเรียนนี้ด้วย”

ถ่ายภาพโดยณัณฑ์ : 22 ธันวาคม 2541

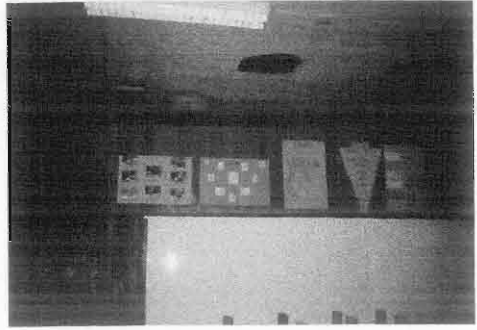
“ผมก็เจอเช่นเดียวกับณัณฑ์ครับ เป็น
ภาพของเพดานในห้องเรียนเราเอง เวลาเรียนจะ
มีแสงแดดส่องลงมา และเป็นอันตรายด้วยครับ
ผมถ่ายภาพมาอยากให้ทางอาจารย์ช่วยซ่อมแซม
ให้ด้วย”

(ศักดิ์ : ภาพที่ 2)

ภาพที่ 2 “ภาพนี้เป็นภาพเพดานในห้องเรียนห้องหนึ่งซึ่งอยู่ในโรงเรียน
ของผม ในช่วงเวลาที่กำลังเรียนอยู่นั้นก็มีแสงแดดส่องลงมาตามรูของ
หลังคาทำให้เป็นปัญหาต่อการเรียน แสงแดดที่ส่องลงมาทำให้เข้าตาและ
ตามัว ไม่มีสมาธิในการเรียน ตาพร่ามัว ผมถ่ายภาพนี้ก็เพื่อให้อาจารย์
ช่วยซ่อมแซมส่วนที่เพดานชำรุด” ถ่ายภาพโดยศักดิ์:18 ธันวาคม 2541

“ส่วนภาพของฉันทน์ก็เหมือนกับของฉันทน์
คะ เป็นภาพในห้องเรียนของเราเอง ดูแล้วเป็น
อันตราย ไม่ปลอดภัยมากเกินไป” (พร : ภาพที่ 3)

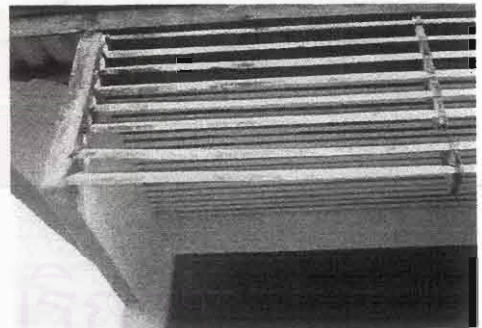

ภาพที่ 3 ปัญหาเรื่องการชำรุดของหลังคาโรงเรียน จากภาพจะเห็นได้ว่าเป็นส่วนของเพดานในห้องเรียน ซึ่งกระเบื้องได้แตกและยังไม่ได้รับการซ่อมแซม อาจก่อให้เกิดอันตรายได้ ถ้ากระเบื้องได้รับความกระทบกระเทือนก็จะทำให้หลุดและตกลงมาใส่นักเรียนที่อยู่ข้างล่าง ฉันทน์ต้องการให้มีการซ่อมแซมส่วนที่ชำรุดดังกล่าว เพื่อให้บรรยากาศและสภาพห้องเรียนน่าอยู่ น่าเรียน และมีความปลอดภัย

ถ่ายภาพโดยพร : 7 ธันวาคม 2541

“ส่วนปัญหาของฉันทน์คะ เป็นภาพที่
ห้องคหกรรม จากภาพจะเห็นว่าไม้ที่จะพัง
ลงมาเป็นอันตรายกับเด็กนักเรียน โดยเฉพาะ
เด็กเดินไปรับประทานอาหารไม้อาจตกลงมาได้
อยากให้ทางโรงเรียนช่วยแก้ไขคะ”

(ดา: ภาพที่ 4)

ภาพที่ 4 “ภาพนี้เป็นภาพของอาคารคหกรรมที่มีความชำรุดซึ่งเกิดจากการผุพังของไม้ที่อยู่บนหลังคาของอาคาร เวลาที่นักเรียนไปใช้อาคารนี้อาจจะได้รับอุบัติเหตุได้ โดยไม้ที่ผุพังนี้อาจเกิดการพังทลายใส่เด็กนักเรียนก็ได้ ฉันทน์ถ่ายภาพนี้มาเพื่อต้องการให้โรงเรียนช่วยทำการปรับปรุงและซ่อมแซมส่วนที่ชำรุดของอาคาร เพื่อให้เด็กนักเรียนมีความปลอดภัยและทำให้สภาพของอาคารคหกรรมมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น”

ถ่ายภาพโดยดา : 14 ธันวาคม 2541

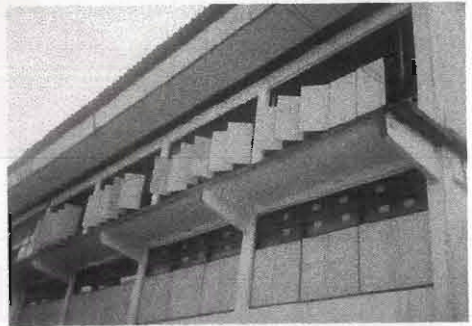
“ปัญหาที่ฉันได้ไปพบก็คล้าย ๆ กันค่ะ เป็นภาพของห้องน้ำซึ่งไม่มีกลอนประตู เมื่อมาใช้จะรู้สึกไม่ปลอดภัย.....ต้องระวังประตูตลอดเวลาอยากให้ทางโรงเรียนช่วยซื้อกลอนมาติดให้ด้วยค่ะ” (ยา : ภาพที่ 5)

ภาพที่ 5 “ภาพนี้เป็นภาพประตูของห้องน้ำหญิงของโรงเรียน ซึ่งไม่มีกลอน ทำให้ผู้ที่มาใช้บริการต้องคอยระวังประตูตลอดเวลา กลัวว่าจะมีคนมาเปิด ฉันคิดว่ากลอนประตูราคาก็ไม่แพง ไม่กี่บาท โรงเรียนก็ยังซื้อมาเปลี่ยนให้ไม่ได้ เราไม่ควรปล่อยปัญหานี้อยู่เลย ๆ หรือว่าทุกคนอาจจะไม่เห็นความสำคัญของปัญหานี้ก็ได้ ที่ฉันถ่ายภาพนี้มาก็เพื่อให้รู้ว่าเวลาที่ไปเข้าห้องน้ำหญิงแล้ว ทำให้รู้สึกไม่สะดวกในการใช้และไม่ปลอดภัยอีกด้วย”

ถ่ายภาพโดยยา : 11 ธันวาคม 2541

“ส่วนของดิฉันเป็นภาพหน้าต่างใน
ห้องเรียนชำรุดค่ะ ทำให้แสงสว่างในห้องเรียน
ไม่เพียงพอเวลาเรียนและเวลาอ่านหนังสือ
เพราะปิดหน้าต่างที่เสียไว้ ฉันคิดว่าโรงเรียน
น่าจะซ่อมแซมด้วยค่ะ” (จิต : ภาพที่ 6)

ภาพที่ 6 “ภาพนี้เป็นภาพเกี่ยวกับหน้าต่างบางบานในห้องเรียนมีความชำรุด ก่อให้เกิดผลเสียต่อนักเรียนคือห้องเรียนขาดแสงสว่างที่เพียงพอ ซึ่งเป็นปัญหาต่อการเรียนการสอน และเมื่อหน้าต่างชำรุดก็ต้องเปิดไฟฟ้าทำให้สิ้นเปลืองไฟฟ้าโดยไร้ประโยชน์ ฉันคิดว่าโรงเรียนน่าจะซ่อมแซมบานหน้าต่างที่ชำรุดเหล่านี้ เราก็จะได้ใช้ประโยชน์จากหน้าต่างอย่างเต็มที่ ไม่ใช่ชำรุดปล่อยตามเลยโดยไม่สนใจ”

ถ่ายภาพโดยจิต : 16 ธันวาคม 2541

“ส่วนภาพนี้ เป็นภาพของประตูห้องเรียน
 นะคะ มีช่องโหว่ เกิดการชำรุด บางที่มีลวด
 เข้าไป ทำให้ห้องเรียนสกปรก ฉะนั้นอยากให้
 โรงเรียนช่วยปรับปรุงแก้ไขด้วยค่ะ ประตูนี
 พังมานานแล้วค่ะ”

(ดา : ภาพที่ 7)

ภาพที่ 7 - ฉันทายภาพนี้ที่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 จากภาพจะเห็นได้ว่า
 ประตูของห้องเรียนทรุดโทรมและชำรุดมาก ทำให้ลวดต่าง ๆ เข้าไปใน
 ห้องเรียนฉ่นได้ อาจทำลายโต๊ะ เก้าอี้ หรือคีย์เสียบขยะในห้องเรียนได้ ทำ
 ให้ห้องเรียนเกิดความสกปรก เสียหาย ฉันทจึงอยากให้โรงเรียนช่วยแก้ไข
 โดยการซ่อมแซม หรือถ้าเป็นไปได้ควรเปลี่ยนบานประตูใหม่ด้วย”

ถ่ายภาพโดยดา : 9 ธันวาคม 2541

“ผมถ่ายภาพนี้ในห้องน้ำชาย ปัญหาที่
 พบคือน้ำใช้ในท้องน้ำไม่มี นักเรียนที่มาใช้ก็
 ไม่สะดวก ไม่กล้าเข้าไปใช้ครับ เพราะเกิด
 ความสกปรก.....” (เกรียง : ภาพที่ 8)

ภาพที่ 8 “ผมได้ถ่ายภาพนี้จากห้องน้ำชายในโรงเรียน ซึ่งมีปัญหาคือน้ำ
 ในท้องน้ำไม่มี เมื่อนักเรียนเข้ามาใช้ก็จะไม่มีน้ำราด ทำให้ผู้มาใช้บริการ
 ที่หลังไม่กล้าเข้ามา เพราะกลิ่นและมีความสกปรกมาก และเมื่อผู้เข้ามา
 ใช้ที่หลังเห็นสภาพอย่างนั้นก็จะปฏิบัติตามความสะอาดของตนเอง เช่น
 เมื่อเข้ามาแล้ว ถ่ายปัสสาวะไม่ราด คนอื่นมาเห็นก็ปฏิบัติตาม ทำให้
 ห้องน้ำสกปรก มีกลิ่นเหม็นจนบางคนไม่กล้าเข้าไป ผมถ่ายภาพนี้มาเพื่อ
 ให้นักเรียนทุกคนหันมาเห็นความสำคัญเรื่องความสะอาดของห้องน้ำ
 ห้องส้วม คือ เมื่อเข้ามาใช้แล้วก็ต้องทำความสะอาดให้เรียบร้อย เมื่อ
 คนอื่นเข้ามาเห็นก็จะปฏิบัติตาม ทำให้ห้องน้ำสะอาดไม่มีกลิ่น โดยเฉพาะ
 น้ำในห้องน้ำก็ควรมีน้ำราด เพื่อจะได้ไม่น้ำไปทำความสะอาด”

ถ่ายภาพโดยเกรียง : 14 ธันวาคม 2541

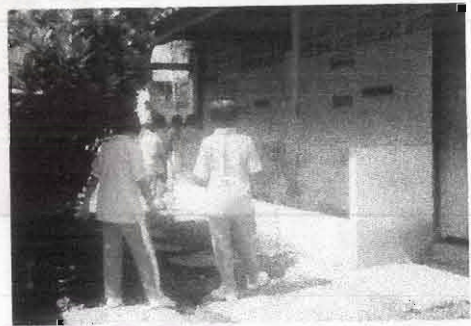
“ส่วนภาพของดิฉันนะคะ ถ่ายมาจากห้องผู้หญิงนะคะ จากภาพจะเห็นได้ว่าห้องน้ำก็จะสกปรก ประตูก็ชำรุด ไม่ปลอดภัยด้วย ทำให้ผู้ที่อยากจะเข้าไปใช้ห้องน้ำไม่อยากจะเข้าห้องน้ำ อยากให้อาจารย์ ภารโรงและนักเรียนช่วยกันรักษาความสะอาดและแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นด้วยค่ะ” (ฉันทน์ : ภาพที่ 9)

ภาพที่ 9 - ฉันทน์ถ่ายภาพนี้ที่ห้องน้ำหญิงของโรงเรียน จากภาพจะเห็นว่าห้องน้ำจะสกปรกและมีกลิ่นเหม็นด้วย โดยเฉพาะพื้นห้องจะสกปรกมาก ทำให้ผู้ที่จะมาใช้ห้องน้ำไม่อยากจะเข้าห้องน้ำและสภาพของประตูห้องน้ำก็เกิดการชำรุด ไม่ได้มีการซ่อมแซม ดูแล้วรู้สึกไม่ปลอดภัย ดังนั้นทุกคนไม่ว่าจะเป็นครูอาจารย์ ภารโรงและนักเรียนต้องให้ความสำคัญ โดยต้องช่วยกันรักษาความสะอาดและทำการปรับปรุงให้มากกว่านี้ นักเรียนที่ใช้ห้องน้ำก็ต้องทำความสะอาดเมื่อใช้เสร็จ ภารโรงก็ควรจัดหาน้ำที่จะใช้ทำความสะอาดมาให้และน้ำจะมีน้ำยาคับกลิ่นด้วย”

ถ่ายภาพโดยฉันทน์ : 6 ธันวาคม 2541

“ส่วนของดิฉันเป็นภาพของจำนวนห้องน้ำห้องส้วมที่มีไม่พอค่ะ โดยเฉพาะในตอนเที่ยง ๆ นะคะ นักเรียนจะมาใช้ห้องน้ำกันมากค่ะ นักเรียนต้องมาเข้าแถวใช้ห้องน้ำกันมาก ห้องน้ำก็มีกลิ่นด้วย.....” (ดา : ภาพที่ 10)

ภาพที่ 10 - ฉันทน์ถ่ายภาพนี้ที่หน้าห้องน้ำหญิงของโรงเรียน เมื่อถึงชั่วโมงว่างหรือตอนเที่ยง นักเรียนก็จะมาใช้ห้องน้ำกันมาก จำนวนห้องน้ำที่มีอยู่นั้นมีไม่เพียงพอกับนักเรียนที่มาใช้ เพราะห้องน้ำของโรงเรียนมีอยู่ที่เดียวเท่านั้น และสภาพห้องน้ำก็ไม่ค่อยสะอาด ทำให้นักเรียนต้องมายืนเข้าแถวรอกันนานและต้องมายืนดมกลิ่นของห้องน้ำอีกด้วย ทำให้เสียเวลาในการเรียน และอยู่ในสภาพบรรยากาศที่ไม่ค่อยดี ฉันทน์ต้องการให้โรงเรียนของเรามีการเพิ่มจำนวนห้องน้ำห้องส้วมให้มากกว่านี้ เพื่อให้เพียงพอกับนักเรียน เพราะโรงเรียนของเรามีนักเรียนจำนวนมาก และเมื่อเทียบกับจำนวนห้องน้ำห้องส้วมที่มีอยู่ ฉันทน์คิดว่ายังไม่เหมาะสม ฉันทน์คิดว่าปัญหานี้โรงเรียนควรรีบแก้ไข เพราะเกิดเป็นปัญหาทุกวันเลย”

ถ่ายภาพโดยดา : 29 ธันวาคม 2541

“ส่วนของผมอีกภาพเป็นภาพของห้องน้ำชายมีเพียงแห่งเดียว ภายในห้องน้ำก็สกปรก มีเศษขยะ นูหรือยูเต็ม ผมถ่ายภาพมาเพื่อให้มีห้องน้ำเพิ่มขึ้นและทุกคนควรช่วยกันรักษาความสะอาดครับ.....” (เกรียง : ภาพที่ 11)

ภาพที่ 11 “ผมถ่ายภาพนี้ที่หน้าห้องน้ำชายของโรงเรียนของผมเอง ปัญหาที่สำคัญในห้องน้ำชายมีหลายปัญหาด้วยกัน คือ ปัญหาการเสกสิ่งเสกติดของนักเรียนโดยเฉพาะการสูบบุหรี่ โดยเฉพาะนักเรียนชั้น ม.ปลาย และเมื่อนักเรียน ม.ต้น เข้ามาใช้ห้องน้ำก็จะบังคับให้สูบบุหรี่ด้วย ทำให้เด็กนักเรียนไม่กล้าเข้าไปใช้ห้องน้ำ นอกจากนี้ห้องน้ำห้องส้วมมีความสกปรกมาก มีเศษขยะ ก้นนูหรือยูเต็มไปหมดเลย ส่งกลิ่นเหม็นตลอดเวลา ทำให้ไม่มีสมาธิในการเรียน และจากภาพจะเห็นได้ว่าห้องน้ำห้องส้วมของนักเรียนผู้ชายมีเพียงแห่งเดียวเท่านั้น ซึ่งยังไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียนในโรงเรียน ผมถ่ายภาพนี้มาก็เพื่อต้องการให้โรงเรียนมีวิธีการที่เด็ดขาดในการแก้ปัญหาการสูบบุหรี่ในห้องน้ำ และแก้ไขปัญหาจำนวนห้องน้ำที่ไม่เพียงพอ”

ถ่ายภาพโดยเกรียง : 15 ธันวาคม 2541

“ภาพนี้เป็นการขีดเขียนฝาผนังจะคะ จะพบในห้องน้ำผู้หญิง การขีดเขียนฝาผนังนี้ไม่ได้มีเฉพาะในห้องน้ำแต่มีทั่วอาคารเรียนคะ..... จึงอยากให้เห็นถึงความมั่งงายของนักเรียนคะ ดันฉันจึงอยากให้โรงเรียนช่วยทาสีใหม่ด้วยคะ มันจะได้ น่าดูขึ้น” (พร : ภาพที่ 12)

“ผมไม่ได้ถ่ายภาพมานะครับ แต่ก็มักจะเจอปัญหานี้บ่อยเหมือนกัน ปัญหาเรื่องอุปกรณ์ในห้องน้ำไม่เพียงพอ ก็กอน้ำบางตัวใช้ไม่ได้ ทำให้ไม่มีน้ำใช้ทำความสะอาดห้องน้ำครับ” (ศักดิ์ : ไม่มีภาพ)

ภาพที่ 12 “ฉันถ่ายภาพนี้มาเพื่อให้เห็นถึงสภาพปัญหาของการขีดเขียนฝาผนัง ฝาผนังนี้อยู่ในห้องน้ำของผู้หญิง ซึ่งการขีดเขียนนี้ไม่ได้มีแต่เฉพาะในห้องน้ำเท่านั้น แต่ยังมีกรขีดเขียนไปทั่วอาคารเรียน ทำให้เกิดความสกปรก ไม่น่าดู และที่สำคัญมันเป็นการบอกว่าคุณนักเรียนในโรงเรียนมีความมั่งงาย ดันถ่ายภาพนี้มาก็เพราะอยากให้เห็นถึงความมั่งงายของนักเรียนในโรงเรียน และสะท้อนปัญหาเกี่ยวกับความสกปรกของฝาผนังอาคารในโรงเรียน และฉันคิดว่าโรงเรียนควรทาสีฝาผนังห้องน้ำนี้ใหม่ เพื่อให้เกิดความสะอาดในห้องน้ำ และว่าสาวตักเตือนนักเรียนในโรงเรียนไม่ให้ปฏิบัติเช่นนี้อีกต่อไป” ถ่ายภาพโดยพร:11 ธันวาคม 2541

“ภาพของดิฉันเป็นภาพของโต๊ะอาหาร
ไม่เพียงพอ มีนักเรียนบางส่วนมานั่งกินหลังร้าน
ดิฉันคิดว่าปัญหานี้ไม่น่าเกิดขึ้น เพื่อน ๆ ที่มา
กินข้าวก่อนควรจัดวางจานข้าวไว้ในร้าน ทำให้
เพื่อน ๆ ที่มาทีหลังมีที่เคาะ”

(จ : ภาพที่ 13)

ภาพที่ 13 “ดิฉันถ่ายภาพนี้มาเพื่อให้ทุกคนเห็นถึงสภาพการรับประทานอาหาร
อาหารเที่ยงของเพื่อน ๆ ของดิฉัน พวกเขาต้องมารับประทานอาหารด้าน
หลังของร้านค้า ก็เพราะว่าที่นั่งในโรงอาหารไม่เพียงพอทั้งกับจำนวน
นักเรียน หรือบางครั้งคนที่มารับประทานอาหารก่อนจะวางจานไว้บนโต๊ะ
จึงทำให้เพื่อน ๆ ของดิฉันไม่มีที่นั่ง ดิฉันคิดว่าปัญหานี้ทางโรงเรียนควรจัด
หาโต๊ะรับประทานอาหารเพิ่มขึ้นและประกาศให้เด็กนักเรียนบางคนที่มา
รับประทานอาหารก่อนเก็บจานอาหารไปไว้ให้เรียบร้อยด้วย”

ถ่ายภาพโดยจ : 11 ธันวาคม 2541

“ภาพนี้ก็เหมือนกัน มีจานอาหารที่กิน
แล้ววางไว้บนโต๊ะ เป็นบรรยากาศที่ไม่น่าดู
สกปรกมากเป็นเพราะคนที่มีมากินก่อนมักง่าย
เห็นแก่ตัว ไม่นำจานอาหารไปเก็บ คนมาทีหลัง
เลยไม่มีที่กินข้าว ทำให้โต๊ะกินข้าวไม่เพียงพอ
กับนักเรียน.....”

(จ : ภาพที่ 14)

ภาพที่ 14 “ดิฉันถ่ายภาพนี้ในโรงอาหารของโรงเรียนฉันเอง ปัญหานี้เกิด
จากความเห็นแก่ตัวและความสะอึกสะอื้นของตัวเอง โดยไม่คิดถึง
ผู้อื่น เนื่องจากเด็กนักเรียนบางคนเมื่อซื้ออาหารมาก็เสร็จแล้วก็วาง
จานอาหาร และแก้วน้ำไว้เต็มโต๊ะ ทำให้เด็กนักเรียนที่มาทีหลังไม่มีที่
รับประทานอาหารเช้า และยังทำให้บรรยากาศในการรับประทานอาหารของ
นักเรียนไม่ดีด้วย เพราะมีเศษอาหารที่เกลื่อนวางไว้ ดิฉันคิดว่าถ้านักเรียน
ทุกคนเก็บจานอาหาร แก้วน้ำ และไม่ทิ้งเศษอาหารไว้ สภาพของ
โรงอาหารก็คงจะมีสภาพที่ดี มีโต๊ะเพียงพอทั้งกับจำนวนนักเรียน”

ถ่ายภาพโดยจ : 12 ธันวาคม 2541

“ส่วนผมเจอปัญหาเกี่ยวกับปัญหาเรื่องภาชนะใส่น้ำจิ้มครับ ไม่มีฝาปิด บางครั้งมีแมลงวันมาตอม มีเชื้อโรค เมื่อนักเรียนมารับประทานอาจติดเชื้อโรค เป็นอันตรายต่อสุขภาพได้ครับ.....” (ศักดิ์ : ภาพที่ 15)

“ดิฉันก็เจอปัญหาเกี่ยวกับโรงอาหารเหมือนกัน แต่ไม่ได้ถ่ายภาพมา เป็นปัญหาเกี่ยวกับพ่อค้าจะไม่ห้มวกใส่ ไม่มีผ้ากันเปื้อน พอดักอาหารขาย ก็จะไม่สะอาดค่ะ”

(ดา : ไม่มีภาพ)

“ภาพนี้ก็ เป็นปัญหาเช่นเดียวกับजूคะ คือ สภาพในโรงอาหารไม่สะอาด เพราะมีจานข้าวที่กินแล้ววางเต็มบนโต๊ะ ทำให้คนมาที่หลังไม่มีที่นั่งค่ะ” (ณันท์ : ภาพที่ 16)

ภาพที่ 15 ปัญหาไม้กดชิ้นบ่อยครั้งมาก เมื่อนักเรียนมารับประทานอาหาร นักเรียนก็จะรีบกันแย่งตักน้ำจิ้มทำให้ละอระเทบนโต๊ะ แล้วก็เห็นว่าภาชนะที่ใส่น้ำจิ้มนี้จะตั้งทิ้งไว้โดยที่ไม่มีฝาปิด ทำให้แมลงวันลงไปตอมได้ ทำให้สุขภาพของนักเรียนที่รับประทานเข้าไปไม่มีเชื้อโรค พ่อค้าแม่ค้าก็ไม่สนใจเลย เพราะต้องการขายอาหารให้หมด ทำให้ไม่มีใครมาคอยเช็ดโต๊ะ ทำให้ดูสกปรก”

ถ่ายภาพโดยศักดิ์ : 25 ธันวาคม 2541

ภาพที่ 16 “ดิฉันถ่ายภาพนี้ที่โรงอาหารของโรงเรียน จากภาพจะเห็นได้ว่าบนโต๊ะที่เรารับประทานอาหารกันอยู่นั้นมีจานอาหารที่นักเรียนรับประทานแล้วตั้งอยู่บนโต๊ะเกือบจะเต็มโต๊ะ ซึ่งเป็นผลทำให้คนที่มารับประทานอาหารที่หลังไม่มีที่นั่งรับประทานอาหาร และยังแสดงถึงลักษณะความไม่เรียบร้อยของเด็กนักเรียนในโรงเรียนอีกด้วย ดันอยากให้ทางโรงเรียนช่วยตักเตือนให้นักเรียนทุกคนเมื่อรับประทานเสร็จแล้วช่วยเก็บกวาดเศษอาหาร และนำจานอาหารไปวางไว้ให้เรียบร้อยด้วย ซึ่งจะทำให้มีโต๊ะรับประทานอาหารเพียงพอกับนักเรียน และทำให้โรงอาหารสะอาดน่ารับประทานอาหาร”

ถ่ายภาพโดยณันท์ : 5 มกราคม 2542

“ดิฉันเจอปัญหาการทิ้งขยะลงในคูน้ำ
คะ มันเกิดจากพ่อค้าแม่ค้าคะ เศษอาหารที่
เหลือจากนักเรียนรับประทานก็จะไปเททิ้งลง
ในคูน้ำ ก็จะเกิดกลิ่นมีแมลงวันมาตอม
ส่งผลกระทบต่อสุขภาพของนักเรียนด้วยคะ เพราะ
นักเรียนต้องไปรับประทานอาหารทุกวัน”

(พร : ภาพที่ 17)

“ผมก็เจอปัญหาโรงอาหาร แต่ผมไม่ได้
ถ่ายภาพมา คูน้ำข้างโรงอาหารสกปรกมาก
มีเศษขยะ ส่งกลิ่นเหม็นด้วย เวล่านักเรียนไป
รับประทานอาหารทำให้ไม่กล้ารับประทานอาหาร
เพราะมีกลิ่นเหม็น โดยเฉพาะเวลาลมพัด
ผมอยากให้โรงเรียนหรือคูให้สะอาด เพื่อจะได้
ลดพาหะนำโรคด้วย” (ศักดิ์ : ไม่มีภาพ)

ภาพที่ 17 ปัญหาเรื่องการทิ้งขยะที่ไม่ถูกวิธีเป็นปัญหาที่ทางโรงเรียน
ควรแก้ไขอีกปัญหาหนึ่ง จากภาพจะเห็นได้ว่าการทิ้งขยะลงในคูน้ำ
ทำให้นักเรียนสกปรกมาก และที่สำคัญคูน้ำอยู่ใกล้กับโรงอาหาร ขยะเหล่านี้
เป็นขยะที่แมลงวันมาขยายอาหารในโรงเรียนทิ้งลงไป ทำให้เกิดการเน่าเสีย
มีแมลงวันมาตอม และเกิดกลิ่นเหม็นไปทั่วบริเวณ ซึ่งเกิดผลกระทบต่อ
สุขภาพของนักเรียนทุกคน ฉะนั้นต้องมารับประทานอาหารที่โรงอาหาร
ทุกวัน ซึ่งจะได้อีกกลิ่นจากคูน้ำนี้ทุกวัน สภาพแวดล้อมในโรงอาหารก็ไม่กล้า
รับประทานอาหารอีกด้วย ฉะนั้นถ่ายภาพนี้มาเพื่อต้องการให้ทุกคนเห็น
ความสำคัญของปัญหานี้ ไม่ควรทิ้งขยะลงในคูน้ำ”

ถ่ายภาพโดยพร : 20 ธันวาคม 2541

“ภาพนี้ก็เหมือนกันเป็นคูน้ำข้าง
โรงอาหาร สกปรกและมีกลิ่นเหม็น เวลากินข้าว
ก็ได้อีกกลิ่น ขยะอยู่ในคูเต็มไปหมดเลย ดูแล้ว
เป็นสภาพที่ไม่น่าดูเลยครับ”

(เกรียง : ภาพที่ 18)

ภาพที่ 18 “ผมได้ถ่ายภาพนี้ในคูน้ำใกล้ ๆ โรงอาหารของโรงเรียน
ปัญหาที่พบก็คือน้ำในคูมีความสกปรก และส่งกลิ่นเหม็น มีการปล่อยน้ำ
เสียและเศษขยะลงในคูน้ำ เป็นที่อยู่ของเชื้อโรคต่าง ๆ และยังทำให้
นักเรียนที่มารับประทานอาหารเช้าได้กลิ่นเหม็นในขณะที่มารับประทาน
อาหาร และรับประทานอาหารเช้าไม่ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อลมพัดมา
จะได้อีกกลิ่นเหม็นมาก และยังทำให้บรรยากาศข้าง ๆ โรงอาหารไม่น่าดู
อีกด้วย ผมถ่ายภาพนี้มาเพื่อให้นักเรียนและโรงเรียนของเราร่วมมือกัน
พัฒนาคูน้ำโดยรื้อคูน้ำและไม้ทิ้งขยะลงในคูน้ำ เพื่อเป็นการลดกลิ่นและ
เป็นการลดพาหะนำโรคอีกด้วย”

ถ่ายภาพโดยเกรียง : 24 ธันวาคม 2541

“ภาพนี้เป็นสภาพของห้องประชุม
เมื่อฝนตกน้ำก็เกิดการท่วมขังเสมอ ทำให้ห้อง
ประชุมใช้การไม่ได้ โรงเรียนนำสร้างทางระบาย
ให้น้ำระบายได้ดีจะได้ไม่ต้องเกิดปัญหานี้”

(ณันท์ : ภาพที่ 19)

“ผมว่าถ้าเป็นไปได้ ควรมีการจัดทำ
ระบายน้ำให้ดี เวลาฝนตกหนัก ๆ จะได้ไม่เป็น
แบบนี้.....” (เกรียง : ไม่มีภาพ)

ภาพที่ 19 “ฉันทถ่ายภาพนี้ที่หน้าห้องสมุดของโรงเรียน เป็นที่ที่โรงเรียนใช้
ในการประชุมนักเรียน จากภาพจะเห็นได้ว่ามีน้ำขังอยู่เต็มไปหมด เมื่อ
ฝนตกน้ำจะท่วมขังแบบนี้เสมอ เวลาที่นักเรียนเดินไปมาก็มีความยาก
ลำบาก รองเท้าถูกเท้าเปียกน้ำเกิดความสกปรก และเมื่อจะมีการประชุม
ก็ไม่สามารถประชุมได้ ฉันทต้องการให้มีการสร้างทางระบายน้ำอย่าให้น้ำมี
การท่วมขังแบบนี้” ถ่ายภาพโดยณันท์ : 5 มกราคม 2542

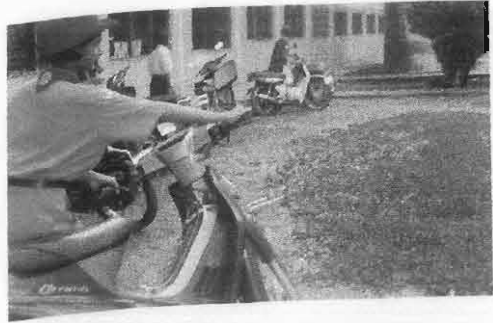
“ภาพนี้เป็นภาพปัญหาที่จอดรถไม่
เพียงพอคับแคบ นักเรียนต้องเอารถเข้าออก
ลำบาก ยิ่งตอนเย็นจะวุ่นวายมาก เพราะแย่งกัน
เอารถออก อยากให้โรงเรียนจัดที่จอดรถให้
เพียงพอกับ นักเรียนด้วยค่ะ” (ดา : ภาพที่ 20)

ภาพที่ 20 “ภาพดังกล่าวเป็นภาพบริเวณที่จอดรถของนักเรียนที่มีสถานที่
ที่คับแคบ ไม่พอกับจำนวนรถของนักเรียน ซึ่งจะเห็นว่ามียอดจำนวนมาก
จอดต่อท้ายเกือบติดกัน ทำให้นักเรียนที่มาเอารถเข้าออกอย่างยาก
ลำบาก โรงเรียนควรแก้ไขปัญหานี้ด้วย โดยขยายที่จอดรถหรือมีกฎ
ระเบียบในการจัดจอดรถของนักเรียนให้ดีขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน”

ถ่ายภาพโดยดา : 26 ธันวาคม 2541

“ภาพของดินนั้นก็เหมือนกันค่ะ เรื่อง
ความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยของการจอดรถ
เพราะที่จอดรถไม่เพียงพอ และมีโคลนเวลา
เข็นรถเข้าออก เพราะน้ำไหลมาจากห้องน้ำชาย
มีกลิ่นเหม็นด้วยค่ะ” (จิต : ภาพที่ 21)

ภาพที่ 21 จากภาพเป็นการเข็นรถจักรยานยนต์ ซึ่งในเวลาที่มาเข็นรถ
กลับบ้านหรือเข็นรถมาเก็บไว้ ก็จัดเก็บรถไว้ไม่เป็นระเบียบ ทำให้เข็นรถ
ออกยาก และทางที่เข็นรถนี้อยู่หน้าห้องน้ำชายทำให้ทางนี้เป็นโคลน
ขรุขระ เนื่องจากน้ำจากห้องน้ำไหลออกมาทำให้โคลนนั่นมีกลิ่น ส่งผล
ต่อการเรียนไม่อาจทำให้นักเรียนอยากจะเรียน เพราะเหม็นกลิ่นโคลน”

ถ่ายภาพโดยจิต : 21 ธันวาคม 2541

2. ปัญหาเกี่ยวกับวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ

“ภาพนี้เป็นปัญหาของม้านั่งหลัง
อาคารเรียนนะค่ะ นักเรียนส่วนใหญ่ไม่ได้ไป
นั่ง เพราะมานั่งวางอยู่กลางแดด ทำให้
นักเรียนไม่ได้ใช้ประโยชน์เต็มที่เท่าไร
โรงเรียนควรย้ายม้านั่งไปไว้ที่ร่ม”

(พร : ภาพที่ 22)

ภาพที่ 22 “ฉันถ่ายภาพนี้มาเพื่อต้องการให้เห็นถึงปัญหาเกี่ยวกับที่นั่งซึ่ง
อาจารย์สร้างขึ้นเพื่อให้นักเรียนทุกคนได้ใช้นั่งพักผ่อน หรือนั่งอ่าน
หนังสือ แต่ที่นั่งเหล่านี้อยู่กลางแดด ซึ่งเป็นที่ไม่เหมาะสม ทำให้
นักเรียนไม่ได้ใช้ประโยชน์จากที่นั่งนี้เลย ทำให้สิ้นเปลืองเงินโดยเปล่า
ประโยชน์ และสภาพบริเวณที่นั่งก็รกรุงรังมีหญ้าขึ้นเต็มไปหมด ฉันถ่าย
ภาพมาก็เพื่อต้องการให้โรงเรียนทำการปรับปรุงโดยการย้ายที่นั่งเหล่านี้
ไปไว้ในที่ที่เหมาะสมกว่านี้ เพราะปัจจุบันที่นั่งที่มีอยู่ ก็มียังไม่เพียงพอ
กับจำนวนนักเรียนอยู่แล้ว” ถ่ายภาพโดยพร : 21 ธันวาคม 2541

“และภาพนี้ก็เหมือนกันค่ะ เป็นสภาพ
เก้าอี้ที่ชำรุด มีกองขยะกองอยู่ โรงเรียนน่า
จะซ่อมแซม เพราะเก้าอี้ที่มีอยู่ก็ไม่พอกับ
นักเรียน.....” (พร : ภาพที่ 23)

“ผมก็เจอปัญหาคล้ายกับพรครับ เป็น
เรื่องโต๊ะเก้าอี้ในห้องสมุดไม่เพียงพอ เวลาเข้า
ห้องสมุดตอนเที่ยง ไม่มีที่นั่งอ่านหนังสือเลย
ตอนเที่ยงเด็กเข้าไปมากด้วย”(ศักดิ์ : ไม่มีภาพ)

“ผมก็เจอปัญหาเกี่ยวกับห้องพยาบาล
ครับ แต่ไม่ได้ถ่ายภาพมา เป็นปัญหาเกี่ยวกับ
เตียงนอนไม่พอ เมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับเด็ก
นักเรียนป่วย ฆานอนก็จะฆานอนไม่ได้”
(เกรียง : ไม่มีภาพ)

“ค่ะ ดิฉันก็ไม่ได้ถ่ายมา ก็เป็นปัญหา
เกี่ยวกับยาในห้องพยาบาลนะคะ ก็จะได้เห็นได้
ว่ายาในห้องพยาบาลไม่เพียงพอ บางครั้งก็เกิด
การสูญหาย อุปกรณ์อื่นก็ไม่เพียงพอ บางครั้ง
มันก็มีนะคะ แต่อาจารย์ไม่ได้เอามาไว้ให้
นักเรียน พอมีนักเรียนที่ป่วยไปใช้บริการ ก็ไม่
ได้รับการรักษาค่ะ” (ฉันทน์ : ไม่มีภาพ)

“ภาพนี้เป็นภาพเกี่ยวกับก๊อกน้ำ
ชำรุด มีน้ำซึมออกมา ทำให้มีน้ำท่วมขัง
อยู่ทั่วบริเวณ.....ฉันอยากให้โรงเรียน
ช่วยปรับปรุงซ่อมแซมด้วยค่ะ”

(ฉันทน์ : ภาพที่ 24)

ภาพที่ 23 “ฉันทน์ถ่ายภาพนี้มาเพื่อแสดงถึงสภาพของม้านั่งที่ชำรุด ขาด
การซ่อมแซม จากภาพจะเห็นได้ว่าม้านั่งสำหรับนักเรียนนั่งพักผ่อนใน
เวลาว่างเกิดการชำรุดเสียหาย มีเศษขยะกองอยู่ด้วย และม้านั่งเหล่านี้ก็
ยังมีไม่เพียงพอสำหรับนักเรียนอีกด้วย ฉันทน์ต้องการให้อาจารย์นึกถึง
ปัญหาเหล่านี้บ้าง และอยากให้ทางโรงเรียนได้หาวิธีการแก้ไขปัญหานี้
ต่อไป”
ถ่ายภาพโดยพร : 11 ธันวาคม 2541

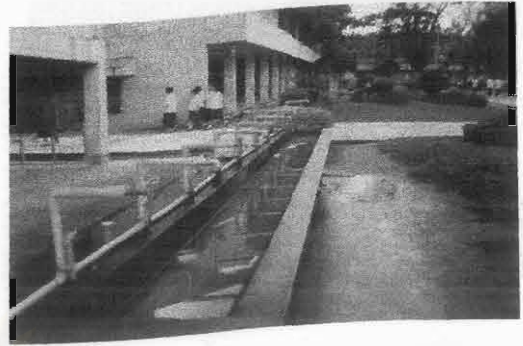
ภาพที่ 24 “ฉันทน์ถ่ายภาพนี้ที่ก๊อกน้ำของโรงเรียนของฉันทน์เอง จากภาพจะ
เห็นได้ว่าท่อน้ำมีรอยแตกทำให้มีน้ำซึมออกมา ซึ่งทำให้บริเวณก๊อกน้ำมีน้ำ
ท่วมขังอยู่ทั่วบริเวณ เมื่อนานเข้าน้ำก็จะมึนกลิ่นเหม็น ฉันทน์อยากให้ทาง
โรงเรียนได้ซ่อมแซมท่อน้ำที่ชำรุดนี้ด้วย ซึ่งจะทำให้บริเวณดังกล่าวไม่มี
น้ำท่วมขัง และยังทำให้นักเรียนได้ใช้พื้นที่บริเวณก๊อกน้ำอย่างสะดวก
สบาย”
ถ่ายภาพโดยฉันทน์ : 30 ธันวาคม 2541

“ส่วนอีกภาพหนึ่งก็เป็นภาพของ
อ่างน้ำในโรงเรียนเรา จะมีน้ำขังอยู่เป็น
จำนวนมาก เพราะว่ามีเศษขยะมาอุดตัน
ท่อน้ำทำให้อ่างน้ำสกปรก มีกลิ่นเหม็นมาก
ไม่อยากจะเข้าไปใช้เลยคะ.....”

(ณันท์ : ภาพที่ 25)

“ปัญหานี้เกิดขึ้นบ่อยมาก ครูเคยพูด
แล้ว แต่นักเรียนส่วนใหญ่ยังทำกันอยู่ แก่ยาก
มาก ควรลงโทษนักเรียนที่ทำให้รุนแรงคะ”

(พร : ไม่มีภาพ)

ภาพที่ 25 “ฉันทำภาพนี้ที่ก๊อกน้ำ จากภาพจะเห็นว่าในอ่างน้ำจะมีน้ำที่
นักเรียนใช้แล้วอยู่เต็ม โดยที่น้ำเหล่านี้ไม่ได้ไหลลงไปตามท่อระบายน้ำ
เลย สาเหตุเกิดมาจากมีเศษขยะมาอุดตันท่อน้ำ ทำให้น้ำไม่สามารถไหล
ผ่านลงไปได้ ซึ่งทำให้เกิดความสกปรก เป็นที่หมักหมมของเศษอาหาร
เศษขยะ ไม่เหมาะที่จะเป็นที่ตักน้ำเลย ฉันท้องการให้นักเรียนที่ใช้น้ำ
ทุกคนไม่ควรทิ้งเศษขยะลงไปในอ่างน้ำนี้ และโรงเรียนควรระบายน้ำที่
ยังอยู่ในอ่างน้ำนี้ให้มีการไหลได้สะดวก”

ถ่ายภาพโดยณันท์:30 ธันวาคม 2541

“ปัญหาที่พบจากภาพนี้ก็คือน้ำที่ไหล
ออกมาจากก๊อกน้ำขังอยู่ทั่วบริเวณ เวลา
นักเรียนเดินไปมากก็ไม่สะดวก บริเวณแถวนี้
ก็มีน้ำเต็ม และมากคะ และข้าง ๆ ก๊อกน้ำ
ขยะเต็มไปหมด เด็กบางคนมักง่ายคะ.....
เห็นแล้วไม่น่าดูเลย ” (จิต : ภาพที่ 26)

“ผมก็พบปัญหานี้เหมือนกัน แต่ไม่
ได้ถ่ายภาพมา วิธีแก้ที่ดีที่สุดก็คืออยู่ที่ตัว
นักเรียนเอง ไม่เห็นแก้ตัว ผมคิดว่าปัญหานี้
ก็คงไม่มี”

(ศักดิ์ : ไม่มีภาพ)

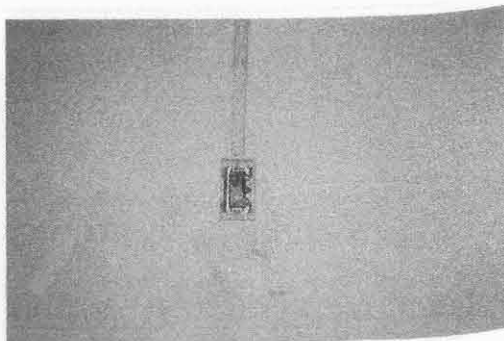

ภาพที่ 26 “ภาพนี้เป็นภาพของก๊อกน้ำภายในโรงเรียน ปัญหาที่พบก็คือ
น้ำที่ไหลจากก๊อกน้ำจะไหลมารวมกันที่ทางเดิน ทำให้เกิดน้ำท่วมขังทั่ว
บริเวณและเวลาที่นักเรียนไปใช้ก็จะใช้ไม่สะดวก พื้นที่ดังกล่าวก็
เลอะเทอะ ฉันทคิดว่าทางโรงเรียนน่าจะจัดที่ระบายน้ำให้น้ำไหลได้อย่าง
สะดวก และจากภาพจะเห็นได้ว่ามีเศษขยะเต็มไปหมด เป็นบรรยากาศที่
ไม่ดู และจากสภาพก๊อกน้ำจะเห็นได้ว่าเก่ามาก ไม่ได้มีการซ่อมแซม
หรือปรับสภาพเลย โรงเรียนน่าจะหาวิธีปรับปรุงให้อยู่ในสภาพที่ดี
กว่านี้”

ถ่ายภาพโดยจิต : 4 มกราคม 2542

“ภาพนี้เป็นภาพสวิตช์ไฟฟ้าในห้องเรียน
อยู่ในสภาพที่ชำรุด เวลามืด ๆ แสงสว่างก็ไม่
เพียงพอ และทำให้ไม่ปลอดภัยต่อนักเรียน...
ฉันอยากให้โรงเรียนช่วยซ่อมให้ได้ค่ะ”

(จิต : ภาพที่ 27)

ภาพที่ 27 “จากภาพนี้เป็นภาพสวิตช์ไฟในห้องเรียนห้องหนึ่งของโรงเรียนฉัน วันใดที่มีฟ้ามืดครึ้มหรือมีการเรียนการสอนในช่วงตอนเย็น ๆ มีแสงสว่างไม่เพียงพอ นักเรียนก็ไม่สามารถที่จะเปิดไฟฟ้าใช้ได้ เพราะสวิตช์ไฟชำรุด ขาดการซ่อมแซม ส่งผลต่อด้านการเรียนและด้านร่างกายของนักเรียน คือ อาจารย์ก็จะไม่เข้าสอนเพราะมองไม่เห็นตัวหนังสือหรือถ้าสอนนักเรียนเกี่ยวกับการเขียนหรือการอ่านก็ไม่สามารถเรียนกันได้ และถ้าแสงสว่างไม่เพียงพอก็ยังเป็นผลเสียต่อสายตาของนักเรียนอีกด้วย ฉันถ่ายภาพนี้มาเพื่อเป็นการฟ้องให้ผู้ที่เกี่ยวข้องรับรู้และเห็นในปัญหาของฉัน ฉันต้องการให้โรงเรียนช่วยซ่อมแซมหรือเปลี่ยนสวิตช์ไฟตัวใหม่เพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบันนี้”

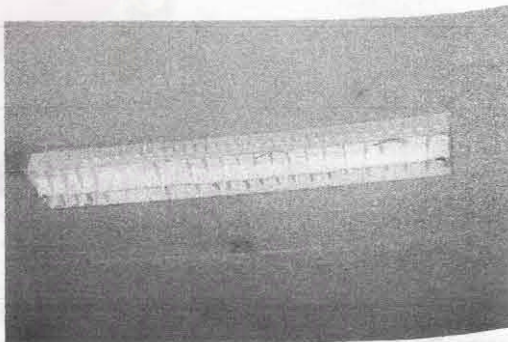
ถ่ายภาพโดยจิต : 6 ธันวาคม 2541

“และภาพนี้ก็เหมือนกันเป็นหลอด
ไฟฟ้าในห้อง ยังไม่ได้เปลี่ยนใหม่ เสียมา
นานแล้ว เวลาฝนตกมีดมาก”

(จิต : ภาพที่ 28)

“ฉันก็เคยเจอปัญหาเรื่องไฟฟ้า
เหมือนกันโดยเฉพาะในห้องสมุด แสง
สว่างไม่ค่อยพอ อ่านหนังสือตาลาย มี
หลอดไฟบางหลอดที่เสียอยู่ยังไม่ได้ซ่อมค่ะ”

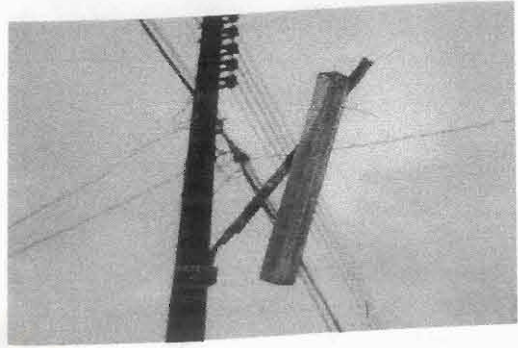
(ยา: ไม่มีภาพ)

ภาพที่ 28 “จากภาพเป็นภาพหลอดไฟที่ภายในห้องเรียนซึ่งชำรุดมานานแล้ว ไม่สามารถจะใช้งานได้ เวลาฝนตก ฟ้าครึ้ม หรือตอนเย็น ๆ แสงสว่างภายในห้องก็ไม่เพียงพอ ทำให้เรียนไม่ได้ เพราะมืด และช่วงที่เรียนก็ทำให้สายตาเสียได้ โรงเรียนควรทำการแก้ไขปรับปรุงโดยให้มีผู้มาตรวจหลอดไฟฟ้าหรือจัดหาหลอดไฟฟ้ามาเปลี่ยนใหม่”

ถ่ายภาพโดยจิต : 24 ธันวาคม 2541

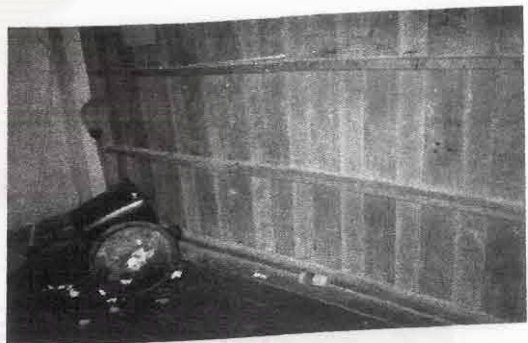
“ฉันก็ได้ถ่ายภาพหลอดไฟฟ้าที่กำลังจะตกลงมาแล้ว เวลาเด็กเดินเข้าไปใกล้ ๆ อาจไม่ปลอดภัยได้ อยากให้ช่วยซ่อมให้ด้วยค่ะ.....” (จ : ภาพที่ 29)

ภาพที่ 29 -ฉันถ่ายภาพนี้มาเพื่อให้ทุกคนได้เห็นถึงสภาพของไฟฟ้าภายในโรงเรียน ซึ่งเสาไฟฟ้าต้นนี้ชำรุดเสียหาย ไม่ปลอดภัยต่อผู้ที่เข้ามาอยู่ใกล้ ๆ บริเวณดังกล่าว จากภาพนี้ทุกคนจะเห็นว่าหลอดไฟห้อยกำลังจะตกลงมา และตัวหลอดไฟเองก็ใช้การไม่ได้แล้ว ฉันถ่ายภาพนี้มาเพื่อขอร้องให้ผู้ที่เกี่ยวข้องมีการแก้ไขและปรับปรุงให้ดีขึ้น เพราะมีสภาพเช่นนี้อยู่หลายเดือนแล้ว”

ถ่ายภาพโดยจ : 15 ธันวาคม 2541

“ค่ะ ดิฉันมีภาพเกี่ยวกับสภาพมุมห้องเรียนค่ะ ที่วางถังขยะ ไม้กวาด จะเห็นได้ว่าในภาพนี้มีเศษขยะ ไม้กวาดก็ไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย อยากให้เพื่อน ๆ ในห้องช่วยกันแก้ไขค่ะ.....” (พร : ภาพที่ 30)

ภาพที่ 30 ปัญหาเรื่องห้องเรียนไม่สะอาด เป็นปัญหาที่มีมากและเกิดขึ้นบ่อยครั้งภายในโรงเรียน ปัญหานี้เกิดขึ้นเพราะนักเรียนไม่เอาใจใส่และไม่ช่วยกันรักษาความสะอาด ขาดความสำนึกในหน้าที่ เป็นสภาพที่ไม่น่าดูต่อผู้ที่พบเห็นและผู้ที่ต้องเรียนอยู่ในห้องนั้น ๆ ทำให้ห้องเรียนดูแล้วสกปรก ยิ่งสภาพของห้องเรียนก็เก่า เลยทำให้บรรยากาศภายในห้องเรียนไม่น่าอยู่ บางครั้งก็มีสัตว์นำโรคเข้ามาอยู่อาศัย เช่น หนู แมลงสาบ ทำให้เกิดเชื้อโรคต่อเด็กนักเรียนได้ ที่ฉันถ่ายภาพนี้มาก็เพื่ออยากให้ทุกคนเห็นถึงความเลอะและไม่ช่วยกันรักษาความสะอาดของห้องเรียน เพื่อที่จะได้แก้ปัญหานี้ต่อไป”

ถ่ายภาพโดยพร : 13 ธันวาคม 2541

“ดิฉันก็มีปัญหาเหมือนกับพรค่ะ
เป็นอุปสรรคการทำมาความสะอาดในห้องเรียน
ไม่เพียงพอค่ะ ไม้กวาดมีแค่อันสองอัน
อยากให้โรงเรียนช่วยหาเพิ่มให้ด้วย”

(จ : ภาพที่ 31)

ภาพที่ 31 “ฉันถ่ายภาพนี้มาเพื่อต้องการให้ทุกคนได้รับทราบถึงปัญหาเกี่ยวกับความไม่สะอาดและความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยของห้องเรียน สภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนไม่น่าอยู่ ไม่น่าเรียน มีเศษขยะเต็มห้อง โดยเฉพาะหลังห้องเรียนใกล้ ๆ กับถังขยะ และการจัดวางอุปกรณ์ทำความสะอาดก็ไม่เรียบร้อย นอกจากนี้นักเรียนในห้องเรียนยังทิ้งขยะไม่ลงถังอีกด้วย ทำให้มีขยะเกลื่อนกลาดทั่วห้องเรียน ซึ่งเป็นสภาพที่พบเห็นได้ทุกวัน ไม่น่าดูเอาเสียเลย ฉันต้องการให้ห้องเรียนของเรามีความสะอาดเป็นระเบียบเรียบร้อยมากกว่านี้ เพื่อที่จะได้อยู่ด้วยความสบายใจ ไม่มีเชื้อโรคหรือขยะ และยังทำให้สุขภาพจิตของนักเรียนในห้องดีขึ้นอีกด้วย”

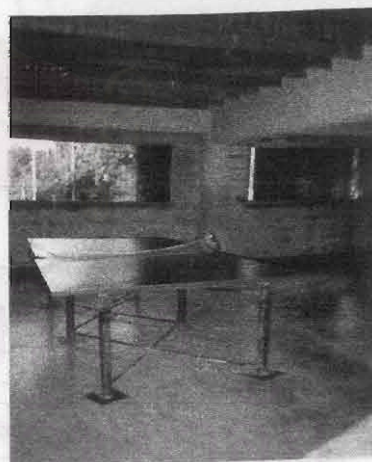
ถ่ายภาพโดยจ : 9 ธันวาคม 2541

ภาพนี้เป็นภาพของโต๊ะบิงปอง
และเน็ตตาข่ายชำรุด เวลาจะเล่นบิงปอง
ต้องให้เพื่อน ๆ ช่วยกันจับค่ะ.....”

(พร : ภาพที่ 32)

“ผมก็เจอปัญหาเหมือนกัน แต่
ไม่ได้ถ่ายภาพมา เรื่องลูกฟุตบอลในห้องกีฬา
ใช้ไม่ได้ตั้งหลายลูก ไม่มีลม เวลาจะเล่นกัน
ต้องมาแย่งกันครับ เพราะมีน้อย”

(ศักดิ์ : ไม่มีภาพ)

ภาพที่ 32 “ฉันถ่ายภาพนี้มาเพื่อให้เห็นถึงปัญหาเรื่องอุปกรณ์กีฬาชำรุด จากภาพจะเห็นได้ว่าโต๊ะบิงปองและตาข่ายอยู่ในสภาพที่ชำรุด เมื่อถึงชั่วโมงเรียนหรือคาวางนักเรียนในโรงเรียนก็จะมาใช้อุปกรณ์เหล่านี้ทำให้ไม่สามารถเล่นได้อย่างเต็มที่ ต้องมี นักเรียนมากคอยช่วยถือตาข่ายเอาไว้ นอกจากนี้ยังมีกีฬาชำรุดของอุปกรณ์ต่าง ๆ อีกมากมาย ซึ่งไม่ได้รับการซ่อมแซม ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการเรียนของนักเรียน ในห้องเก็บอุปกรณ์กีฬาที่ไม่ได้รับการดูแล มีการวางอุปกรณ์กีฬาที่ไม่เป็นระเบียบอีกด้วย ฉันถ่ายภาพนี้มาก็เพื่อต้องการให้โรงเรียนเห็นถึงสภาพปัญหานี้เพื่อจะได้หาแนวทางแก้ปัญหาต่อไป”

ถ่ายภาพโดยพร:11 ธันวาคม 2541

“ภาพนี้เป็นภาพของสะพานที่เราเดิน
ข้ามไปโรงอาหาร ดูแล้วไม่ปลอดภัย มีตะปู
อยู่ด้วย อาจเกิดอันตรายได้ค่ะ การโรงไม่ได้
ซ่อมแซมเลย เป็นแบบนี้ตั้งนานแล้วค่ะ.....”

(ณันท์ : ภาพที่ 33)

“ดิฉันเห็นสะพานชำรุดอยู่ตั้งนานแล้ว
เคยบอกกับภารโรงแล้วด้วย แต่เห็นยังไม่
ได้ซ่อมเลย.....” (ยา : ไม่มีภาพ)

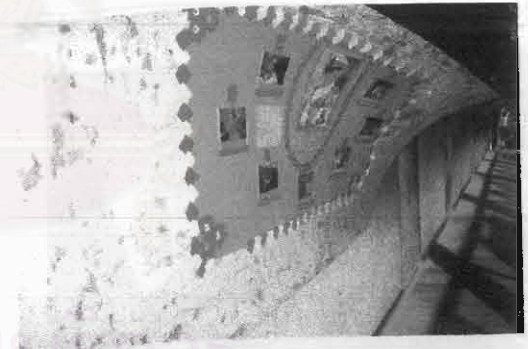

ภาพที่ 33 “ฉันถ่ายภาพนี้ที่สะพานในโรงเรียน ซึ่งส่วนมากเด็กนักเรียน
จะใช้สะพานนี้เดินข้ามไปรับประทานอาหารที่โรงอาหาร จากภาพจะเห็น
ได้ว่าราวสะพานมีการชำรุด แล้วก็จะมีตะปูโผล่ออกมาด้วย ซึ่งอาจทำให้
เด็กนักเรียนได้รับอันตรายและบาดเจ็บได้ และที่ขอบสะพานซึ่งเป็นไม้
นั้นก็เกิดการชำรุด ไม่มีการหาไม้มาซ่อมแซมส่วนที่พัง ฉันคิดว่าโรงเรียน
ควรซ่อมแซมโดยเร็ว เพราะนักเรียนต้องใช้กันทุกวัน”

ถ่ายภาพโดยณันท์ : 10 ธันวาคม 2541

“ภาพของดิฉันเป็นปัญหาเกี่ยวกับ
ป้ายนิเทศหน้าห้องเรียนนะค่ะ จะเห็นได้ว่า
ภาพนี้ป้ายนิเทศหน้าห้องเรียนหลุดลงมาซึ่ง
ไม่ได้รับการซ่อมแซม ถูกปล่อยทิ้งไว้เป็น
เวลานาน เวลานั้นนักเรียนจัดกิจกรรมให้
ความรู้หรือจัดป้ายนิเทศนะค่ะ ทำให้เกิด
อุปสรรคยากลำบาก ไม่สวยงาม.....”

(พร : ภาพที่ 34)

ภาพที่ 34 “จากภาพเป็นปัญหาเกี่ยวกับป้ายนิเทศชำรุดที่หน้าห้องเรียน
เป็นภาพที่เกิดขึ้นภายในโรงเรียนของดิฉัน โดยที่ป้ายนิเทศนี้มีไว้สำหรับ
จัดความรู้เกี่ยวกับวันสำคัญต่าง ๆ ป้ายนิเทศนี้มีความชำรุดไม่ได้รับการ
ซ่อมแซม ไม่ได้รับการดูแลเอาใจใส่จากโรงเรียนเท่าที่ควร เวลามี
กิจกรรมต่าง ๆ แล้วมีการจัดป้ายนิเทศ ส่งผลให้การจัดกิจกรรมทำอย่าง
ยากลำบากเพราะป้ายนิเทศหลุดลงมาครั้งหนึ่งแล้ว เป็นผลให้งานของ
นักเรียนที่จัดทำขึ้นนั้นออกมาไม่ดี ไม่ได้รับความสนใจจากนักเรียน ดัน
จึงอยากให้ทุกคนเห็นถึงความละเลยต่อหน้าที่ของผู้ที่เกี่ยวข้องและ
สภาพของป้ายนิเทศที่ชำรุดไม่ได้รับการซ่อมแซม และฉันคิดว่าโรงเรียน
น่าจะจัดหาหรือจัดสร้างป้ายนิเทศที่ใหม่ ๆ มาให้นักเรียนสำหรับจัด
กิจกรรมบ้าง”

ถ่ายภาพโดยพร : 13 ธันวาคม 2541

“ผมก็มีปัญหาเหมือนกับพรรคครับ คือ
ป้ายนิเทศหน้าห้องเรียนว่างเปล่า ไม่มีการจัด
กิจกรรมอะไร ปล่อยให้เฉย ๆ ไม่เกิดประโยชน์
ทำให้นักเรียนบางคนมักง่ายนำ ปากกามา
ขีดเขียนทำให้สกปรก.....”

(เกรียง : ภาพที่ 35)

บางที่พอจัดแล้วนักเรียนก็ไม่สนใจ
ไม่ช่วยกันรักษา เอาปากกามาเขียน มาขีด ไม่ได้
เลยล่ะ.....

(จุ : ไม่มีภาพ)

ภาพที่ 35 “ผมถ่ายภาพนี้ที่หน้าห้องเรียนห้องหนึ่ง เป็นป้ายนิเทศไว้สำหรับ
จัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อเผยแพร่ความรู้ข่าวสารให้กับนักเรียนในโรงเรียน
ปัญหาที่พบจากภาพนี้ คือป้ายนิเทศดังกล่าวไม่มีอะไรเลย ไม่ได้จัดให้
นักเรียนเกิดความรู้อะไรเลย ปล่อยให้ว่างเปล่า ทำให้นักเรียนบางคนนำ
ปากกามาขีดเขียนทำให้ป้ายนิเทศสกปรก ผมต้องการให้โรงเรียนวาง
แผนให้มีการจัดมุมความรู้ข่าวสารหรือสาระต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนได้
ความรู้ต่าง ๆ บ้าง และโรงเรียนอาจจะจัดหาป้ายนิเทศที่ทนทานและดี
กว่านี้ขึ้นมาทดแทนบ้างก็ได้” ถ่ายภาพโดยเกรียง : 29 ธันวาคม 2541

“ส่วนภาพของผมนี่ก็เป็นปัญหา
เกี่ยวกับเรื่องไม่มีที่ตั้งรองเท้า เวลาถอดแล้ว
จะดูเกะมาก ไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย บางที่
ก็รองเท้าก็สูญครับ.....”

(ศักดิ์ : ภาพที่ 36)

“ฉันก็เคยเจอปัญหาแบบนี้ ที่ห้อง
สมุดล่ะ ตอนเที่ยงนักเรียนจะมาก
ถอดรองเท้าเต็มหน้าห้อง ไม่น่าดูเลย.....”

(จิต : ไม่มีภาพ)

ภาพที่ 36 “จากปัญหาที่เห็นในภาพนี้ จะเห็นได้ว่ามีรองเท้าวางเกะ
หน้าห้อง ซึ่งบางครั้งนักเรียนที่เดินผ่านหน้าห้องไปมา อาจจะเตะรองเท้า
จนทำให้รองเท้าไม่เป็นระเบียบ และเกิดการสูญหายได้ ผมคิดว่าจะต้อง
แก้ไขปัญหานี้โดยจัดให้มีที่ตั้งรองเท้า เพื่อจะได้มีความเป็นระเบียบและ
ป้องกันการสูญหายที่อาจเกิดขึ้น”

ถ่ายภาพโดยศักดิ์ : 22 ธันวาคม 2541

3. ปัญหาเกี่ยวกับสภาพบรรยากาศและพื้นที่บริเวณโรงเรียน

“ภาพนี้เป็นกองขยะอยู่ใกล้อาคารเรียนค่ะ สงกลิ่นเหม็นมาก ทำให้เรียนไม่รู้เรื่องเลยค่ะ ไม่มีสมาธิในการเรียน โรงเรียนควรหาทิ้งขยะที่อยู่ไกลกับอาคารเรียนด้วยค่ะ จะได้ไม่เกิดปัญหานี้.” (ฉันทน์ :ภาพที่ 37)

ภาพที่ 37 “ปัญหาเรื่องขยะเป็นปัญหาที่สำคัญของโรงเรียนเกือบทุก ๆ โรงเรียน จากภาพนี้จะเห็นได้ว่าหลังอาคารเรียนมีกองขยะกองโต ซึ่งกองขยะกองนี้จะส่งกลิ่นเหม็นมาก ถ้าเป็นไปได้ฉันอยากให้ทุกคนในโรงเรียนทิ้งขยะให้ลงในหลุม แล้วจากนั้นก็อาจจะมีการกำจัดขยะด้วย เพราะถ้าขยะสะสมมากขึ้น ทำให้กลิ่นของขยะเหม็นมากยิ่งขึ้น และที่สำคัญก็คือควรจัดหาที่ทิ้งขยะให้ไกลจากอาคารเรียนที่ฉันเรียนอยู่ด้วย”

ถ่ายภาพโดยฉันทน์:10 ธันวาคม 2541

“ส่วนภาพของผมนก็เหมือนกันครับ..... บางครั้งสุนัขจะมากัด ขยะเกลื่อนกลาดไปทั่วบริเวณเลยครับ เวลาลมพัดมา กลิ่นขยะเหม็นไปทั่วเลยครับ.....” (ศักดิ์ : ภาพที่ 38)

“ฉันก็เคยเจอปัญหานี้ค่ะ และเวลาที่ภารโรงมาขยะ ก็จะเขารวมกันเลยค่ะ โดยไม่แยกขยะเสียก่อน กลิ่นคาวเหม็นไปทั่ว เป็นอันตรายด้วยค่ะ.....” (พร : ไม่มีภาพ)

ภาพที่ 38 “ภาพนี้เป็นภาพของกองขยะที่ถูกนำมาทิ้งไว้หลังอาคารเรียนหลังหนึ่ง เมื่อถึงเวลาที่ภารโรงมาเขาก็ทำให้ควันทที่เขานั้นเข้าไปในห้องเรียน ซึ่งทำให้บรรยากาศในการเรียนไม่ดี ทำให้เรียนไม่รู้เรื่อง และบางครั้งเมื่อฝนตกน้ำก็จะซังทำให้กองขยะกองนี้ส่งกลิ่นเหม็นไปทั่วบริเวณ บางครั้งก็มีสุนัขมากัดเสียทำให้ขยะเกลื่อนกลาดไปทั่ว ผมถ่ายภาพนี้มาเพื่อให้เห็นถึงการทิ้งขยะที่ไม่ถูกวิธีของโรงเรียนของเรา ผมคิดว่าทางโรงเรียนควรหาที่ทิ้งขยะให้ไกลจากอาคารเรียน ควรจัดหลุมเพื่อทิ้งขยะและเวลาที่ภารโรงมาขยะควรมีการแยกขยะก่อนเผาด้วย”

ถ่ายภาพโดยศักดิ์:21 ธันวาคม 2541

“ส่วนภาพของผมอีกภาพก็เป็นภาพหลังอาคารเรียนครับ มีขยะอยู่ในคูน้ำมาก สิ่งกลิ่นเหม็นครับ โรงเรียนน่าจะจัดหาที่ทิ้งขยะให้ไกลจากอาคารเรียนด้วย...” (ศักดิ์: ภาพที่ 39)

“ปัญหาที่เกิดขึ้น ดิฉันคิดว่านักเรียนในโรงเรียนไม่มีความรับผิดชอบด้วยเหมือนกัน ทิ้งขยะไม่เป็นที่ ไม่ช่วยกันรักษาความสะอาดในโรงเรียน จึงทำให้มีขยะจำนวนมาก..”

(พร : ไม่มีภาพ)

“ดิฉันคิดว่าควรมีการรณรงค์การทิ้งขยะลงถังหรือให้นักเรียนช่วยกันรักษาความสะอาด เพราะจะได้เห็นความสำคัญ เพราะในโรงเรียนเราไม่ค่อยมีกิจกรรมนี้มากเท่าไร”

(ณันท์ : ไม่มีภาพ)

“ใช่ค่ะ ที่ทำอยู่ส่วนใหญ่ก็ที ม.ปลาย”

ภาพที่ 39 “จากภาพจะเห็นได้ว่าน้ำมีความสกปรกมาก มีสีดำคล้ำ ขยะจำนวนมากถูกทิ้งลงในน้ำ ส่วนมากจะเป็นขยะจำพวกพลาสติก ซึ่งทำลายได้ยาก ถ้าเอาไปเผาก็จะทำให้ควันที่เผาไหม้มีพิษ ผมถ่ายภาพนี้มาเพื่อให้เห็นถึงน้ำเสียที่มีผู้คนมักง่ายเอาขยะมาทิ้งลงไป ทิ้งๆ ที่คูน้ำที่อยู่ด้านหลังของอาคารเรียน ทำให้มีพวกสัตว์พาหะนำโรคเกิดขึ้น เช่น ยุง นอกจากนี้ก็ยังส่งกลิ่นเหม็น สร้างบรรยากาศที่ไม่ดีไปทั่วบริเวณ ไม่มีใครอยากเข้ามาอยู่ใกล้ ๆ ผมคิดว่าทุกคนควรเห็นความสำคัญของปัญหานี้โรงเรียนควรไม่ให้มีการนำขยะมาทิ้งลงในน้ำด้วย”

ถ่ายภาพโดยศักดิ์ : 19 ธันวาคม 2541

“ภาพนี้ก็เหมือนกัน ที่หลังอาคารเรียนมีการทิ้งเศษวัสดุ เป็นบรรยากาศที่ไม่ดูเลย น่าจะเก็บโต๊ะเก้าอี้เหล่านี้ไปใช้ต่อได้.....”

(พร : ภาพที่ 40)

“ดิฉันคิดว่าโรงเรียนน่าจะเก็บโต๊ะเก้าอี้ที่ไม่ใช้แล้วนะคะ เสียตาย ไม่น่าทิ้งเลย.....”

(ดา : ไม่มีภาพ)

ภาพที่ 40 “จากภาพเป็นปัญหาเรื่องการทิ้งเศษวัสดุผิดที่ เนื่องจากในภาพนี้เป็นภาพการทิ้งเศษเก้าอี้ที่ไม่ใช้แล้ว ซึ่งเก้าอี้ที่ถูกทิ้งไว้หลังอาคารเรียน ทำให้เป็นแหล่งอาศัยของสัตว์มีพิษ เมื่อนักเรียนเดินเข้าไปอาจทำให้รับอันตรายได้ ดิฉันถ่ายภาพนี้มาก็เพื่อให้ทางโรงเรียนเห็นถึงวิธีการทิ้งเศษวัสดุที่ไม่เหมาะสม และการทิ้งสิ่งของที่ผิดที่ เป็นสภาพแวดล้อมที่ไม่น่าดูเอาเสียเลย ซึ่งที่จริงแล้วเศษเก้าอี้เหล่านี้อาจจะไปใช้ประโยชน์อย่างอื่นอีกก็ได้”

ถ่ายภาพโดยพร : 5 มกราคม 2542

“ส่วนภาพนั้นะครับ เป็นภาพที่เกิดขึ้น
ข้าง ๆ กับโรงเรียนเรา คือข้างสนามฟุตบอล
โรงเรียนจะปล่อยควันออกมา ผมคิดว่าทำให้
สภาพแวดล้อมบริเวณโรงเรียนไม่ค่อยดี ควัน
ก็ดำ แต่ก็ไม่เห็นใครทำอะไร ผุนดำก็ยังมึ
(ศักดิ์ : ภาพที่ 41)

“โรงงานนี้จะแปรรูปไม้ ซึ่งจะใช้
เครื่องเลื่อย เครื่องเลื่อยจะส่งเสียงดังมาก
การเผาไหม้จะเป็นมลพิษ เคยเจอปัญหา
และคนในหมู่บ้านบ่นกัน”
(เกรียง : ไม่มีภาพ)

ภาพที่ 41 “ผมได้ถ่ายภาพนี้มาจากโรงงานแห่งหนึ่งซึ่งอยู่ข้าง ๆ โรงเรียน
ซึ่งโรงงานแห่งนี้เป็นโรงงานเกี่ยวกับการแปรรูปไม้ ซึ่งต้องใช้เครื่องเลื่อย
และเผาไม้ บางครั้งทำให้เสียงจากเครื่องเลื่อยส่งเสียงรบกวนหมู่บ้านซึ่ง
ตั้งอยู่ใกล้ ๆ กับโรงงาน นอกจากนี้จากภาพจะเห็นได้ว่าโรงงานปล่อย
ควันออกมา ทำให้อากาศบริเวณสนามฟุตบอลและบริเวณใกล้เคียงไม่ดี
อีกด้วย บางครั้งก็มีฝุ่นละอองออกมาทำให้เป็นอันตรายต่อผู้ที่อยู่บริเวณ
ใกล้เคียงได้”
ถ่ายภาพโดยศักดิ์ : 28 ธันวาคม 2541

“ส่วนภาพนี้เป็นภาพหน้าโรงเรียน
กองไม้อยู่จำนวนมาก นักเรียนจะใช้สนาม
ก็ไม่สะดวก บางทีอาจจะมีสัตว์มีพิษอยู่ก็ได้
ไม่ปลอดภัยกับนักเรียน.....”
(ยา : ภาพที่ 42)

ภาพที่ 42 “ภาพนี้เป็นภาพเกี่ยวกับสภาพพื้นที่บริเวณหน้าโรงเรียน หน้า
เสาธง จะเห็นได้ว่ามีเศษไม้และซากไม้กองอยู่ซึ่งอาจเป็นที่อยู่ของสัตว์มี
พิษก็ได้ เมื่อนักเรียนเดินเข้าไปอาจจะได้รับอันตรายได้ นอกจากนี้ยังทำ
ให้พื้นที่บริเวณหน้าโรงเรียนไม่สะอาด ไม่สวยงามแก่ผู้พบเห็น เด็กนักเรียน
ไม่สามารถไปใช้พื้นที่ได้อย่างเต็มที่ วิ่งเล่นก็ไม่ได้เพราะมีกองไม้กอง
ใหญ่วางเกะกะเต็มไปหมด ฉันทำภาพนี้มาเพื่อให้โรงเรียนปรับปรุง
สภาพพื้นที่ดังกล่าวให้อยู่ในสภาพที่ดี ไม่มีกองไม้ เศษไม้ ซึ่งจะทำให้
บรรยากาศและพื้นที่บริเวณนี้น่ามอง และนักเรียนสามารถใช้วิ่งเล่นได้
ตอนบ่าย”
ถ่ายภาพโดยยา : 12 ธันวาคม 2541

“ผมก็ถ่ายมาเหมือนกันครับ อยาก
ให้โรงเรียนรีบช่วยปรับพื้นที่ให้เร็ว ๆ
โรงเรียนเราจะได้น่าอยู่ขึ้น และใช้เป็นสนาม
เล่นกีฬาได้...” (ศักดิ์ : ภาพที่ 43)

ภาพที่ 43 “ผมถ่ายภาพนี้มาเพื่อให้ทุกคนเห็นถึงสภาพพื้นที่หน้าโรงเรียน
จากภาพจะเห็นได้ว่ามีกองไม้ทลายกองวางเกะกะอยู่ทั่วบริเวณหน้าเสาธง
เนื่องจากโรงเรียนได้ปรับพื้นที่หน้าโรงเรียน และได้มีการตัดต้นไม้
ผมถ่ายภาพนี้มาเพื่อให้โรงเรียนช่วยกำจัดกองไม้เหล่านี้เสียด้วย เพื่อ
นักเรียนจะได้ใช้พื้นที่ดังกล่าวในการเล่นกีฬาหรือใช้ประโยชน์อย่างอื่นได้
อย่างเต็มที่ และยังช่วยให้สภาพแวดล้อมของโรงเรียนน่าดู น่าอยู่อีกด้วย
ผู้คนที่ผ่านไปผ่านมาก็จะได้มองโรงเรียนของเราแล้วก็จะชื่นชอบ”

ถ่ายภาพโดยศักดิ์: 25 ธันวาคม 2541

“ภาพของดินฉ่ำเป็นปัญหาเกี่ยวกับ
บริเวณสนามฟุตบอล มีหญ้ารกมากเพราะ
ไม่ได้ตัด เวล่านักเรียนไปเล่นกีฬาอาจเกิด
อันตรายได้ค่ะ เพราะอาจมีงู หรือสัตว์มีพิษ
ฉันอยากให้การโรงช่วยตัดหญ้าให้ด้วยค่ะ”

(ดา : ภาพที่ 44)

“เวลาพวกผมเล่นฟุตบอล ลูกบอล
เข้าไป ก็ต้องไปเก็บ รู้สึกไม่ค่อยปลอดภัยครับ
กลัวงู หรือสัตว์มีพิษ และเล่นฟุตบอลลำบาก
ด้วยครับ

(เกรียง : ไม่มีภาพ)

ภาพที่ 44 “ภาพนี้เป็นภาพบริเวณสนามฟุตบอลของโรงเรียน ซึ่งมีหญ้า
ต่าง ๆ ขึ้นจนรกทึบ เมื่อเด็กนักเรียนไปเล่นก็อาจจะได้รับอันตรายได้
อาจจะเกิดจากสัตว์มีพิษหรือวัตถุมีคม ผมถ่ายภาพนี้มาเพื่อต้องการ
ให้โรงเรียนช่วยแก้ปัญหานี้ด้วย เพื่อความปลอดภัยของนักเรียนและ
ความมีหน้ามีตาของโรงเรียนด้วย ผู้คนที่เข้ามาใช้ก็จะประทับใจในสนาม
ของเรา โรงเรียนอาจให้นักเรียนทุกคนมาร่วมมือกันพัฒนาบริเวณสนาม
กีฬาฟุตบอลก็ได้ ซึ่งผมคิดว่านักเรียนส่วนใหญ่ก็เต็มใจทำอยู่แล้ว ซึ่งจะ
ทำให้สนามฟุตบอลของเราดูดี และสามารถให้นักเรียนได้สะดวก”

ถ่ายภาพโดยดา : 12 ธันวาคม 2541

“ภาพนี้เป็นภาพหน้าห้องสทกรณครับ มีของวางเต็มไปหมดเลย ไม่น่าดู เวลาจะไปซื้อของที่ห้องสทกรณนักเรียนก็จะยืนกันเต็ม และที่ก็คับแคบด้วยครับ โรงเรียนควรรื้อโต๊ะที่ไม่ใช้ไปไว้ที่ห้องเก็บของ.....” (เกรียง : ภาพที่ 45)

ภาพที่ 45 “ผมถ่ายภาพนี้ที่ทางเข้าห้องสทกรณซึ่งมีโต๊ะข้าวอุดมวางอยู่ข้างห้องสทกรณ ถ้านักเรียนจะเข้าห้องสทกรณก็ไม่สะดวก ถ้านักเรียนมากันมากก็จะมานั่งบนโต๊ะ ที่ตรงนี้ก็เป็นที่ขายลูกชิ้นของนักเรียนด้วย เมื่อขายหมดแล้วนักเรียนก็จะไม่จัดให้เรียบร้อย และเมื่อนักเรียนมาซื้อของที่ห้องสทกรณ บางคนก็รีบวิ่งมาซื้อและมาชนโต๊ะ ทำให้เกิดอุบัติเหตุขึ้นมาได้ ผมถ่ายภาพนี้มาเพื่อให้โรงเรียนมีระบบการจัดวางโต๊ะเก้าอี้เหล่านี้ให้เรียบร้อย หรือจัดห้องวางของเหล่านี้ให้เป็นระเบียบในห้องเก็บของหรืออาจจะนำโต๊ะเก้าอี้เหล่านี้มาซ่อมแซม และนำไปใช้ประโยชน์ใหม่ก็ได้”
ถ่ายภาพโดยเกรียง : 22 ธันวาคม 2541

“ภาพของดินนี่ก็เหมือนกันละ ถ่ายมาจากหน้าหน้าห้องสทกรณ จะมีพวกหม้อ ถาด วางอยู่ ซึ่งเกิดจากนักเรียนนั่งง่ายใช้แล้วไม่เก็บเข้าที่ให้เรียบร้อย ซึ่งอาจเกิดการสูญหายได้ละ” (ฉันท : ภาพที่ 46)

ภาพที่ 46 “ฉันทถ่ายภาพนี้ที่บริเวณหน้าห้องสทกรณของโรงเรียน จากภาพจะเห็นได้ว่าจะมีโต๊ะ เก้าอี้ ถาด หม้อ ตั้งอยู่บริเวณหน้าห้องสทกรณ บางครั้งจะมีเด็กนักเรียนมาซื้อขนมหน้าห้องสทกรณ แล้วก็จะมีที่ยืนไม่เพียงพอเพราะมีโต๊ะเก้าอี้ตั้งกีดขวางทางอยู่ ฉันทอยากให้ทางโรงเรียนนำโต๊ะไปไว้ในห้องเก็บของเพื่อให้บริเวณหน้าห้องสทกรณกว้างขวางและน่าอยู่กว่าเดิม”

ถ่ายภาพโดยฉันท : 27 ธันวาคม 2541

“....ปัญหานี้เกิดขึ้นบ่อยมาก นักเรียนห้องอื่น ๆ ออกมาเล่นกันหน้าห้อง ขณะที่ห้องดิฉันเรียนอยู่ สงสัยดังรบกวนเสมอ เรียนไม่รู้เรื่องเลยคะ.....” (จิต : ภาพที่ 47)

ภาพที่ 47 “จากภาพนี้เป็นภาพเกี่ยวกับการทำงานและสภาพความเป็นอยู่ของนักเรียนห้องหนึ่ง เมื่อถึงชั่วโมงที่ไม่มีอาจารย์เข้าสอนหรือชั่วโมงที่อาจารย์สั่งให้ทำงานในห้องเรียน นักเรียนบางคนก็ไม่ได้ทำงานแล้วก็จะออกมาเล่นกันหน้าห้องเรียนจะเกิดความวุ่นวาย และสงสัยดังรบกวนนักเรียนห้องข้างเคียง ทำให้เรียนไม่รู้เรื่องหรือไม่สามารถทำงานต่าง ๆ ในห้องเรียนได้ นอกจากนี้นักเรียนคนอื่น ๆ ที่เดินไปมาไม่สามารถที่จะเดินได้สะดวก เพราะจะกีดขวางทางเดินและทางเดินก็คับแคบด้วย ฉะนั้นต้องการให้โรงเรียนช่วยปรับปรุงและตกแต่งเดือนพฤติกรรมของนักเรียนไม่ให้สงสัยดังรบกวนผู้อื่นบ้าง เพราะปัญหานี้เกิดขึ้นบ่อยครั้งมาก”

ถ่ายภาพโดยจิต : 4 มกราคม 2542

4. ปัญหาอื่น ๆ

“ภาพนี้เป็นภาพที่เกิดขึ้นในห้องสมุดคะ เกี่ยวกับหนังสือในห้องสมุดไม่เรียบร้อย ไม่เป็นหมวดหมู่ เพราะนักเรียนใช้แล้วไม่จัดเข้าที่ไว้เรียบร้อยคะ เป็นปัญหาที่ควรช่วยกันแก้ไขคะ....และหนังสือที่มีอยู่ก็ไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียนด้วย บางเล่มก็ไม่สมบูรณ์อยากให้อาจารย์ช่วยซื้อเพิ่มด้วยคะ และอยากให้งดโทษ นักเรียนที่ใช้หนังสือแล้วไม่เก็บเข้าที่คะ เพราะเวลาไปหาหนังสือจะลำบากมาก ไม่เจอเลยคะ” (ฉันท : ภาพที่ 48)

“หนังสือที่มีอยู่บางเล่มก็ขาด ถูกฉีกด้วย ไม่เห็นว่าเปลี่ยนใหม่หรือซ่อมเลยคะจะอ่านก็ไม่มีความรู้เรื่องเลยคะ”(จิต:ไม่มีภาพ)

ภาพที่ 48 “ฉันทถ่ายภาพนี้ในห้องสมุดของโรงเรียน จากภาพจะเห็นได้ว่าหนังสือที่วางอยู่บนชั้นจะวางไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย บางครั้งหนังสือหลาย ๆ หมวดก็วางอยู่ในหมวดเดียวกัน ซึ่งทำให้นักเรียนที่มาอ่านหรือมาค้นคว้าหาหนังสือไม่พบ นอกจากนี้หนังสือที่มีอยู่ในห้องสมุดก็ยังไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียนอีกด้วย และบางเล่มก็เกิดการชำรุด ไม่ได้มีการซ่อมแซม บางเล่มก็จะฉีกขาด ฉันทถ่ายภาพนี้มาก็เพื่อให้เจ้าหน้าที่ห้องสมุดของโรงเรียนปรับปรุงห้องสมุดให้ดีขึ้น โดยการจัดหนังสือให้เป็นระเบียบเรียบร้อย จัดหาหนังสือใหม่ ๆ ที่น่าสนใจเข้าห้องสมุด และทำการซ่อมแซมหนังสือที่ชำรุดให้นำอ่านมากกว่าเดิม ”

ถ่ายภาพโดยฉันท : 25 ธันวาคม 2541

“ใช่ค่ะ ดิฉันก็เคยเจอ หนังสือใน
ห้องสมุดเรามีน้อยด้วยค่ะ เวลาอาจารย์ให้ทำ
รายงาน ไปหาหนังสือไม่ค่อยมีเลย เก้าด้วยค่ะ
อาจารย์ควรซื้อหนังสือใหม่ ๆ มาบ้างค่ะ”

(พร : ไม่มีภาพ)

“ค่ะ ดิฉันก็เจอมาค่ะ เกี่ยวกับหนังสือ
ที่ทางโรงเรียนให้ยืมเรียนนะค่ะ ชำรุดมาก บาง
วิชาที่ขาดไปครึ่งหนึ่ง ทำให้การเรียนของนักเรียน
เรียนได้ไม่ดีเท่าที่ควร” (ยา : ไม่มีภาพ)

“ห้องคอมพิวเตอร์ด้วยครับ ส่วนใหญ่
ที่ ม.ปลายใช้กัน พวกเราไม่ค่อยได้เข้าไปใช้
อยากให้มีเครื่องคอมเพิ่มขึ้นด้วยครับ”

(เกรียง : ไม่มีภาพ)

“ดิฉันคิดว่าวิชาวิทยาศาสตร์ ซึ่งเป็นวิชา
ที่มีการทดลอง ดิฉันคิดว่าควรมีอุปกรณ์ทางด้าน
วิทยาศาสตร์ที่มีการทดลองให้มากกว่านี้ค่ะ คือ
ถ้าเรียนแต่ทฤษฎีแต่ไม่ได้ปฏิบัติ เราก็จะไม่ได้
ทดลองด้วยตนเอง ก็จะไม่รู้จักค่ะ อยากให้มี
อุปกรณ์วิทยาศาสตร์เพิ่มขึ้นค่ะ” (พร : ไม่มีภาพ)

“ภาพนี้เป็นถนนที่เดินทางไปมา
ระหว่างบ้านกับโรงเรียนค่ะ ถนนเป็นหลุม
ล่ำบักบักค่ะ ยิ่งช่วงนี้ฝนตกทุกวัน เป็น
โคลนค่ะ เวลาขี่รถเครื่องกลับบ้านสกปรก
มากเลย” (ยา : ภาพที่ 49)

“ถนนสายบ้านดิฉันด้วยค่ะ
ลูกรั้งก็ไม่มีแล้วไม่ได้ถมทำให้ถนนเป็นโคลน
ขี่รถก็ล่ำบักกลัวหกล้มค่ะ” (ดา : ไม่มีภาพ)

ภาพที่ 49 “ภาพนี้เป็นภาพเกี่ยวกับปัญหาของเส้นทางการเดินทางไปมา
ระหว่างบ้านกับโรงเรียน จะเห็นได้ว่าถนนเป็นหลุมเป็นบ่อ ชรุขระ เวลาที่
มาโรงเรียนก็ล่ำบัก ยิ่งหน้าฝนถนนก็มีโคลน ทำให้เกิดความสกปรก
ดิฉันคิดว่าวิธีแก้ปัญหาคือการซ่อมแซมถนนบ้าง เพื่อทุกคนจะได้มีถนน
ใช้ที่มีความสะอาดยิ่งขึ้น”

ถ่ายภาพโดยยา: 7 ธันวาคม 2541

“สภาพของผมเป็นบริเวณ
สี่แยกครับ ไม่มีไฟจราจร เวลาข้ามถนน
อันตรายมาก เพราะรถมีมาก จะข้ามแต่
ละครั้งตระวังกันสุดๆ สี่แยกนี้เกิด
อุบัติเหตุบ่อยมาก จึงอยากให้ช่วยแก้ไข
ปัญหานี้ด้วยครับ ให้อาจารย์ช่วยพูดกับ
ตำรวจจราจรครับ”

(เกรียง : ภาพที่ 50)

“ค่ะ ดิฉันขอเสริมตามสี่แยกควร
มีตำรวจจราจรอยู่บ้าง เพื่อควบคุมการจราจร
ค่ะ ดิฉันเห็นว่าเกิดอุบัติเหตุบ่อยมาก”

(จิต : ไม่มีภาพ)

ภาพที่ 50 “ผมได้ถ่ายภาพนี้ที่ถนนสี่แยก..... ซึ่งเป็นจุดที่มักเกิดอุบัติเหตุ
บ่อยครั้ง ทางนี้เป็นทางที่รถรับส่งนักเรียนหลายคันใช้ผ่านไป โรงเรียน
ซึ่งต้องรอรถนานทำให้เสียเวลา และจะมองรถไม่ชัด อาจเกิดอุบัติเหตุได้
ทำให้นักเรียนที่โดยสารมาด้วยเสียงมาก อุบัติเหตุส่วนมากจะเกิดในเวลา
กลางคืน เพราะไม่มีไฟและสัญญาณให้รถข้ามไปมากก็ไม่มี ผมถ่ายภาพนี้
มาเพื่อต้องการให้ผู้ใหญ่หันมาเห็นถึงความสำคัญของการข้ามถนนที่ไม่
ปลอดภัย ควรจัดให้มีไฟเพื่อให้แสงสว่างและสัญญาณไฟเพื่อให้รถผ่าน
ไปมาอย่างปลอดภัย”

ถ่ายภาพโดยเกรียง : 23 ธันวาคม 2541

“ภาพนี้เป็นภาพสะพานที่ผมต้องมา
โรงเรียน อยู่ในสภาพชำรุดมากครับ เวลาขี่รถ
เครื่องอาจเกิดอันตรายได้ครับ จึงอยากให้
การซ่อมแซมปรับปรุงให้ดีกว่านี้ครับ”

(ศักดิ์ : ภาพที่ 51)

ภาพที่ 51 “ผมถ่ายภาพนี้มาจากสะพานแห่งหนึ่งซึ่งเป็นสะพานที่ใช้เดิน
ทางมาโรงเรียน จะเห็นได้ว่าสภาพของสะพานแห่งนี้เกิดความชำรุด เวลา
นักเรียนมาโรงเรียน บางครั้งก็จะมีตะปูที่ตอกสะพานโผล่ออกมา ทำให้
ตะปูแทงล้อรถ เลยทำให้นักเรียนมาโรงเรียนสาย และเวลาที่ขี่รถข้าม
สะพานก็ไม่ปลอดภัยอีกด้วย สามารถเกิดอันตรายได้ เพราะสะพานค้ำ
แค้นมาก ผมต้องการให้ชุมชนของเรามาช่วยกันปรับปรุงและซ่อมแซม
สะพานแห่งนี้ให้มีความปลอดภัยต่อผู้ที่เดินทางไปมา อาจจะมีควมมี
กันซ่อมแซมสะพานแห่งนี้ก็ได้” ถ่ายภาพโดยศักดิ์ : 4 มกราคม 2542

ขั้นที่ 4 การประมวลและจัดหมวดหมู่ภาพ

เมื่อสิ้นสุดการสนทนาและอภิปรายกลุ่ม ผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมทุกคนสรุปรายการความต้องการจำเป็นจากภาพถ่ายและจากการอภิปราย ผลการวิเคราะห์และสรุปรายการความต้องการจำเป็นพบว่ารายการความต้องการจำเป็นที่ได้จากการประมวลและจัดหมวดหมู่ภาพถ่ายและจากการอภิปรายของผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมได้ทั้งสิ้นจำนวน 46 รายการ แยกเป็นรายการที่ได้จากภาพถ่ายจำนวน 34 รายการ และรายการจากการอภิปรายเพิ่มอีกจำนวน 12 รายการ ซึ่งมีรายละเอียดปรากฏดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์และสรุปรายการความต้องการจำเป็นที่ได้จากการประมวลและจัดหมวดหมู่ภาพและจากการอภิปรายกลุ่มของผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมในเทคนิคเสียงจากภาพ

ภาพที่	รายการจากภาพถ่าย	รายการจากการอภิปราย	ผลการวิเคราะห์และสรุปรายการที่ได้จากผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรม
1	หลังคาห้องเรียนชำรุด	-	1. สภาพของห้องเรียน ห้องประกอบชำรุด ไม่ได้รับการซ่อมแซม และปรับปรุง
2	หลังคาห้องเรียนชำรุด	-	
3	หลังคาห้องเรียนชำรุด	-	
4	หลังคาห้องคหกรรมชำรุด	-	
5	กลอนห้องน้ำห้องส้วมชำรุด	-	
6	หน้าต่างในห้องเรียนชำรุด ไม่ได้รับการซ่อมแซม	-	
7	ประตูห้องเรียนชำรุด	-	
8	1. ห้องน้ำห้องส้วมไม่สะอาด สกปรกเหม็น 2. ห้องน้ำห้องส้วมขาดน้ำใช้ในการทำความสะอาด	-	2. ห้องน้ำห้องส้วมไม่สะอาดสกปรกเหม็น
9	ห้องน้ำห้องส้วมไม่สะอาด สกปรกเหม็นรบกวน	-	3. ห้องน้ำห้องส้วมขาดน้ำใช้ในการทำความสะอาด
10	จำนวนห้องน้ำห้องส้วมมีไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน	-	4. จำนวนห้องน้ำห้องส้วมมีไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน
11	1. จำนวนห้องน้ำห้องส้วมมีไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน 2. ห้องน้ำห้องส้วมไม่สะอาด สกปรกเหม็นรบกวน	-	5. ผาผนังห้องน้ำห้องส้วมถูกขีดเขียน เกิดความสกปรก 6. ขาดอุปกรณ์ทำความสะอาดในห้องน้ำห้องส้วม
12	ผาผนังห้องน้ำห้องส้วมถูกขีดเขียน เกิดความสกปรก	1. ขาดอุปกรณ์ทำความสะอาดในห้องน้ำห้องส้วม 2. ก๊อกน้ำในห้องน้ำชำรุด	7. ก๊อกน้ำในห้องน้ำชำรุด

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ภาพที่	รายการจากภาพถ่าย	รายการจากการอภิปราย	ผลการวิเคราะห์และสรุปรายการที่ได้จากผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรม
13	โต๊ะเก้าอี้ที่ใช้ในการรับประทานอาหารไม่เพียงพอ	-	8. โต๊ะเก้าอี้ที่ใช้ในการรับประทานอาหารไม่เพียงพอ
14	นักเรียนไม่นำจานอาหารที่รับประทานเสร็จแล้วไปเก็บ ทำให้สภาพของโรงอาหารสกปรกไม่น่าดู	-	9. นักเรียนไม่นำจานอาหารที่รับประทานเสร็จแล้วไปเก็บ ทำให้สภาพของโรงอาหารสกปรก ไม่น่าดู
15	พ่อค้าแม่ค้าใช้ภาชนะใส่อาหารไม่สะอาด	พ่อค้าแม่ค้าแต่งกายไม่เรียบร้อย ไม่มีผ้ากันเปื้อนและหมวกสวมศีรษะ	10. พ่อค้าแม่ค้าใช้ภาชนะใส่อาหารไม่สะอาด
16	โรงอาหารไม่สะอาด	-	11. พ่อค้าแม่ค้าแต่งกายไม่เรียบร้อย ไม่มีผ้ากันเปื้อนและหมวกสวมศีรษะ
17	พ่อค้าแม่ค้าทิ้งเศษอาหารลงในคูน้ำข้างโรงอาหาร ทำให้มีกลิ่นเหม็น	-	12. พ่อค้าแม่ค้าทิ้งเศษอาหารลงในคูน้ำข้างโรงอาหาร ทำให้สกปรกและมีกลิ่นเหม็น
18.	คูน้ำข้างโรงอาหารสกปรก มีกลิ่นเหม็น	-	
19	การระบายน้ำของห้องประชุมไม่ดี เมื่อฝนตก ทำให้เกิดน้ำท่วมขังในห้องประชุม	-	13. การระบายน้ำของห้องประชุมไม่ดี เมื่อฝนตก ทำให้เกิดน้ำท่วมขังในห้องประชุม
20	พื้นที่สำหรับจอดรถไม่เพียงพอ	-	14. พื้นที่สำหรับจอดรถไม่เพียงพอ
21	สภาพบริเวณพื้นที่จอดรถไม่สะอาด น้ำจากท้องน้ำไหลลงมาทำให้แฉะ มีกลิ่นเหม็น	-	15. สภาพบริเวณพื้นที่จอดรถไม่สะอาด น้ำจากท้องน้ำไหลลงมาทำให้แฉะ มีกลิ่นเหม็น
22	ม้านั่งจัดวางไว้ในที่ไม่เหมาะสม ใช้ประโยชน์ได้ไม่เต็มที่	-	16. ม้านั่งจัดวางไว้ในที่ไม่เหมาะสม ใช้ประโยชน์ได้ไม่เต็มที่
23.	ม้านั่งได้ต้นไม้ชำรุด	1. โต๊ะเก้าอี้ในห้องสมุดมีไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่เข้าไปใช้บริการ 2. เตียงนอนในห้องพยาบาลมีจำนวนน้อยเกินไป ไม่เพียงพอ กับจำนวนที่ใช้บริการ 3. ห้องพยาบาลขาดเวชภัณฑ์ในการปฐมพยาบาล	17. ม้านั่งได้ต้นไม้ชำรุด 18. โต๊ะเก้าอี้ในห้องสมุดมีไม่เพียงพอ กับจำนวนนักเรียนที่เข้าไปใช้บริการ 19. เตียงนอนในห้องพยาบาลมีจำนวนน้อยเกินไป ไม่เพียงพอ กับจำนวนที่ใช้บริการ 20. ห้องพยาบาลขาดเวชภัณฑ์ในการปฐมพยาบาล

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ภาพที่	รายการจากภาพถ่าย	รายการจากการอภิปราย	ผลการวิเคราะห์และสรุปรายการที่ได้จากผู้มีส่วนรวมในกิจกรรม
24	1. ก๊อกน้ำดื่มน้ำใช้ชำรุด ไม่ได้รับการปรับปรุงและซ่อมแซม 2. น้ำท่วมขังบริเวณก๊อกน้ำ ทำให้พื้นที่เฉอะแฉะ มีกลิ่นเหม็น		21. ก๊อกน้ำดื่มน้ำใช้ชำรุด ไม่ได้รับการปรับปรุงและซ่อมแซม
25	น้ำใช้แล้วเกิดทวมขังในก๊อกน้ำ ทำให้มีกลิ่นเหม็น		22. น้ำท่วมขังบริเวณก๊อกน้ำ ทำให้พื้นที่เฉอะแฉะ มีกลิ่นเหม็น
26	น้ำท่วมขังในอ่างน้ำและบริเวณก๊อกน้ำ ทำให้พื้นที่เฉอะแฉะ มีกลิ่นเหม็น		
27	สวิทช์ไฟชำรุด ขาดการซ่อมแซม		23. สวิทช์ไฟ และหลอดไฟชำรุด ใช้
28	หลอดไฟในห้องเรียนใช้งานไม่ได้	1. หลอดไฟในห้องสมุดใช้งานไม่ได้ 2. ห้องสมุดมีแสงสว่างไม่เพียงพอ อ่านหนังสือไม่สะดวก เป็นอันตรายต่อสายตา	งานไม่ได้หลายที่ เช่น ห้องเรียน ห้องสมุด 24. ห้องสมุดมีแสงสว่างไม่เพียงพอ อ่านหนังสือไม่สะดวก เป็นอันตรายต่อสายตา
29	หลอดไฟชำรุด ไม่ปลอดภัย		
30	สภาพห้องเรียนไม่มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย สกปรก ไม่น่าอยู่		25. สภาพห้องเรียนไม่มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย สกปรก ไม่น่าอยู่
31	อุปกรณ์การทำความสะอาดในห้องเรียนไม่เพียงพอ		26. อุปกรณ์การทำความสะอาดในห้องเรียนไม่เพียงพอ
32	โต๊ะบึงปองและเน็ตตาข่ายชำรุด	อุปกรณ์กีฬาที่มีจำนวนไม่เพียงพอ	27. โต๊ะบึงปองและเน็ตตาข่ายชำรุด
33	สะพานในโรงเรียนชำรุด ไม่ปลอดภัย		28. สะพานในโรงเรียนชำรุด ไม่ปลอดภัย
34	ป้ายนิเทศชำรุด		
35	ไม่มีการจัดมุมความรู้ในป้ายนิเทศที่มีอยู่		29. ป้ายนิเทศชำรุด
36	ห้องเรียนและห้องประกอบอาหารที่วางรองเท้า ทำให้การวางรองเท้าเกะกะไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย		30. ห้องเรียนและห้องประกอบอาหารที่วางรองเท้า ทำให้การวางรองเท้าเกะกะไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ภาพที่	รายการจากภาพถ่าย	รายการจากการอภิปราย	ผลการวิเคราะห์และสรุปรายการที่ได้จากผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรม
37	กองขยะอยู่ใกล้อาคารเรียน ทำให้บรรยากาศการเรียนการสอนไม่ดี มีกลิ่นเหม็น		31. กองขยะอยู่ใกล้อาคารเรียน ทำให้บรรยากาศการเรียนการสอนไม่ดี มีกลิ่นเหม็น
38	กองขยะส่งกลิ่นเหม็นรบกวน	โรงเรียนไม่แยกขยะก่อนที่จะเผา ทำให้ควันจากการเผาขยะส่งกลิ่นเหม็น	32. โรงเรียนไม่แยกขยะก่อนที่จะเผา ทำให้ควันจากการเผาขยะส่งกลิ่นเหม็น
39	คูน้ำหลังอาคารเรียนน้ำเสีย มีกลิ่นเหม็น	โรงเรียนจัดโครงการอนุรักษ์และส่งเสริมสิ่งแวดล้อมน้อยเกินไป	33. คูน้ำหลังอาคารเรียนน้ำเสีย มีกลิ่นเหม็น 34. โรงเรียนจัดโครงการอนุรักษ์และส่งเสริมสิ่งแวดล้อมน้อยเกินไป
40	โรงเรียนทิ้งเศษวัสดุไม่ใช่แล้วฝังที่		35. โรงเรียนทิ้งเศษวัสดุไม่ใช่แล้วฝังที่
41	โรงงานข้างโรงเรียนปล่อยควันออกมา ทำให้บรรยากาศบริเวณนั้นไม่บริสุทธิ์		36. โรงงานข้างโรงเรียนปล่อยควันออกมา ทำให้บรรยากาศบริเวณนั้นไม่บริสุทธิ์
42	บริเวณพื้นที่หน้าเสาธงมีกองขยะไม่ปลอดภัยและไม่เอื้อในการใช้ประโยชน์		37. บริเวณสนามฟุตบอลและหน้าเสาธงมีกองขยะและหญ้ารกไม่ปลอดภัย
43	บริเวณพื้นที่หน้าเสาธงมีกองขยะไม่ปลอดภัยและไม่เอื้อในการใช้ประโยชน์		
44	สนามฟุตบอลมีหญ้ารก		
45	บริเวณห้องสหกรณ์ดับแคบ มีเศษวัสดุวางเกะกะไม่เป็นระเบียบ		38. บริเวณห้องสหกรณ์ดับแคบ มีเศษวัสดุวางเกะกะไม่เป็นระเบียบ
46	บริเวณห้องสหกรณ์ดับแคบ มีเศษวัสดุวางเกะกะไม่เป็นระเบียบ		
47	นักเรียนห้องข้างเคียงส่งเสียงดังรบกวน ขณะที่ห้องอื่น ๆ มีการเรียนการสอน		39. นักเรียนห้องข้างเคียงส่งเสียงดังรบกวน ขณะที่ห้องอื่น ๆ มีการเรียนการสอน

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ภาพที่	รายการจากภาพถ่าย	รายการจากการอภิปราย	ผลการวิเคราะห์และสรุปรายการที่ได้จากผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรม
48	1. การจัดหนังสือในห้องสมุดไม่เป็นหมวดหมู่ ไม่เรียบร้อย ไม่สะดวกในการค้นคว้า 2. จำนวนหนังสือเพื่อการค้นคว้าในห้องสมุดไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน 3. หนังสือบางเล่มชำรุด ขาดการซ่อมแซม ทำให้เนื้อหาไม่สมบูรณ์	อุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน	40. การจัดหนังสือในห้องสมุดไม่เป็นหมวดหมู่ ไม่เรียบร้อย ไม่สะดวกในการค้นคว้า 41. จำนวนหนังสือเพื่อการค้นคว้าในห้องสมุดไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน 42. หนังสือบางเล่มชำรุด ขาดการซ่อมแซม ทำให้เนื้อหาไม่สมบูรณ์ 43. อุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน
49	ถนนสัญจรไปมาระหว่างบ้านกับโรงเรียนเป็นหลุมเป็นบ่อ ไม่สะดวกและปลอดภัย	-	44. ถนนสัญจรไปมาระหว่างบ้านกับโรงเรียนเป็นหลุมเป็นบ่อ ไม่สะดวกและปลอดภัย
50	บริเวณสี่แยกเพื่อข้ามถนนมาโรงเรียนไม่มีสัญญาณไฟจราจร ทำให้ไม่ปลอดภัยและเกิดอุบัติเหตุได้	-	45. บริเวณสี่แยกเพื่อข้ามถนนมาโรงเรียนไม่มีสัญญาณไฟจราจร ทำให้ไม่ปลอดภัยและเกิดอุบัติเหตุได้
51	สะพานที่ใช้สำหรับไปมาโรงเรียนชำรุด ไม่ปลอดภัย	-	46. สะพานที่ใช้สำหรับไปมาโรงเรียนชำรุด ไม่ปลอดภัย

ผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมได้ร่วมกันจำแนกรายการความต้องการจำเป็นที่ได้จากการประเมินด้วยเทคนิคเสียงจากภาพทั้ง 4 ด้าน จำนวน 46 รายการ ตามประเภทของสภาพแวดล้อม ได้ดังนี้ ความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมด้านกายภาพ จำนวน 45 รายการ คิดเป็นร้อยละ 97.83 และความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมด้านการบริหารและการจัดการ จำนวน 1 รายการ คือ รายการที่ 34 “โรงเรียนจัดโครงการอนุรักษ์และส่งเสริมสิ่งแวดล้อมน้อยเกินไป” คิดเป็นร้อยละ 2.17 ในขณะที่ความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมด้านวิชาการไม่มีรายการของความต้องการจำเป็น

หลังจากนั้น กลุ่มผู้ดำเนินการได้ให้ผู้เข้าร่วมอภิปรายทุกคนลงมติเพื่อเลือกความต้องการจำเป็นที่มีความสำคัญสูงสุด 10 ลำดับจากรายการทั้งหมด 46 รายการ ซึ่งผลการลงมติของกลุ่ม พบว่ารายการที่มีความสำคัญเป็นอันดับที่ 1 คือ ห้องน้ำห้องส้วมไม่สะอาด สกิลินเหม็น อันดับที่ 2 นักเรียนห้องข้างเคียงส่งเสียงดังรบกวน ขณะที่ห้องอื่น ๆ มีการเรียนการสอน อันดับที่ 3 การจัดหนังสือในห้องสมุดไม่เป็นหมวดหมู่ ไม่เรียบร้อย ไม่สะดวกในการค้นคว้า อันดับที่ 4 ห้องน้ำห้องส้วมขาดน้ำใช้ในการทำความสะอาด อันดับที่ 5 โต๊ะเก้าอี้ในห้องสมุดมีไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่เข้าไปใช้บริการ อันดับที่ 6 พ่อค้าแม่ค้าหึ่งเศษอาหารลงในคูน้ำข้างโรงอาหาร ทำให้มีกลิ่นเหม็น อันดับที่ 7 เตียงนอนในห้องพยาบาลมีจำนวนน้อยเกินไป ไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่ใช้บริการ อันดับที่ 8 สวิตช์ไฟและหลอดไฟชำรุด ใช้งานไม่ได้ หลายที่ เช่น ห้องเรียน ห้องสมุด อันดับที่ 9 พื้นที่สำหรับจอดรถไม่เพียงพอ และอันดับที่ 10 กองขยะอยู่ใกล้อาคารเรียน ทำให้บรรยากาศการเรียนการสอนไม่ดี มีกลิ่นเหม็น ผลการลงมติของกลุ่มปรากฏดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 ผลการลงมติจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นของผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมในเทคนิคเสียงจากภาพ

ลำดับความสำคัญ	รายการความต้องการจำเป็นที่ได้จากการประเมินด้วยเทคนิคเสียงจากภาพ	คะแนนลำดับความสำคัญ
1	ห้องน้ำห้องส้วมไม่สะอาด สกิลินเหม็น	8
2	นักเรียนห้องข้างเคียงส่งเสียงดังรบกวน ขณะที่ห้องอื่น ๆ มีการเรียนการสอน	7
3	การจัดหนังสือในห้องสมุดไม่เป็นหมวดหมู่ ไม่เรียบร้อย ไม่สะดวกในการค้นคว้า	7
4	ห้องน้ำห้องส้วมขาดน้ำใช้ในการทำความสะอาด	6
5	โต๊ะเก้าอี้ในห้องสมุดมีไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่เข้าไปใช้บริการ	6
6	พ่อค้าแม่ค้าหึ่งเศษอาหารลงในคูน้ำข้างโรงอาหาร ทำให้มีกลิ่นเหม็น	5
7	เตียงนอนในห้องพยาบาลมีจำนวนน้อยเกินไป ไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่ใช้บริการ	5
8	สวิตช์ไฟและหลอดไฟชำรุด ใช้งานไม่ได้หลายที่ เช่น ห้องเรียน ห้องสมุด	4
9	พื้นที่สำหรับจอดรถไม่เพียงพอ	3
10	กองขยะอยู่ใกล้อาคารเรียน ทำให้บรรยากาศการเรียนการสอนไม่ดี มีกลิ่นเหม็น	3

หมายเหตุ รายการที่มีคะแนนเท่ากัน ตัดสินโดยการนำรายการดังกล่าวมาลงมติร่วมกันอีกครั้งจากผู้เข้าร่วมอภิปรายทุกคน

ตอนที่ 2.2 ความต้องการจำเป็นที่ได้จากการประเมินด้วยเทคนิคการสนทนากลุ่ม

สำหรับขั้นตอนแรกของการสนทนา ผู้ดำเนินการได้กล่าวแนะนำตัวและให้ผู้เข้าร่วมสนทนาทุกคนกล่าวแนะนำตัว หลังจากนั้นจึงอธิบายขั้นตอนและกระบวนการสนทนากลุ่ม เมื่อการแนะนำตัวและการชี้แจงวัตถุประสงค์ของการสนทนาเสร็จสิ้นแล้ว ผู้ดำเนินการสนทนาเริ่มตั้งประเด็นคำถามเพื่อให้ผู้เข้าร่วมทุกคนได้แสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่ มีการป้อนคำถามเพื่อให้ได้คำตอบตามวัตถุประสงค์ของการสนทนา โดยมีแนวคำถามเพื่อใช้เป็นแนวทางในการศึกษาความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมโรงเรียนซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ ปัญหาด้านกายภาพ เช่น ห้องเรียน ห้องประกอบ อาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ สภาพพื้นที่และบรรยากาศในโรงเรียน ปัญหาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมด้านวิชาการ การจัดบรรยากาศและกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ และปัญหาเกี่ยวกับการบริหารและการจัดการ โดยมีตัวอย่างคำถามดังนี้ “น้อง ๆ มีปัญหาเกี่ยวกับเรื่อง...บ้างไหมคะ” “ปัญหาที่เกิดขึ้นเป็นอย่างไรหรือคะ” “น้อง ๆ ได้รับผลกระทบอย่างไรบ้าง” “น้องคนอื่น ๆ ละคะ เคยเจอปัญหาแบบนี้บ้างไหมคะ” “น้อง ๆ มีปัญหาด้านอื่น ๆ อีกไหมคะ” เป็นต้น

ผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมทุกคนได้ร่วมกันแสดงความคิดเห็นในประเด็นต่าง ๆ ตามที่ผู้ดำเนินการตั้งประเด็นคำถาม และมีการสนับสนุนความคิดเห็นของผู้อื่นเมื่อตนเองเคยรับรู้และได้รับผลกระทบในปัญหานั้น ๆ และเมื่อสิ้นสุดการสนทนากลุ่ม ผู้ดำเนินการได้สรุปรายการความต้องการจำเป็นที่ได้จากการสนทนากลุ่มซึ่งมีด้วยกันทั้งสิ้นจำนวน 25 รายการ ดังนี้

1. ปัญหาเกี่ยวกับเรื่องห้องเรียน ห้องประกอบ และอาคารสถานที่

“ห้องเรียนของเราจะคะ มันชำรุดมากความร้อนลมทางช่อง บางทีก็มีเด็กนักเรียนหนีเรียนกิจกรรมไปอยู่ข้างบน สุนัขเห่ากันบ้าง กินเหล้ากันบ้าง”

รายการที่ 1 สภาพของห้องเรียน ห้องประกอบชำรุด ไม่ได้รับการซ่อมแซมและปรับปรุง

“เจอปัญหาเรื่องห้องน้ำคะ มีกลิ่น เวลาลมพัดกลิ่นก็โชยมา ทำให้เสียสมาธิในการเรียนคะ”

“ห้องน้ำมีปัญหาอย่างมากเลย เพราะส่งกลิ่นเหม็นมาก เรียนไม่รู้เรื่องเลย แล้วยิ่งอาคารอยู่ใกล้ด้วย ทุกคนคิดว่าห้องน้ำมีความสำคัญมาก ต้องปรับปรุงทั้งในห้องน้ำและบริเวณข้างเคียงก็ต้องปรับปรุงให้หมด โดยเฉพาะพื้นห้องนี้คะ ดูไม่ได้เลย ไม่อยากเข้าไปเลย”

รายการที่ 2 ห้องน้ำห้องส้วมไม่สะอาด ส่งกลิ่นเหม็น

“สาเหตุเกิดจากเด็กบางคนไม่เรียบร้อย ไม่รู้จักวิธีการเข้าห้องน้ำค่ะ”

“อุปกรณ์ที่จะใช้ในห้องน้ำก็ไม่เพียงพอค่ะ แถมยังอยู่ใกล้อาคารอีก”

“โดยเฉพาะชั้นตึกน้ำครึ่ง เวลาเข้าห้องส้วม เด็กบางคนเค้าก็จะไม่รอด เลยทำให้ห้องน้ำสกปรกด้วย”

รายการที่ 3 ขาดอุปกรณ์ทำความสะอาดในห้องน้ำห้องส้วม

“โต๊ะอาหารสกปรกด้วยครับ เวลากินอาหารแล้วไม่อยากจะกินเลย”

“โรงอาหารนี้จำเป็นมาก เพราะต้องไปกินอาหาร มันสกปรกมาก แถวคูน้ำก็จะส่งกลิ่น ก็เหมือนที่ห้องน้ำ ถ้าเราไม่กินอาหาร มันก็รีบกวาด กินไม่อร่อยเหมือนกัน ก็เลยอีกอย่างหนึ่งที่ต้องคำนึงถึงในเรื่องนี้ค่ะ”

รายการที่ 4 โรงอาหารไม่สะอาด

“คูน้ำข้างโรงอาหารสกปรกมากค่ะ มีเศษอาหารอยู่เต็ม เพราะบางร้านล้างจานและทิ้งเศษอาหารลงไป มีแมลงวัน ได้กลิ่นตอนไปกินข้าวทุกวันเลย”

รายการที่ 5 พอดีแม่ค้าทิ้งเศษอาหารลงในคูน้ำข้างโรงอาหาร ทำให้สกปรก และมีกลิ่นเหม็น

“สถานที่นี้ไม่เพียงพอนะคะ เวลากินอาหารจะมีเด็กผู้ชายไปนั่งกินหลังร้าน เป็นสิ่งที่ไม่น่าดูเลย และที่หลังร้านก็สกปรกมาก”

รายการที่ 6 โต๊ะเก้าอี้ที่ใช้ในการรับประทานอาหารไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน

“โต๊ะเก้าอี้ในโรงอาหารก็เกิดการชำรุดค่ะ บางตัวก็เตี้ยจนเกินไป สูงเกินไป บางครั้งนั่งไม่ได้ บางทีพวกหมาก็เข้ามาอยู่ในโรงอาหารเต็มไปหมด”

“สำหรับผมแล้ว โต๊ะอาหารนั้นในบางโต๊ะจะไม่มีใครไปซ่อม แล้วมันชำรุดลง พอนั่งลงมันลงไปถึงดินเลย อาหารไม่ได้ มันมีอยู่หลายโต๊ะ ถ้าทางอาจารย์บอกให้ภารโรงมาซ่อม ก็คงจะมาซ่อม แต่ไม่มีใครสนใจในเรื่องนี้เลยครับ ทำให้กินอาหารไม่สะดวก”

รายการที่ 7 โต๊ะ เก้าอี้ที่ใช้ในการรับประทานอาหารชำรุด ไม่ได้ซ่อมแซม ปรับปรุง

“ความมั่งง่ายของคนรับประทานอาหารเช้า
รับประทานอาหารเช้าเสร็จแล้วก็นำจานอาหารมาวางไว้บนโต๊ะ
โดยไม่เก็บไปคืนทางร้าน ทำให้คนที่มากินอาหารไม่มีที่
รับประทานอาหารเช้า อาจารย์ก็เตือนแล้ว แต่ไม่ปฏิบัติตาม”
“ใช่ค่ะ เป็นทุกวันเลย ทั้ง ๆ ที่ที่ร้านจะมีที่ใส่
จานที่กินแล้วเอาไว้ให้”

รายการที่ 8 นักเรียนไม่นำจานอาหาร
ที่รับประทานเสร็จแล้วไปเก็บทำให้
สภาพของโรงอาหารสกปรกไม่น่าดู

“ก็มาถึงเรื่องของพ่อค้าแม่ค้าล้างภาชนะใส่อาหาร
ไม่สะอาด จนผมกินไม่ได้เลยครับ มันสกปรก เลยต้องทิ้ง
ไปทั้งจาน เสียเงินเปล่า ๆ”
“ก็มีบางร้านค่ะ นำที่ใส่อาหารที่ไม่สะอาดมาใส่
ไม่มีใครซื้อเลยค่ะ”

รายการที่ 9 พ่อค้าแม่ค้าใช้ภาชนะใส่
อาหารไม่สะอาด

“งานข้าวใส่อาหารบางครั้งก็ไม่ค่อยสะอาดเท่าไรค่ะ
เวลากินแล้วรู้สึกไม่ค่อยดีเลยค่ะ”

“ห้องสมุด มีโต๊ะ ไม่เพียงพอ พอนักเรียนเข้าไปใช้
ห้องสมุดลำบากไม่มีที่อ่านหนังสือเลยค่ะ”
“อาจารย์น่าจะเพิ่มโต๊ะสำหรับอ่านหนังสือให้มาก
กว่านั้นนะคะ มันสำคัญค่ะ”

รายการที่ 10 โต๊ะ เก้าอี้ในห้องสมุดมี
ไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่เข้า
ไปใช้บริการ

“สำหรับห้องพยาบาลนะคะ มีเตียงน้อยมาก ๆ
เลยค่ะ เพราะว่าเวลาเป็นโรคอะไร ถ้าเด็กเป็นพร้อมกัน
บางที่ยังเคยนอนเตียงเดียวกัน 2 คน 3 คน นะคะ โรคก็
จะติดต่อกัน”

รายการที่ 11 เตียงนอนห้องพยาบาล
มีจำนวนน้อยเกินไป ไม่เพียงพอกับ
จำนวนนักเรียนที่ไปใช้บริการ

2. ปัญหาเรื่องวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ

“วันนั้นเพื่อนผมทกล้ม ผมพาไปห้องพยาบาล
เลือดไหลซึม ๆ ไม่มีผ้าพันแผล ผ้าเช็ดแผล และยังไม่มียา
อีกด้วย เพื่อนผมเจ็บก็เจ็บ...”

รายการที่ 12 ห้องพยาบาลขาด
เวชภัณฑ์สำหรับการปฐม
พยาบาล

“การอ่านหนังสือในห้องสมุดต้องใช้แสงสว่าง
ที่พอควร แต่ว่าบางจุดได้รับแสงไม่พอ เพราะมีหลอดไฟ
เสียไป แล้วอาจารย์ไม่ได้มาซ่อมแซม จะปล่อยละเลยไป
อยากให้อาจารย์ช่วยซ่อมแซมไฟด้วยค่ะ”

รายการที่ 13 ห้องสมุดมีแสงสว่าง
สำหรับใช้ในการอ่านหนังสือไม่
เพียงพอ

“ยี่งหน้าก็เป็นหน้าฝน ห้องสมุดก็มืดค่ะ อ่าน
หนังสือไม่ค่อยเห็นค่ะ”

รายการที่ 14 หลอดไฟในห้องสมุด
ชำรุด

“คาบของอาจารย์บางท่านที่ให้ไปค้นคว้าในห้องสมุด
แต่พอเข้าไปแล้วอุปกรณ์ไม่พร้อม หรือหนังสือที่เราต้องการ
ไม่พร้อม ทำให้เราไม่สามารถหาข้อมูลได้ อยากให้ปรับปรุงด้าน
ข้อมูลและหนังสือในการเรียนมาเพิ่มเติมให้มากขึ้นหน่อย”

รายการที่ 15 จำนวนหนังสือเพื่อการ
ค้นคว้าในห้องสมุดมีจำนวนไม่
เพียงพอกับนักเรียน

“หนังสือชำรุดค่ะ บางเล่มชำรุดจนเราไม่สามารถ
ค้นคว้าหาข้อมูลเพิ่มเติมที่อาจารย์สั่งงานได้ บางหน้าก็ฉีก
ขาดไป บางเล่มก็ไม่มี”

รายการที่ 16 หนังสือเพื่อการศึกษาค้น
คว้าบางเล่มชำรุด ไม่ได้รับการซ่อม
แซม ทำให้เนื้อหาไม่สมบูรณ์

“หนังสือในห้องสมุดปนกันหมดเลยคะ เวลา
อาจารย์ให้ทำรายงานก็หาไม่เจอเลย ลำบากมากคะ”

รายการที่ 17 การจัดหนังสือในห้อง
สมุดไม่เป็นหมวดหมู่ ไม่เรียบร้อย
ไม่สะดวกในการค้นคว้า

“ที่นั่งเล่นไม่เพียงพอ บางแห่งเก้าอี้หักบ้าง
สกปรกบ้าง นั่งไม่สะดวกจริง ๆ ควรทำเป็นแถว เว้นระยะ
ให้ดี ร่มเงาก็น้อย เวลาอ่านหนังสือใต้ต้นไม้แสงแดดจ้ามาก”

รายการที่ 18 ม้านั่งใต้ต้นไม้ชำรุด

“ตัวที่หักแล้ว ดิฉันคิดว่าถ้าครุณนำมาซ่อมก็ยังใช้
ได้อีกคะ ตอนเที่ยงจะได้ไปนั่งกัน”

“วิชาคอมพิวเตอร์นะคะ เครื่องคอมพิวเตอร์จะมีน้อยมาก
เด็กมีจำนวนมากกว่าคอมพิวเตอร์ค่ะ ต้องต่อที่จะใช้กัน
ไม่สามารถเรียนพร้อมกันได้ ก็เลยทำให้เด็กเสียโอกาส
บางทีคาบหนึ่งเวลา 50 นาที เด็กกลุ่มหลังเข้าไปก็ได้รับความรู้
เพียงน้อยมาก เลยขาดความรู้ในส่วนนั้น”

รายการที่ 19 อุปกรณ์ที่ใช้ในการจัด
กิจกรรมการเรียนการสอนมีน้อย ไม่
เพียงพอกับจำนวนนักเรียน

“อุปกรณ์การเรียนมีน้อยค่ะ ไม่เพียงพอกับ
จำนวนนักเรียน เช่นอุปกรณ์ทดลองวิทยาศาสตร์ยังไม่พร้อม
ไม่เพียงพอกับนักเรียนที่จะทำกิจกรรม”

หนังสือเสริมก็ไม่น่าจะพร้อมสำหรับการเรียนเท่าไร
สมุดตัวภาษาไทย ไม่น่าจะมีแบบฝึกหัดให้ทำเลย”

3. ปัญหาเรื่องสภาพบรรยากาศและพื้นที่ในโรงเรียน

“ห้องอื่นเสียงดังมาก ทำให้ไม่มีสมาธิในการเรียน”
“เจอปัญหาในห้องเรียน ห้องข้างเคียงถึงเวลาว่างก็
จะคุยกันเสียงดัง ห้องที่กำลังเรียนก็เรียนไม่ค่อยรู้เรื่อง
เพราะฟังครูสอนไม่ค่อยรู้เรื่อง”

รายการที่ 20 นักเรียนห้องข้างเคียง
ส่งเสียงดังรบกวน ขณะที่ห้องอื่น ๆ
มีการเรียนการสอน

การเผาขยะค่ะ ส่งควันเหม็นมาก โดยเฉพาะอาคาร..
ซึ่งอยู่ใกล้กับหลุมขยะ อากาศจะมีสารพิษมากเลย ไม่อยาก
เข้าไปเลย ถ้าจะเผาก็น่าจะไปเผาให้ไกล ๆ เหม็นมาก ควันก็
จะลอยมา ขยะก็ไม่แยกก่อนที่จะเผา”

รายการที่ 21 โรงเรียนไม่แยกขยะ
ก่อนที่จะเผา ทำให้ควันจากการเผา
ขยะส่งกลิ่นเหม็น

“บางครั้งนักเรียนไม่ทิ้งขยะลงถัง เพราะความ
มั่งง่ายของคนเรา บางครั้งทิ้งขยะยังไม่ถูกถัง”

“เวลาไปทิ้งขยะก็จะแยกเอาไว้เป็นหลุมมะคะ
แต่ว่าที่ดู ก็จะไม่ทิ้งเป็นหลุมมะคะ จะทิ้งลงหลุมเดียวกัน
ปะปนกันไปเลย

“นักเรียนในโรงเรียนไม่ค่อยให้ความสำคัญร่วมมือ
ในการทิ้งขยะ บางห้องขาดความรับผิดชอบ ครูเตือน
แล้วไม่ฟัง ไม่ปรับปรุง....”

รายการที่ 22 นักเรียนขาดความ
ร่วมมือในการทิ้งขยะลงถัง และขาด
ความรับผิดชอบในการรักษาความ
สะอาดของโรงเรียน

“บริเวณโรงเรียนตามอาคารมีขยะอยู่มาก บาง
อาคารคนที่อยู่บนอาคารจะทิ้งลงมาข้างล่าง ไม่ไ้ค่าหนึ่งถึง
พรุ่งนี้จะต้องเก็บอีก”

“อยากให้ทางโรงเรียนจัดโครงการเกี่ยวกับการให้ความรู้เกี่ยวกับการรักษาสีงแวดล้อมให้มากขึ้นค่ะ”

“โครงการสิ่งแวดล้อมมีจำนวนไม่เพียงพอกับนักเรียน มีเพียงกลุ่มเดียวคือที่ ม.ปลาย เท่านั้นที่เป็นแกนนำ โดยที่ ม.ต้น ไม่มีแบบนี้”

“อยากให้โรงเรียนจัดโครงการสิ่งแวดล้อมปลูกต้นไม้ และสร้างความรู้สึกรักให้อยากมาเรียน เพราะความร่มรื่น”

“ตอนที่ไปเล่นฟุตบอลนี้ อากาศจะไม่ค่อยดีเลย เพราะว่าควันจากโรงงานข้าง ๆ นี้จะปล่อยควันออกมา ทำให้มีกลิ่นเหม็นมาก แต่ผมคิดว่าคงจะแก้ไขไม่ได้หรอกครับ”

4. ปัญหาอื่น ๆ

“รถรับส่งไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียนค่ะ อยากให้เพิ่มจำนวนรถให้มากขึ้น เพื่อนักเรียนจะได้กลับบ้านอย่างปลอดภัย”

“บางคนห้อยโหนท้ายรถ ทำให้เกิดอันตรายต่อเด็ก หรือรถเสียหลักก็เป็นอันตรายได้”

“อาจจัดรถให้ใหญ่เพิ่มขึ้น หรือที่นั่งให้เรียบร้อยหรือไม่กี่อาจรับส่ง 2-3 เทียวกี่ได้”

รายการที่ 23 โรงเรียนจัดโครงการอนุรักษ์และส่งเสริมสิ่งแวดล้อมน้อยเกินไป

รายการที่ 24 โรงงานข้างโรงเรียนปล่อยควันออกมา ทำให้บรรยากาศบริเวณนั้นไม่บริสุทธิ์

รายการที่ 25 รถรับส่งนักเรียนมีจำนวนน้อยและไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน ทำให้ไม่ปลอดภัยต่อการใช้โดยสารไปมาระหว่างบ้านกับโรงเรียน

ผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมได้ร่วมกันจำแนกรายการความต้องการจำเป็นที่ได้จากการประเมินด้วยเทคนิคเสียงจากภาพทั้ง 4 ด้าน จำนวน 25 รายการ ตามประเภทของสภาพแวดล้อม ได้ดังนี้ ความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมด้านกายภาพ จำนวน 24 รายการ คิดเป็นร้อยละ 96.00 และความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมด้านการบริหารและการจัดการ จำนวน 1 รายการ คือ รายการที่ 23 “โรงเรียนจัดโครงการอนุรักษ์และส่งเสริมสิ่งแวดล้อมน้อยเกินไป” คิดเป็นร้อยละ 4.00 ในขณะที่ความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมด้านวิชาการไม่มีรายการของความต้อการจำเป็น

หลังจากนั้น ผู้ดำเนินการกลุ่มได้ให้ผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่มทุกคนได้ลงมติเพื่อเลือกความต้องการจำเป็นที่มีความสำคัญสูงสุด 10 ลำดับจากรายการที่ได้ทั้งหมด 25 รายการ ผลจากการลงมติของกลุ่มพบว่ารายการที่มีความสำคัญเป็นอันดับที่ 1 คือ ห้องน้ำห้องส้วมไม่สะอาด สังกลิ้นเหม็น อันดับที่ 2 อุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีน้อย ไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน อันดับที่ 3 โรงอาหารไม่สะอาด อันดับที่ 4 พ่อค้าแม่ค้าทิ้งเศษอาหารลงในคูล์น้าข้างโรงอาหาร ทำให้มีกลิ่นเหม็น อันดับที่ 5 การจัดหนังสือในห้องสมุดไม่เป็นหมวดหมู่ ไม่เรียบร้อย ไม่สะดวกในการค้นคว้า อันดับที่ 6 เตียงนอนในห้องพยาบาลมีจำนวนน้อยเกินไป ไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่ให้บริการ อันดับที่ 7 รถรับส่งนักเรียนมีจำนวนน้อยและไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน ทำให้ไม่ปลอดภัยต่อการใช้โดยสารไปมาระหว่างบ้านกับโรงเรียน อันดับที่ 8 พ่อค้าแม่ค้าใช้ภาชนะใส่อาหารไม่สะอาด อันดับที่ 9 ห้องสมุดมีแสงสว่างสำหรับใช้ในการอ่านหนังสือไม่เพียงพอ และอันดับที่ 10 นักเรียนไม่นำจานอาหารที่รับประทานเสร็จแล้วไปเก็บ ทำให้สภาพของโรงอาหารสกปรก ไม่น่าดู ผลการลงมติของกลุ่มปรากฏดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12 ผลการลงมติจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นของผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมในเทคนิคการสนทนากลุ่ม

ลำดับความสำคัญ	รายการความต้องการจำเป็นที่ได้จากการประเมินด้วยเทคนิคการสนทนากลุ่ม	คะแนนลำดับความสำคัญ
1	ห้องน้ำห้องส้วมไม่สะอาด สังกลิ้นเหม็น	8
2	อุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีน้อย ไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน	7
3	โรงอาหารไม่สะอาด	7
4	พ่อค้าแม่ค้าทิ้งเศษอาหารลงในคูล์น้าข้างโรงอาหาร ทำให้มีกลิ่นเหม็น	6
5	การจัดหนังสือในห้องสมุดไม่เป็นหมวดหมู่ ไม่เรียบร้อย ไม่สะดวกในการค้นคว้า	6
6	เตียงนอนในห้องพยาบาลมีจำนวนน้อยเกินไป ไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่ให้บริการ	6
7	รถรับส่งนักเรียนมีจำนวนน้อยและไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน ทำให้ไม่ปลอดภัยต่อการโดยสารไปมาระหว่างบ้านกับโรงเรียน	5
8	พ่อค้าแม่ค้าใช้ภาชนะใส่อาหารไม่สะอาด	5
9	ห้องสมุดมีแสงสว่างสำหรับใช้ในการอ่านหนังสือไม่เพียงพอ	4
10	นักเรียนไม่นำจานอาหารที่รับประทานเสร็จแล้วไปเก็บ ทำให้สภาพของโรงอาหารสกปรก ไม่น่าดู	4

หมายเหตุ รายการที่มีคะแนนเท่ากัน ตัดสินโดยการนำรายการดังกล่าวมาลงมติร่วมกันอีกครั้งจากผู้เข้าร่วมอภิปรายทุกคน

ตอนที่ 2.3 ความสอดคล้องของความต้องการจำเป็นที่ได้จากการประเมินด้วยเทคนิคเสียงจากภาพและเทคนิคการสนทนากลุ่ม

จากการประเมินความต้องการจำเป็นด้วยเทคนิคเสียงจากภาพและเทคนิคการสนทนากลุ่มซึ่งผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมแต่ละกลุ่มได้ทำการวิเคราะห์และสรุปผลนั้น พบว่าความต้องการจำเป็นที่ได้จากการประเมินด้วยเทคนิคเสียงจากภาพมีทั้งสิ้น 46 รายการ และความต้องการจำเป็นที่ได้จากการประเมินด้วยเทคนิคการสนทนากลุ่มมีทั้งสิ้น 25 รายการ เมื่อเปรียบเทียบสัดส่วนความสอดคล้องของความต้องการที่ได้ในแต่ละเทคนิค พบว่ารายการความต้องการจำเป็นที่มีความสอดคล้องกันจำนวน 21/50 คิดเป็นร้อยละ 42 และจะเห็นได้ว่ารายการความต้องการจำเป็นที่ได้จากการประเมินด้วยเทคนิคเสียงจากภาพมีมากกว่าการประเมินด้วยเทคนิคการสนทนาถึง 2 เท่า ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 50 ผลปรากฏดังตารางที่ 13 และ 14 ตามลำดับ

ตารางที่ 13 ความสอดคล้องของความต้องการจำเป็นที่ได้จากการประเมินด้วยเทคนิคเสียงจากภาพและเทคนิคการสนทนากลุ่ม

รายการที่ได้จากการประเมินด้วยเทคนิคเสียงจากภาพ	รายการที่ได้จากการประเมินด้วยเทคนิคการสนทนากลุ่ม
1. สภาพของห้องเรียนชำรุด ไม่ได้รับการซ่อมแซมและปรับปรุง	1. สภาพของห้องเรียนชำรุด ไม่ได้รับการซ่อมแซมและปรับปรุง
2. ห้องน้ำห้องส้วมไม่สะอาด สกปรกเหม็น	2. ห้องน้ำห้องส้วมไม่สะอาด สกปรกเหม็น
3. ขาดอุปกรณ์ทำความสะอาดในห้องน้ำห้องส้วม	3. ขาดอุปกรณ์ทำความสะอาดในห้องน้ำห้องส้วม
4. โต๊ะเก้าอี้ที่ใช้ในการรับประทานอาหารไม่เพียงพอ	4. โต๊ะเก้าอี้ที่ใช้ในการรับประทานอาหารไม่เพียงพอ
5. นักเรียนไม่นำจานอาหารที่รับประทานเสร็จแล้วไปเก็บทำให้สภาพของโรงอาหารสกปรก ไม่น่าดู	5. นักเรียนไม่นำจานอาหารที่รับประทานเสร็จแล้วไปเก็บทำให้สภาพของโรงอาหารสกปรก ไม่น่าดู
6. พ่อค้าแม่ค้าใช้ภาชนะใส่อาหารไม่สะอาด	6. พ่อค้าแม่ค้าใช้ภาชนะใส่อาหารไม่สะอาด
7. พ่อค้าแม่ค้าทิ้งเศษอาหารลงในคูน้ำข้างโรงอาหาร ทำให้สกปรกและมีกลิ่นเหม็น	7. พ่อค้าแม่ค้าทิ้งเศษอาหารลงในคูน้ำข้างโรงอาหาร ทำให้สกปรกและมีกลิ่นเหม็น
8. ม้านั่งใต้ต้นไม้ชำรุด	8. ม้านั่งใต้ต้นไม้ชำรุด
9. โต๊ะเก้าอี้ในห้องสมุดมีไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่เข้าไปใช้บริการ	9. โต๊ะเก้าอี้ในห้องสมุดมีไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่เข้าไปใช้บริการ
10. เตียงนอนในห้องพยาบาลมีจำนวนน้อยเกินไปไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่ใช้บริการ	10. เตียงนอนในห้องพยาบาลมีจำนวนน้อยเกินไปไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่ใช้บริการ
11. ห้องพยาบาลขาดเวชภัณฑ์ในการปฐมพยาบาล	11. ห้องพยาบาลขาดเวชภัณฑ์ในการปฐมพยาบาล

ตารางที่ 13 (ต่อ)

รายการที่ได้จากการประเมินด้วย เทคนิคเสี่ยงจากภาพ	รายการที่ได้จากการประเมินด้วย เทคนิคการสนทนากลุ่ม
12. สวิตช์ไฟ และหลอดไฟชำรุด ใช้งานไม่ได้ หลายที่ เช่น ห้องเรียน ห้องสมุด	12. หลอดไฟในห้องสมุดชำรุด
13. ห้องสมุดมีแสงสว่างไม่เพียงพอ อ่านหนังสือไม่ สะดวก เป็นอันตรายต่อสายตา	13. ห้องสมุดมีแสงสว่างไม่เพียงพอ อ่านหนังสือไม่ สะดวก เป็นอันตรายต่อสายตา
14. โรงเรียนไม่แยกขยะก่อนที่จะเผา ทำให้ควัน จากการเผาขยะส่งกลิ่นเหม็น	14. โรงเรียนไม่แยกขยะก่อนที่จะเผา ทำให้ควัน จากการเผาขยะส่งกลิ่นเหม็น
15. โรงเรียนจัดโครงการอนุรักษ์ และส่งเสริม สิ่งแวดล้อมน้อยเกินไป	15. โรงเรียนจัดโครงการอนุรักษ์ และส่งเสริม สิ่งแวดล้อมน้อยเกินไป
16. โรงงานข้างโรงเรียนปล่อยควันออกมา ทำให้ บรรยากาศบริเวณนั้นไม่บริสุทธิ์	16. โรงงานข้างโรงเรียนปล่อยควันออกมา ทำให้ บรรยากาศบริเวณนั้นไม่บริสุทธิ์
17. นักเรียนห้องข้างเคียงส่งเสียงดังรบกวน ขณะที่ ห้องอื่น ๆ มีการเรียนการสอน	17. นักเรียนห้องข้างเคียงส่งเสียงดังรบกวน ขณะที่ ห้องอื่น ๆ มีการเรียนการสอน
18. การจัดหนังสือในห้องสมุดไม่เป็นหมวดหมู่ ไม่เรียบร้อย ไม่สะดวกในการค้นคว้า	18. การจัดหนังสือในห้องสมุดไม่เป็นหมวดหมู่ ไม่เรียบร้อย ไม่สะดวกในการค้นคว้า
19. จำนวนหนังสือเพื่อการค้นคว้าในห้องสมุดไม่ เพียงพอกับจำนวนนักเรียน	19. จำนวนหนังสือเพื่อการค้นคว้าในห้องสมุดไม่ เพียงพอกับจำนวนนักเรียน
20. หนังสือบางเล่มชำรุด ขาดการซ่อมแซม ทำให้ เนื้อหาไม่สมบูรณ์	20. หนังสือบางเล่มชำรุด ขาดการซ่อมแซม ทำให้เนื้อหา ไม่สมบูรณ์
21. อุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนไม่เพียงพอ กับจำนวนนักเรียน	21. อุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนไม่เพียงพอ กับจำนวนนักเรียน
	22. โรงอาหารไม่สะอาด
	23. โต๊ะเก้าอี้ที่ใช้ในการรับประทานอาหารชำรุด ไม่ได้รับการซ่อมแซมปรับปรุง
	24. นักเรียนขาดความร่วมมือในการทิ้งขยะลงถัง และ ขาดความรับผิดชอบในการรักษาความสะอาดของ โรงเรียน
	25. รถรับส่งนักเรียนมีจำนวนน้อยและไม่เพียงพอกับ จำนวนนักเรียน ทำให้ไม่ปลอดภัยต่อการใช้โดยสาร ไปมาระหว่างบ้านกับโรงเรียน
22. ห้องน้ำห้องส้วมขาดน้ำใช้ในการทำความสะอาด	

ตารางที่ 13 (ต่อ)

รายการที่ได้จากการประเมินด้วย เทคนิคเสี่ยงจากภาพ	รายการที่ได้จากการประเมินด้วย เทคนิคการสนทนากลุ่ม
23. จำนวนห้องน้ำห้องส้วมมีไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน	-
24. ฝาผนังห้องน้ำห้องส้วมถูกขีดเขียน เกิดความสกปรก	-
25. ก๊อกน้ำในห้องน้ำชำรุด	-
26. พอค้ำแม่ค้ำแต่งกายไม่เรียบร้อย ไม่มีผ้ากันเปื้อนและ หมวกสวมศีรษะ	-
27. การระบายน้ำของห้องประชุมไม่ดี เมื่อฝนตก ทำให้เกิด น้ำท่วมขังในห้องประชุม	-
28. ม้านั่งจัดวางไว้ในที่ไม่เหมาะสม ใช้ประโยชน์ได้ไม่เต็มที่	-
29. พื้นที่สำหรับจอดรถไม่เพียงพอ	-
30. สภาพบริเวณพื้นที่จอดรถไม่สะอาดน้ำจากห้องน้ำไหล ลงมา ทำให้แฉะ มีกลิ่นเหม็น	-
31. ก๊อกน้ำดื่มน้ำใช้ชำรุด ไม่ได้รับการปรับปรุง และ ซ่อมแซม	-
32. น้ำท่วมขังในอ่างน้ำและบริเวณก๊อกน้ำ ทำให้พื้นที่ แฉะและมีกลิ่นเหม็น	-
33. สภาพห้องเรียนไม่มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย สกปรก ไม่น่าอยู่	-
34. อุปกรณ์การทำความสะอาดในห้องเรียนไม่เพียงพอ	-
35. โต๊ะบังปองและเน็ตตาข่ายชำรุด	-
36. สะพานในโรงเรียนชำรุด ไม่ปลอดภัย	-
37. ป้ายนิเทศชำรุด	-
38. ถนนสัญจรไปมาระหว่างบ้านกับโรงเรียนเป็นหลุมเป็น บ่อ ไม่สะดวกและปลอดภัย	-
39. บริเวณเสียดงเพื่อข้ามถนนไปมาโรงเรียนไม่มีสัญญาณ ไฟจราจร ทำให้ไม่ปลอดภัยและเกิดอุบัติเหตุได้	-
40. สะพานที่ใช้สำหรับไปมาโรงเรียนชำรุดไม่ปลอดภัย	-
41. ห้องเรียนและห้องประกอบอาหารที่วางรองเท้า ทำให้การวางรองเท้าเกะไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย	-
42. กองขยะอยู่ใกล้อาคารเรียน ทำให้บรรยากาศ การเรียนการสอนไม่ดี มีกลิ่นเหม็น	-

ตารางที่ 13 (ต่อ)

รายการที่ได้จากการประเมินด้วย เทคนิคเสียงจากภาพ	รายการที่ได้จากการประเมินด้วย เทคนิคการสนทนากลุ่ม
43. คู่มือหลังอาคารเรียนหน้าเสี้ย มีกลิ่นเหม็น	-
44. โรงเรียนหึ่งเศษวัสดุไม้ใช้แล้วผิดที่	-
45. บริเวณสนามฟุตบอลและหน้าเสาธงมีกองขยะ และท่้ำรก ไม่ปลอดภัย	-
46. บริเวณห้องสทกรณคับแคบ มีเศษวัสดุวางเกะกะ ไม่เป็นระเบียบ	-

ตารางที่ 14 ผลการเปรียบเทียบสัดส่วนรายการความต้องการจำเป็นที่ได้จากการประเมินด้วยเทคนิค
เสียงจากภาพและเทคนิคการสนทนากลุ่ม

ผลการประเมินด้วยเทคนิคเสียงจากภาพ			
ผลการประเมินด้วยเทคนิค การสนทนากลุ่ม	จำนวนรายการความต้องการจำเป็น		รวม
	เป็น	ไม่เป็น	
เป็น	21	4	25
ไม่เป็น	25	0	25
รวม	46	4	50

ดังนั้น จากการศึกษาในครั้งนี้สรุปได้ว่าการประเมินความต้องการจำเป็นโดยใช้เทคนิคเสียงจากภาพให้ผลการประเมินดีกว่าการประเมินโดยใช้เทคนิคการสนทนากลุ่ม โดยพิจารณาจากจำนวนรายการความต้องการจำเป็นที่ได้ ซึ่งมีมากกว่าการประเมินด้วยเทคนิคการสนทนากลุ่มถึง 2 เท่า

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2.4 ความสอดคล้องของลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นที่ได้จากการประเมินด้วยเทคนิคเสียงจากภาพและเทคนิคการสนทนากลุ่ม

ผลการเลือกความต้องการจำเป็นที่มีความสำคัญสูงสุด 10 ลำดับของผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมของเทคนิคเสียงจากภาพและเทคนิคการสนทนากลุ่ม พบว่ามีรายการความต้องการจำเป็นที่สอดคล้องกันจำนวน 4 รายการ คือ (1) ห้องน้ำห้องส้วมไม่สะอาด สกปรกเหม็น (2) การจัดหนังสือในห้องสมุดไม่เป็นหมวดหมู่ ไม่เรียบร้อย ไม่สะดวกในการค้นคว้า (3) พ่อค้าแม่ค้าทิ้งเศษอาหารลงในคูล์น้ำข้างโรงอาหาร ทำให้มีกลิ่นเหม็น และ (4) เตียงนอนในห้องพยาบาลมีจำนวนน้อยเกินไป ไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่ให้บริการ ซึ่งมีรายละเอียดปรากฏดังตารางที่ 15

ตารางที่ 15 ลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นที่ได้จากการประเมินด้วยเทคนิคเสียงจากภาพและเทคนิคการสนทนากลุ่ม

ลำดับความสำคัญ	เทคนิคเสียงจากภาพ	เทคนิคการสนทนากลุ่ม
1	ห้องน้ำห้องส้วมไม่สะอาด สกปรกเหม็น	ห้องน้ำห้องส้วมไม่สะอาด สกปรกเหม็น
2	นักเรียนห้องข้างเคียงส่งเสียงดังรบกวน ขณะที่ห้องอื่น ๆ มีการเรียนการสอน	อุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีน้อย ไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน
3	การจัดหนังสือในห้องสมุดไม่เป็นหมวดหมู่ ไม่เรียบร้อย ไม่สะดวกในการค้นคว้า	โรงอาหารไม่สะอาด
4	ห้องน้ำห้องส้วมขาดน้ำใช้ในการทำความสะอาด	พ่อค้าแม่ค้าทิ้งเศษอาหารลงในคูล์น้ำข้างโรงอาหาร ทำให้มีกลิ่นเหม็น
5	โต๊ะเก้าอี้ในห้องสมุดมีไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่เข้าไปใช้บริการ	การจัดหนังสือในห้องสมุดไม่เป็นหมวดหมู่ ไม่เรียบร้อย ไม่สะดวกในการค้นคว้า
6	พ่อค้าแม่ค้าทิ้งเศษอาหารลงในคูล์น้ำข้างโรงอาหาร ทำให้มีกลิ่นเหม็น	เตียงนอนในห้องพยาบาลมีจำนวนน้อยเกินไป ไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่ให้บริการ
7	เตียงนอนในห้องพยาบาลมีจำนวนน้อยเกินไป ไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่ให้บริการ	รถรับส่งนักเรียนมีจำนวนน้อยและไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน ทำให้ไม่ปลอดภัยต่อการใช้
8	สวิตช์ไฟและหลอดไฟชำรุด ใช้งานไม่ได้หลายที่ เช่น ห้องเรียน ห้องสมุด	พ่อค้าแม่ค้าใช้ภาชนะใส่อาหารไม่สะอาด
9	พื้นที่สำหรับจอดรถไม่เพียงพอ	ห้องสมุดมีแสงสว่างสำหรับใช้ในการอ่านหนังสือไม่เพียงพอ
10	กองขยะอยู่ใกล้อาคารเรียน ทำให้บรรยากาศการเรียนการสอนไม่ดี มีกลิ่นเหม็น	นักเรียนไม่นำจานอาหารที่รับประทานเสร็จแล้วไปเก็บ ทำให้สภาพของโรงอาหารสกปรกไม่น่าดู

ตอนที่ 3 ผลของการใช้เทคนิคเสียงจากภาพและเทคนิคการสนทนากลุ่มในการประเมิน ความต้องการจำเป็น

ตอนที่ 3.1 คุณลักษณะของผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมหลังจากมีการเสริมสร้างพลังอำนาจให้มีการใช้เทคนิคเสียงจากภาพและเทคนิคการสนทนากลุ่มในการประเมินความต้องการจำเป็น

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมหลังจากมีการเสริมสร้างพลังอำนาจให้มีการใช้เทคนิคเสียงจากภาพและเทคนิคการสนทนากลุ่มในการประเมินความต้องการจำเป็นออกเป็น 2 ส่วน คือคุณลักษณะของผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ได้จากการประเมินโดยผู้วิจัย และคุณลักษณะของผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ได้จากการประเมินตนเองตามแบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีรายละเอียดดังนี้

3.1.1 คุณลักษณะของผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ได้จากการประเมินโดยผู้วิจัย

ผู้วิจัยศึกษาคุณลักษณะของผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมโดยใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสังเกต การสัมภาษณ์ผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรม และครูอาจารย์ในโรงเรียน พบว่าเมื่อกิจกรรมเสร็จสิ้นผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมมีคุณลักษณะดังต่อไปนี้

3.1.1.1 ความรู้ความเข้าใจในเทคนิคการประเมินความต้องการจำเป็น

เทคนิคเสียงจากภาพ :

หลังจากที่ผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมได้เข้าร่วมกิจกรรมการประเมินความต้องการจำเป็นและได้รับการเสริมสร้างพลังอำนาจเกี่ยวกับกระบวนการประเมินแล้วนั้น ผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมส่วนใหญ่เกิดความรู้ความเข้าใจในเทคนิคการประเมินความต้องการจำเป็นเพิ่มขึ้น ซึ่งก่อนที่จะเข้าร่วมกิจกรรมครั้งนี้ ตนเองไม่มีความรู้ความเข้าใจและไม่เคยได้ยินเทคนิคเสียงจากภาพมาก่อนเลย และหลังจากที่ตนเองได้เข้าร่วมกิจกรรมแล้ว พบว่ากระบวนการที่สร้างความรู้ความเข้าใจในเทคนิคการประเมินนั้นเป็นขั้นตอนที่ผู้วิจัยแจกเอกสารใบความรู้เกี่ยวกับมโนทัศน์ของเทคนิคการประเมิน ขั้นตอนการฝึกฝนอบรมให้ความรู้ รวมถึงขั้นตอนการฝึกทดลองปฏิบัติกิจกรรมประเมินความต้องการจำเป็นโดยใช้เทคนิคเสียงจากภาพ

“ไม่เคยได้ยินมาก่อนค่ะ แต่พอหลังเข้าร่วมกิจกรรมครั้งนี้เข้าใจขึ้น เป็นการนำภาพถ่ายที่เป็นปัญหามาอภิปรายร่วมกันค่ะ” (พร)

“ก่อนเข้าร่วมไม่เข้าใจครับ หลังเข้าร่วมถึงเข้าใจ อาจารย์ (หมายถึงผู้วิจัย) ได้แนะนำด้วย” (เกรียง)

“ก่อนที่จะมาเข้าร่วมก็ยังไม่เข้าใจครับ ไม่เคยได้ยิน ไม่ทราบว่าหมายถึงอะไร มาเข้าใจตอนที่อาจารย์ (หมายถึงผู้วิจัย) มาอธิบายและได้ลองปฏิบัติ” (ปรีช)

แต่อย่างไรก็ตามผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมของเทคนิคเสียงจากภาพก็ยังสามารถทำความเข้าใจตามผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมของเทคนิคเสียงจากภาพที่ยังขาดความรู้ความสามารถในขั้นตอนของการวิเคราะห์และสรุปรายการความต้องการจำเป็น ซึ่งเมื่อผู้วิจัยทำการตรวจสอบความถูกต้อง และความสมบูรณ์ของความต้องการจำเป็นที่ได้จากการวิเคราะห์และสรุปรายการของผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมอีกครั้ง พบว่ายังมีรายการความต้องการจำเป็นที่ยังไม่ได้วิเคราะห์และสรุปผลอีกจำนวน 9 รายการ แยกเป็นรายการความต้องการจำเป็นจากภาพถ่ายจำนวน 5 รายการ และรายการความต้องการจำเป็นจากการอภิปรายจำนวน 4 รายการ (ดังตารางที่ 19 ในภาคผนวก ค) แสดงให้เห็นว่าผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมของเทคนิคเสียงจากภาพยังมีจุดอ่อนในการวิเคราะห์และสรุปรายการความต้องการจำเป็น

เทคนิคการสนทนากลุ่ม :

หลังการเข้าร่วมกิจกรรม พบว่าผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมของเทคนิคการสนทนากลุ่มส่วนใหญ่เกิดความรู้ความเข้าใจในเทคนิคการประเมินความต้องการจำเป็นเพิ่มขึ้น ซึ่งก่อนที่จะเข้าร่วมกิจกรรมครั้งนี้ ผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมบางคนก็พอมีความรู้ความเข้าใจในเทคนิคการสนทนากลุ่มอยู่บ้าง บางคนก็ยังไม่มีความรู้ความเข้าใจ และพบว่ากระบวนการที่สร้างความรู้ความเข้าใจในเทคนิคการประเมินให้แก่ผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมนั้นเป็นขั้นตอนที่ผู้วิจัยแจกเอกสารใบความรู้เกี่ยวกับมโนทัศน์ของเทคนิคการประเมินแต่ละเทคนิค ขั้นตอนการฝึกฝนอบรมให้ความรู้ การแนะนำช่วยเหลือซึ่งกันและกันของผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรม รวมถึงขั้นตอนการฝึกทดลองปฏิบัติกิจกรรมประเมินความต้องการจำเป็นโดยใช้เทคนิคการสนทนากลุ่ม

“ก่อนเข้าร่วมไม่ค่อยเข้าใจการสนทนากลุ่ม ไม่รู้ว่าเค้าจะสนทนาไปในแนวทางไหน แต่พอหลังเข้าร่วมก็เข้าใจขึ้น เป็นเพียงการนำคนมารวมกันสนทนาถึงปัญหาต่าง ๆ โดยมีผู้ดำเนินรายการจัดการสนทนา และมาเข้าใจในช่วงที่พี่ ๆ เขานัดแนะคะ พี่เค้าจะบอกว่าพี่ทำหน้าที่อะไร และน้องต้องทำอะไรบ้าง” (ลิ)

“ครั้งแรกก็เข้าใจอยู่บ้าง พอมาช่วงหลังก็เข้าใจดีขึ้น ได้อ่าน sheet จากอาจารย์ (หมายถึงผู้วิจัย)” (จตุ)

3.1.1.2 การทำงานเป็นกลุ่ม

คุณลักษณะด้านการทำงานเป็นกลุ่มหลังการเข้าร่วมกิจกรรมของผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมทั้งสองกลุ่มส่วนใหญ่ไม่ค่อยแตกต่างกัน ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าจะเข้าร่วมในกิจกรรมการประเมินความต้องการจำเป็นนั้น ทักษะการทำงานเป็นกลุ่มของตนเองไม่ค่อยดีเท่าที่ควร ไม่กล้าแสดงความคิดเห็นและไม่ค่อยมีความสามารถในการทำงานกลุ่มและประสานงานภายในกลุ่ม เนื่องจากไม่ค่อยมีกิจกรรมให้ปฏิบัติงานร่วมกัน ถ้ามีก็มีเพียงเฉพาะการรวมกลุ่มกันทำงานในบางรายวิชาที่เรียนในชั้นเรียนเท่านั้น นอกจากนี้ผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมมีความเขินอาย ทำให้ไม่มีความมั่นใจในการแสดงออกเมื่อมีการรวมกลุ่ม แต่หลังจากเข้าร่วมกิจกรรมครั้งนี้แล้ว ผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าตนเองได้รับการพัฒนาด้านทักษะการทำงานกลุ่มเพิ่มขึ้น เนื่องจากมีโอกาสได้รับการฝึกฝนและมีโอกาสเข้าร่วมในการทำงานกลุ่มกับเพื่อน ๆ เพิ่มขึ้น ทำให้กล้าแสดงออก กล้าแสดงความคิดเห็นเมื่อมีการรวมกลุ่ม โดยที่ผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมของเทคนิคเสียงจากภาพประเมินตนเองว่าได้รับการพัฒนาทักษะการทำงานเป็นกลุ่มในช่วงการร่วมกันวางแผนทำงาน การให้คำปรึกษาหารือและการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน รวมถึงขั้นตอนของการสนทนาและอภิปรายกลุ่ม ในขณะที่ผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมของเทคนิคการสนทนากลุ่มประเมินตนเองว่าตนเองได้รับการพัฒนาทักษะการทำงานเป็นกลุ่มในช่วงของการสนทนากลุ่ม

เสียงจากภาพ :

“ก่อนเข้าร่วมคิดว่าตัวเองไม่ค่อยมีความสามารถในการทำงานเป็นกลุ่มเลย เพราะไม่กล้าที่จะแสดงความคิดเห็นกับเพื่อน ๆ ภายในกลุ่ม กลัวว่าจะออกมาไม่ดี แต่พอได้ทำตรงนี้ รู้สึกว่าตัวเองกล้าแสดงความคิดเห็นกับเพื่อน ๆ มากขึ้นค่ะ” (พร)

“การประสานงานหลังจากที่เข้าร่วมดีมากค่ะ ดีกว่าที่เคยเป็น เพราะเมื่อก่อนไม่เคยได้ทำงานกลุ่มแบบนี้ พออาจารย์ให้ทำงานเป็นกลุ่มก็จะประสานงานกันไม่เป็น ไม่รู้ระเบียบแบบแผนของงาน พอได้เข้าร่วมก็รู้ว่าการทำงานเป็นกลุ่มมันดีอย่างไร” (จ)

“ได้ร่วมงานกับเพื่อน ๆ ได้เกิดความร่วมมือ เกิดความสามัคคี ฝึกการทำงานเป็นกลุ่มครับ” (ปรีช)

“ดีขึ้นค่ะ เมื่อก่อนไม่ค่อยสนิทกัน ทำอะไรก็ไม่ค่อยได้ดีค่ะ แต่เข้าร่วมก็ดีขึ้นสนิทกันขึ้น จะสนิทกันในช่วงของการรวมกลุ่มค่ะ” (ยา)

การสนทนากลุ่ม :

“กับกลุ่มเพื่อนก็ดีขึ้นครับ กล้าออกความคิดเห็นเยอะขึ้น” (ชาย)

“การทำงานงานกับเพื่อน ๆ ก็จะมีไม่มากนักค่ะ ไม่ค่อยกล้าเท่าไร เช่นอายุบ้าง แต่พอหลังเข้าร่วมกิจกรรมนี้ ตัวเองก็เปลี่ยนไปค่ะ กล้ามากขึ้น” (นก)

“เมื่อได้ร่วมกิจกรรมกัน ทำให้เกิดความเคยชินในการทำงานร่วมงานเป็นกลุ่ม การประสานงานกับเพื่อน ๆ ไม่ประหม่าค่ะ” (ส)

3.1.1.3 ทักษะการการพูดและความสามารถในการแสดงออก

คุณลักษณะด้านทักษะการพูดและความสามารถในการแสดงออกของผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมทั้งสองกลุ่มหลังการเข้าร่วมส่วนใหญ่ไม่ค่อยแตกต่างกัน ผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมส่วนใหญ่มีความคิดเห็นมาก่อนที่ตนเองจะเข้าร่วมในกิจกรรมการประเมินความต้องการจำเป็นครั้งนี้ั้น ตนเองไม่ค่อยมีความสามารถในการแสดงความคิดเห็นในที่ประชุมเท่าที่ควร ขาดความมั่นใจในแสดงความคิดเห็น เกิดความวิตกกังวลและไม่มีความเชื่อมั่นในความคิดเห็นของตนเอง และผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมบางคนมีความคิดเห็นมาก่อนเข้าร่วมกิจกรรมตนเองก็เป็นคนกล้าพูด กล้าแสดงออกอยู่แล้ว แต่หลังจากเข้าร่วมในกิจกรรมแล้วนั้น ผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมส่วนใหญ่ประเมินตนเองว่าตนเองมีความกล้าที่จะแสดงความคิดเห็นเพิ่มขึ้น กล้าแสดงออกในที่ประชุมหรือที่สาธารณชน เนื่องจากได้รับการพัฒนา ฝึกฝน ได้รับการสนับสนุน และคำแนะนำ รวมทั้งความคุ้นเคยและสนิทสนมระหว่างผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมด้วยกัน ส่งผลให้ตนเองเกิดความมั่นใจและเชื่อมั่นในความคิดเห็น ทำให้กล้าแสดงความคิดเห็นนั้นออกมาให้ผู้อื่นรับรู้

เสียงจากภาพ :

“ก่อนเข้าร่วมจะไม่ค่อยกล้าที่จะแสดงออก เพราะกลัวว่าตัวเองจะพูดไม่ดี ไม่เก่ง จึงไม่กล้าคิด ไม่กล้าพูด แต่พอหลังเข้าร่วมก็ดีขึ้นค่ะ ได้ทำงานร่วมกัน ทำให้สนิทสนมกันมาก จึงกล้าที่จะคิด ที่จะพูด และกล้าแสดงออก” (ฉันท)

“เป็นคนที่ยกกล้าแสดงออกอยู่แล้ว กล้าพูดตั้งแต่ไหนแต่ไร แต่ก็กล้าแสดงออกและกล้าพูดมากขึ้น จะมีความเชื่อมั่นในตนเองเพิ่มขึ้น ทำให้ไม่พอเวลาที่ทำกิจกรรมต่าง ๆ” (ภรณ์)

“ตอนนี้เจอเพื่อนเจอพี่ก็กล้าทักทายมากขึ้น ทำให้มีความมั่นใจในตนเองมากขึ้นค่ะ” (สา)

การสนทนากลุ่ม :

“ต่อไปก็กล้าเข้าร่วมกิจกรรมมากขึ้นค่ะ เพราะในเทคนิคการสนทนากลุ่มได้รู้ว่าคนอื่นเค้าก็รับฟังความคิดเห็นของเราค่ะ ไม่มีใครว่าใคร” (ขวัญ)

“เมื่อก่อนจะพูดติดขัดบ้าง ไม่กล้าพูด หลังเข้าร่วมมั่นใจขึ้นคะ ได้ฝึกหลาย ๆ ครั้ง” (นก)

“ทำให้เราเป็นคนกล้าคิด กล้าถาม กล้าแสดงออก มีทัศนคติที่ดีต่อเพื่อน ๆ มากขึ้น เพราะเรานั่งคุยกัน ทำให้เราสนิทกัน” (ชาย)

แต่อย่างไรก็ตามจากการสังเกตคุณลักษณะผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมในเทคนิคการสนทนา กลุ่มในช่วงขั้นตอนของการสนทนางroup พบว่าผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เป็นผู้ดำเนินการยังขาดความสามารถในการควบคุมกลุ่มให้มีการสนทนาไปตามรายการที่ต้องการ เนื่องจากผู้เข้าร่วมสนทนาบางคน พูดแสดงความคิดเห็นนอกเหนือรายการที่กำหนดไว้ และผู้เข้าร่วมสนทนาบางคนไม่ค่อยแสดงความคิดเห็นของตนเองออกมาเท่าที่ควร

3.1.2 คุณลักษณะของผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ได้จากการประเมินตนเองตามแบบประเมิน

ผลการประเมินตนเองเกี่ยวกับคุณลักษณะต่าง ๆ หลังจากมีการเสริมสร้างพลังอำนาจให้มีการใช้เทคนิคเสียงจากภาพและเทคนิคการสนทนางroup ในการประเมินความต้องการจำเป็นจากผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมทั้ง 2 กลุ่ม พบว่าผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมทั้งสองกลุ่มประเมินตนเองเกี่ยวกับคุณลักษณะต่าง ๆ หลังการเข้าร่วมในกิจกรรมมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นทุกข้อรายการ

เมื่อพิจารณาผลต่างของคะแนนเฉลี่ยช่วงก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรม พบว่าคุณลักษณะของผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมของเทคนิคเสียงจากภาพที่ได้รับการพัฒนามากที่สุด คือ ความสามารถในการแก้ปัญหา/นำเสนอปัญหากับความกล้าแสดงออกซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากัน รองลงมาคือความเป็นผู้นำและความสามารถในการทำงานเป็นกลุ่มกับความรู้ความเข้าใจในเทคนิคการประเมินที่มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากัน ตามลำดับ ในขณะที่คุณลักษณะของผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมของเทคนิคการสนทนางroup ที่ได้รับการพัฒนามากที่สุดคือการวางแผนการทำงานร่วมกันภายในกลุ่ม รองลงมาคือทักษะการพูด/การแสดงความคิดเห็นในที่ประชุม และความกล้าแสดงออก ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายข้อเกี่ยวกับคุณลักษณะต่าง ๆ ตามแบบประเมินที่ผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมของกลุ่มเทคนิคเสียงจากภาพและกลุ่มเทคนิคการสนทนางroup ที่มีต่อตนเองระหว่างก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรม พบว่าคุณลักษณะระหว่างก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมในทุกข้อรายการของทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และ .01 ข้อมูลแสดงในตารางที่ 16

ตารางที่ 16 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายข้อเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่มีต่อตนเองระหว่างก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมการประเมินความต้องการจำเป็นโดยใช้เทคนิคเสียงจากภาพและเทคนิคการสนทนากลุ่ม

คุณลักษณะ	เทคนิคเสียงจากภาพ (n=11)				t	เทคนิคการสนทนากลุ่ม (n=11)				t
	ก่อน		หลัง			ก่อน		หลัง		
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D		\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	
1. ความรู้ความเข้าใจในเทคนิคประเมิน	2.73	0.65	3.73	0.47	-7.42**	2.82	0.60	3.73	0.47	-5.59**
2. ความสามารถในการทำงานเป็นกลุ่ม	3.09	0.54	4.09	0.54	-7.42**	3.27	0.47	3.91	0.30	-4.18**
3. บุคลิกภาพและการมีมนุษยสัมพันธ์ กับผู้อื่น	3.27	0.79	3.91	0.54	-3.13*	3.09	0.83	3.73	0.47	-3.13*
4. ทักษะการพูด/การแสดงความคิดเห็น ในที่ประชุม	2.55	0.69	3.45	0.69	-4.30**	2.91	0.83	4.00	0.45	-6.71**
5. การวางแผนการทำงานร่วมกันภายใน กลุ่ม	2.64	0.67	3.45	0.52	-6.71**	2.45	0.52	3.73	0.47	-9.04**
6. การประสานกับเพื่อน ๆ	2.82	0.41	3.73	0.47	-5.59**	3.18	0.60	3.82	0.40	-4.18**
7. ความสามารถในการแก้ปัญหา และนำเสนอปัญหา	2.36	0.67	3.64	0.67	-6.53**	2.91	0.54	3.55	0.69	-2.28*
8. ความกล้าแสดงออก	2.82	0.87	4.10	0.54	-9.04**	3.10	0.70	4.10	0.54	-5.24**
9. ความสนใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ	3.10	0.70	3.91	0.70	-3.11*	3.00	0.78	3.82	0.75	-4.50**
10. ความเป็นผู้นำ	2.27	0.79	3.36	0.81	-5.16**	2.45	0.69	3.27	0.65	-6.71**
รวม	2.76	0.47	3.74	0.37	-13.69**	2.89	0.42	3.76	0.26	-8.21**

หมายเหตุ พิสัยคะแนนอยู่ระหว่าง 1 - 5

*p < .05, **p < .01

เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยเกี่ยวกับคุณลักษณะในช่วงก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมประเมินความต้องการจำเป็นของผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมระหว่างกลุ่มที่ใช้เทคนิคเสียงจากภาพกับกลุ่มที่ใช้เทคนิคการสนทนากลุ่ม พบว่ายังไม่มีหลักฐานเพียงพอว่าคุณลักษณะของผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมทั้งในช่วงก่อนการเข้าร่วมกิจกรรมและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมมีความแตกต่างกัน ข้อมูลแสดงดังตารางที่ 17 และ 18 ตามลำดับ

ตารางที่ 17 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมระหว่างกลุ่มที่ประเมินความต้องการจำเป็นโดยใช้เทคนิคเสียงจากภาพและเทคนิคการสนทนากลุ่มช่วงก่อนการเข้าร่วมกิจกรรมประเมินความต้องการจำเป็น

เทคนิคการประเมิน	n	ก่อนการเข้าร่วมกิจกรรม		t
		\bar{X}	S.D	
เสียงจากภาพ	11	2.76	0.47	19.67
การสนทนากลุ่ม	11	2.89	0.42	

*p < .05

ตารางที่ 18 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมระหว่างกลุ่มที่ประเมินความต้องการจำเป็นโดยใช้เทคนิคเสียงจากภาพและเทคนิคการสนทนากลุ่มช่วงหลังการเข้าร่วมกิจกรรมประเมินความต้องการจำเป็น

เทคนิคการประเมิน	n	หลังการเข้าร่วมกิจกรรม		t
		\bar{X}	S.D	
เสียงจากภาพ	11	3.74	0.37	17.94
การสนทนากลุ่ม	11	3.76	0.26	

*p < .05

หลังจากผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมรับทราบความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมโรงเรียน แล้วนั้น ผู้วิจัยได้ศึกษาและติดตามผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมทั้งสองกลุ่มมีการวางแผนดำเนินงาน แก้ปัญหาหรือแนวทางแก้ไขปัญหาอย่างไร ช่วงแรกของการติดตามผล ผู้วิจัยได้มีโอกาสพูดคุยกับกลุ่มผู้ดำเนินการและกลุ่มผู้ให้ข้อมูลของทั้งสองกลุ่ม เพื่อสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบและกระบวนการแก้ปัญหา ผลการศึกษาสรุปได้ว่าผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมส่วนใหญ่ต้องการให้มีการอภิปรายกลุ่มร่วมกันอีกครั้ง เพื่อให้ทุกคนได้ร่วมกันเสนอรูปแบบและแนวทางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นต่อไป

ผู้วิจัยได้อำนวยความสะดวกแก่ผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมในการนัดหมายวัน เวลา สำหรับการอภิปรายกลุ่ม และได้จัดเตรียมสถานที่สำหรับใช้ในการอภิปรายกลุ่ม โดยจัดขึ้นในวันพฤหัสบดีที่ 4 กุมภาพันธ์ 2542 เวลา 15.00 - 16.00 น ณ ห้องประชุมครูอาจารย์ของโรงเรียน ซึ่งมีผู้ดำเนินการทำหน้าที่เป็นผู้ดำเนินอภิปรายกลุ่ม ผลการอภิปรายกลุ่มพบว่าผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมร่วมกันเสนอรูปแบบการนำเสนอความต้องการจำเป็นที่ได้ให้ผู้บริหารโรงเรียนและอาจารย์ผู้รับผิดชอบงานสิ่งแวดล้อมโรงเรียนรับรู้ด้วยวิธีการที่หลากหลาย เพื่อจะได้ตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้นและได้วางแผนในการแก้ไขปัญหาต่อไป เช่น การจัดป้ายนิเทศเพื่อนำเสนอ การจัดทำเป็นรายงานให้กับผู้บริหารโรงเรียนหรืออาจารย์ที่รับผิดชอบ การจัดสนทนากลุ่มโดยเชิญอาจารย์เข้าร่วมสนทนากลุ่มกับนักเรียน การพูดคุยกับอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อให้อาจารย์ที่ปรึกษานำเสนอปัญหาต่อผู้บริหารโรงเรียน และการส่งตัวแทนไปพูดคุยกับอาจารย์ที่รับผิดชอบงานด้านสิ่งแวดล้อมหรือผู้บริหารโรงเรียนโดยมีภาพถ่ายจากเทคนิคเสียงจากภาพเป็นข้อมูลประกอบ เป็นต้น

“ผมว่าให้นักเรียนเสนอปัญหาต่าง ๆ ต่ออาจารย์ที่ปรึกษา และให้อาจารย์ที่ปรึกษานำปัญหาเหล่านี้ไปเสนอ ผอ.อีกครั้ง” (ปรีช)

“ทำรายงานดีกว่า แล้วให้มีรูปภาพแสดงว่ามีปัญหาอย่างนี้ ๆ แล้วให้นักเรียนเสนอความคิดเห็น เป็นป้ายนิเทศก็ได้ เพื่อบอกว่าขณะนี้โรงเรียนเรามีปัญหาอะไรบ้าง” (ลิ)

“ผมคิดว่าบางทีอาจจะให้เพื่อน ๆ มาร่วมกันอภิปรายอีกครั้งหนึ่ง แล้วเชิญ ผอ. เพื่อ ผอ. จะได้เห็นภาพที่เราทำมา แล้วก็จะได้ฟังคำอภิปรายหรือความต้องการของพวกเขาว่าเป็นอย่างไร แล้วจะได้นำไปปรับปรุงโรงเรียนได้ครับ” (ชาย)

“คิดว่าเอารายงานที่ร่วมกันทำ คิดว่ามันเสร็จแล้ว มันละเอียดพอ และครบสมบูรณ์ หัวข้อที่ได้ก็พาไปเสนอแก่อาจารย์ที่เกี่ยวข้อง และอาจมีตัวแทนไปด้วย เพราะบางทีมีนักเรียนไปด้วย อาจารย์อาจจะถามหรือว่านักเรียนอาจจะอธิบาย อาจารย์ก็จะมีความเห็นใจ และเห็นว่าจำเป็นจริง ๆ ถ้าหากดูแต่รายงานจะเห็นแต่ตัวหนังสือ เห็นแต่ข้อความ แต่ถ้านักเรียนไปด้วยพร้อมกับรูปภาพ อาจารย์ก็จะเห็นว่าเออมีการพูดที่มาจากใจจริง มันออกมาจากความคิด มาจากสภาพที่เป็นจริง มันก็ทำให้อาจารย์เนี่ย มีความตระหนักถึงปัญหามากกว่า และเห็นความสำคัญยิ่งขึ้นด้วย” (สุ)

ข้อสรุปจากมติการอภิปรายกลุ่มเกี่ยวกับรูปแบบการนำเสนอความต้องการจำเป็นให้โรงเรียน
รับรู้นั้น พบว่าผู้มีส่วนร่วมกิจกรรมได้ส่งตัวแทนซึ่งเป็นผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมของการประเมินความ
ต้องการจำเป็นด้วยเทคนิคเสียงจากภาพและเทคนิคการสนทนากลุ่ม จำนวน 4 คน ซึ่งประกอบด้วย
ผู้ดำเนินการในแต่ละเทคนิคจำนวน 2 คน และกลุ่มผู้เข้าร่วมในแต่ละเทคนิคจำนวน 2 คน นำผลการ
ประเมินความต้องการจำเป็นที่ได้พร้อมกับสมุดติดภาพถ่ายที่มีคำบรรยายภาพซึ่งได้จากการประเมินด้วย
เทคนิคเสียงจากภาพเสนอให้กับผู้บริหารโรงเรียน และอาจารย์ที่รับผิดชอบงานด้านสิ่งแวดล้อมโรงเรียน
รับรู้ เพื่อจะได้เป็นข้อมูลสำหรับการแก้ไขปัญหาต่อไป

หลังจากนั้น ผู้วิจัยได้ติดตามผลหลังจากที่ตัวแทนของผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมได้นำเสนอความ
ต้องการจำเป็นให้กับโรงเรียนโดยการสัมภาษณ์ครูอาจารย์ที่เกี่ยวข้อง และสัมภาษณ์ผู้มีส่วนร่วมใน
กิจกรรมเพื่อต้องการทราบความคิดเห็นจากการรับรู้ปัญหาที่เกิดขึ้น ผลการศึกษาสรุปได้ว่าครูอาจารย์
และผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการดำเนินการจำเป็นที่ได้เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นจริง
ความต้องการจำเป็นเหล่านี้มีประโยชน์ต่อโรงเรียนสำหรับใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการตัดสินใจและพัฒนา
ปรับปรุงสภาพแวดล้อมโรงเรียนให้ดียิ่งขึ้นต่อไป และยังทำให้ทุกคนรับรู้และตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้น
ได้อีกด้วย

อาจารย์/ผู้บริหารโรงเรียน :

“ดี...พียอมรับนะ คนอื่น ๆ พี่ไม่รู้ ..ควรแก้ไขทั้งนั้น”

“ข้อมูลนี้มีประโยชน์ต่อโรงเรียนในการแก้ไขในการจัดการ คือ ดำเนินการแก้ไข
ปัญหาต่อไป วิธีการนี้ถูกต้องแล้ว ถ้าพูดถึงปัญหาในโรงเรียนตอนนี้บางส่วนเราก็จัดให้
ไม่ทัน”

“ในแง่ของความเป็นจริง มันก็คือความจริงที่ควรปรับปรุง”

ผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรม :

“ทำให้ทางโรงเรียนได้ทราบถึงปัญหาของนักเรียนที่แท้จริง เพื่อจะได้แก้ปัญหาให้
ปรับปรุงแก้ไขต่อไป” (สา)

“โรงเรียนได้รู้ว่าโรงเรียนควรปรับปรุงในส่วนใดบ้าง” (ดา)

สำหรับแนวทางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นนั้น ผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมมีความคิดเห็นว่าปัญหาบาง
ปัญหามีสาเหตุมาจากตัวของนักเรียนเป็นผู้กระทำ ดังนั้นจุดหลักของการแก้ไขปัญหาก็ต้องเริ่มต้นที่ตัว
นักเรียน ทุกคนต้องร่วมมือในแก้ไขปัญหา ไม่ว่าจะปัญหาเกี่ยวกับความสะอาดของห้องน้ำห้องส้วม
ความสะอาดของห้องเรียนและบริเวณโรงเรียนหรือพื้นที่สภาพแวดล้อมโดยทั่วไป โดยที่ผู้มีส่วนร่วมใน

กิจกรรมได้ร่วมกันเสนอรูปแบบและแนวทางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นหลายวิธีด้วยกัน เช่น การปลูกจิตสำนึกและการสร้างความตระหนักเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมให้กับนักเรียนทุกคน การริเริ่มในการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างสำหรับการอนุรักษ์และรักษาสภาพแวดล้อมโรงเรียนของผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรม ส่วนปัญหาที่นักเรียนไม่สามารถร่วมกันแก้ไขได้นั้นก็เป็นหน้าที่ของโรงเรียนที่จะต้องหาแนวทางหรือมาตรการในการแก้ไขต่อไป เพื่อไม่ให้ปัญหาเหล่านั้นส่งผลกระทบต่อนักเรียน

“ปลูกจิตสำนึกให้กับนักเรียน แล้วก็ให้นักเรียนร่วมมือกันและรักษาความสะอาด พวกเราทำเป็นแบบอย่างก่อนก็ได้” (ภรณ์)

“คิดว่าทำเป็นแบบอย่างให้เค้าดู แสดงพฤติกรรมให้เขาเห็นค่ะ” (อร)

“เช่นเรื่องความสะอาดของโรงเรียน หรือเรื่องห้องน้ำ เรื่องการจัดเก็บอุปกรณ์ต่าง ๆ เราสามารถณรงค์กับเพื่อน ๆ ได้ เช่น เราพูดหน้าเสาธง หรือขอความร่วมมือกับเพื่อน ๆ แต่ถ้าเป็นเรื่องงบประมาณของโรงเรียนหรือการซ่อมแซมของอาคารเรียน เราไม่สามารถที่จะทำกันเองได้ เรื่องเหล่านี้ก็ต้องเสนอ ผอ.” (สุ)

ในขณะที่คณะครูอาจารย์ซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบงานสิ่งแวดล้อมโรงเรียนรวมถึงผู้บริหารโรงเรียนมีแนวความคิดว่าปัญหาด้านสภาพแวดล้อมโรงเรียนที่เกิดขึ้นในปัจจุบันนั้นเกิดจากหลายสาเหตุด้วยกัน ทั้งในส่วนที่เกิดจากนักเรียนและเกิดจากการบริหารงานและการจัดการของโรงเรียน ดังนั้นวิธีการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ทุกฝ่ายต้องให้ความร่วมมือกัน มิใช่ว่าเฉพาะแต่โรงเรียนเป็นผู้แก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นเพียงฝ่ายเดียว เพราะสภาพปัญหาบางเรื่องสะท้อนถึงการปฏิบัติของนักเรียนเอง ส่วนปัญหาซึ่งเป็นปัญหาหลักที่โรงเรียนต้องรับผิดชอบนั้น โรงเรียนจะได้หาแนวทางแก้ไขต่อไป

“โรงเรียนก็ต้องแก้ไข เด็กก็ต้องช่วย เพราะบางทีเด็กก็เป็นคนทำเอง”

“สำหรับปัญหาเรื่องห้องน้ำ เด็กก็ต้องช่วยกันดูแลรักษา ไม่ใช่ทำให้แต่โรงเรียนฝ่ายเดียว ที่เกิดขึ้นเพราะเขา ที่เกิดจากโรงเรียนก็คือไม่พอ โรงเรียนต้องสร้างเพิ่ม”

นอกจากนี้ครูอาจารย์ซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบงานด้านสิ่งแวดล้อมมีความคิดเพิ่มเติมว่าการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมนอกโรงเรียนซึ่งเป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อนักเรียนนั้น โรงเรียนยังมีบทบาทในการแก้ไขปัญหาอย่างมาก เนื่องจากบทบาทและหน้าที่หลักเป็นของหน่วยงานอื่นที่จะต้องประสานงานกับชุมชนเอง ชีตความสามารถที่โรงเรียนสามารถปฏิบัติได้เป็นเพียงเฉพาะการเผยแพร่แนวความคิดสำหรับการปฏิบัติการส่งเสริมและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเพื่อสร้างความตระหนักให้กับชุมชนเท่านั้น

“สำหรับสภาพแวดล้อมภายนอกโรงเรียนนั้นจริง ๆ แล้ว โรงเรียนยังไม่ได้มีบทบาทเท่าไร เพราะเราไม่ได้เจาะลึกข้างนอก แต่จุดที่เราเจาะก็คือให้เขาไปบอกผล ให้ขยายแนวความคิดให้คนข้างนอกได้รับรู้ว่ามีผลกระทบในทางลบนะ ให้ช่วยกันดูแลแก้ไข แต่โรงเรียนจะไปแก้ไขนั้น มันก็ไม่ใช่หน้าที่ของโรงเรียน หน้าที่ที่เราช่วยได้ก็คือการเผยแพร่แนวความคิด แต่เวลาการกระทำเป็นเรื่องของ อบต. ของหน่วยงานที่เขาจะต้องแก้ไข โรงเรียนจะลงไปทำเนียบบุคลากรก็ไม่เพียงพอที่จะทำแบบนั้น”

ผลจากการศึกษาคุณลักษณะผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ได้จากการประเมินโดยผู้วิจัยและจากการประเมินตนเองของผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรม สรุปได้ว่าผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมทั้งสองกลุ่มมีคุณลักษณะเปลี่ยนแปลงไปภายหลังจากมีการเสริมสร้างพลังอำนาจให้มีการใช้เทคนิคทั้งสองในการประเมินความต้องการจำเป็น โดยที่คุณลักษณะผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมทั้งสองกลุ่มโดยส่วนใหญ่แล้วไม่แตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นด้านความรู้ความเข้าใจในเทคนิคการประเมิน การทำงานกลุ่ม ด้านความสามารถในการพูดและแสดงความคิดเห็น เป็นต้น สำหรับคุณลักษณะผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมของเทคนิคเสียงจากภาพที่ได้รับการพัฒนามากที่สุดคือด้านความสามารถในการแก้ปัญหา/นำเสนอปัญหาและความกล้าแสดงออก ในขณะที่ผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมของเทคนิคเสียงจากภาพได้รับการพัฒนาด้านการวางแผนร่วมกันทำงานภายในกลุ่มมากที่สุด นอกจากนี้ยังพบว่าผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมของเทคนิคเสียงจากภาพขาดความรู้ความสามารถในการสรุปและวิเคราะห์รายการความต้องการจำเป็นที่ได้จากภาพถ่ายและจากการอภิปราย ส่วนผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมของเทคนิคการสนทนากลุ่ม 1-2 คนยังไม่ค่อยแสดงความคิดเห็นในช่วงของการสนทนากลุ่มเท่าที่ควร และผู้ดำเนินการสนทนากลุ่มยังขาดความสามารถในการควบคุมกลุ่มให้มีการสนทนาภายในขอบเขตของเรื่องที่ศึกษา

ตอนที่ 3.2 ความคิดเห็นของผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่มีต่อการใช้เทคนิคเสียงจากภาพและเทคนิคการสนทนากลุ่มในการประเมินความต้องการจำเป็น

ผู้วิจัยได้สรุปความคิดเห็นของผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่มีต่อการใช้เทคนิคเสียงจากภาพและเทคนิคการสนทนากลุ่มในการประเมินความต้องการจำเป็นด้านสภาพแวดล้อมโรงเรียนออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านความยากง่ายในการปฏิบัติ ด้านความพึงพอใจของผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรม และด้านความเหมาะสมของเทคนิค มีรายละเอียดดังนี้

3.2.1. ความยากง่ายในการปฏิบัติ

เทคนิคเสียงจากภาพ :

ผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมของเทคนิคเสียงจากภาพทั้งกลุ่มของผู้ดำเนินการและกลุ่มของผู้เข้าร่วมซึ่งเป็นผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเทคนิคเสียงจากภาพเป็นเทคนิคที่ปฏิบัติได้ง่าย โดยที่ผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมบางคนมีพื้นฐานในการถ่ายรูปอยู่ก่อนแล้ว ก็สามารถนำทักษะพื้นฐานในการถ่ายรูปมาใช้ในขั้นตอนการปฏิบัติงานได้เลย ทำให้การปฏิบัติง่ายยิ่งขึ้น และที่สำคัญภาพถ่ายจะมีประโยชน์ในช่วงของการสนทนาและอภิปรายกลุ่ม เพราะภาพถ่ายสามารถสะท้อนความต้องการจำเป็นตามการรับรู้ของแต่ละบุคคลออกมาได้อย่างชัดเจน สามารถใช้เป็นสื่อเพื่อปกป้องรายละเอียดของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และเป็นสื่อในการส่งเสริมความคิดของบุคคล ทำให้ผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมกล้าพูดกล้าเสนอความคิดเห็นออกมาอย่างเต็มที่และมีความสะดวกยิ่งขึ้น

“ง่ายค่ะ เพราะเวลาสนทนากันถึงสภาพปัญหา เราสามารถเห็นสภาพความเป็นจริงจากภาพ มีหลักฐานยืนยัน” (ภรณ์)

“คิดว่าง่ายนะค่ะ เพราะว่าเมื่อเห็นภาพแล้วก็สามารถรู้ได้เลยว่าปัญหาเกิดจากอะไร ถ้าเรามองเห็นภาพจะเห็นรายละเอียดดีกว่า” (พร)

“ง่าย เพราะเคยถ่ายรูปมาแล้ว ถ้าไม่มีภาพในช่วงสนทนา คิดว่าพูดได้ไม่เต็มที่ อาจจะถูกตลกทุกทีค่ะ” (ณันท์)

“ง่ายค่ะ เพราะเราสามารถเห็นภาพ แล้วอธิบายได้ง่าย เห็นภาพแล้วรู้ประเด็นของภาพ การถ่ายภาพมาทำให้มีประเด็นของภาพแล้วให้รายละเอียดของภาพมากกว่าค่ะ” (ดา)

นอกจากนี้ผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมบางคนมีความคิดเห็นว่าการประเมินความต้องการจำเป็นโดยใช้เทคนิคเสียงจากภาพปฏิบัติได้ยากในบางขั้นตอน เช่น ขั้นตอนไปถ่ายภาพ เพราะบุคคลที่ถูกถ่ายภาพไม่เข้าใจจุดมุ่งหมายของการถ่ายภาพ เลยไม่เต็มใจและไม่ให้ความร่วมมือในการถ่ายภาพ แล้วก็ไม่สามารถถ่ายสภาพปัญหาซึ่งมีความจำเป็นที่ต้องได้รับการปรับปรุงแก้ไขได้ทุกสภาพปัญหาทุกเหตุการณ์

“บางคนเขาไม่พอใจที่เราถ่ายรูปเขามา เขาไม่เต็มใจให้เราถ่าย อาจก่อให้เกิดเรื่องได้ และเรื่องบางอย่างเราถ่ายภาพไม่ได้ค่ะ” (ยา)

“ยากตรงที่ขั้นตอนการถ่ายภาพ บางครั้งก็ไปถ่ายทำให้บางคนเขาไม่พอใจ” (พร)

เทคนิคการสนทนากลุ่ม :

ผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการประเมินความต้องการจำเป็นที่ใช้เทคนิคการสนทนากลุ่มทั้งกลุ่มผู้ดำเนินการและกลุ่มผู้เข้าร่วมสนทนามีความคิดเห็นว่าเทคนิคการสนทนากลุ่มเป็นเทคนิคที่สามารถปฏิบัติได้ง่ายในการใช้เครื่องมือเพื่อศึกษาความต้องการจำเป็น เพราะเป็นเพียงการนำบุคคลมาร่วมกันเสนอความคิด พูดคุย แลกเปลี่ยนประสบการณ์และความคิดเห็นร่วมกัน ไม่ต้องเตรียมวัสดุอุปกรณ์หรือใช้เวลาการสนทนามากนักก็สามารถรับทราบความคิดเห็นหรือข้อมูลจากการสนทนากลุ่มทันที

“คิดว่าปฏิบัติได้ง่าย เพราะเป็นการนั่งพูดคุยกันภายในกลุ่ม เป็นความคิดเห็นของแต่ละคนที่แตกต่างกันมาพูดคุยกัน” (อร)

“ง่ายค่ะ เราไม่ต้องเตรียมอุปกรณ์อะไรมากมาย แค่นั่งพูดคุยกันเฉย ๆ” (ขวัญ)

“รวดเร็วดีกะ และไม่ต้องเตรียมอุปกรณ์อะไรมากมายนัก” (ลิ)

“มีแค่คนที่จะใช้สนทนา ก็สามารถร่วมกันพูดคุยได้แล้วครับ” (พุทธ)

“มันง่ายค่ะ เป็นการรวมกลุ่มผู้สนทนาโดยใช้ความคิดเห็นเป็นหลัก ความคิดเห็นของเพื่อนมาจุดประกายความคิดเห็นของเราขึ้นมา ทำให้ความคิดที่แปลกใหม่ออกมาค่ะ” (ภัท)

“ง่าย เป็นแค่การระดมความคิด ทำให้ทราบความต้องการจำเป็นทันที” (นก)

“ปฏิบัติได้ง่ายมาก เพราะเป็นเพียงการนั่งพูดคุย คล้ายกับการถามความคิดเห็นของแต่ละคน ใครมีความคิดอะไรก็พูดออกมาเหมือนกับการถามความคิดเห็นของแต่ละคนค่ะ” (มาศ)

อย่างไรก็ตามผู้เข้าร่วมในกิจกรรมของเทคนิคการสนทนากลุ่มบางคนมีความคิดเห็นว่เทคนิคการสนทนากลุ่มก็ปฏิบัติได้ยากในบางขั้นตอน คือ ในขณะที่มีการนำเสนอความคิดเห็นระหว่างการสนทนากลุ่ม บางครั้งอาจเกิดการโต้แย้งกันภายในกลุ่ม อันเนื่องมาจากความคิดเห็นที่ไม่สอดคล้องกัน ทำให้เกิดความครุ่นงำทางความคิด ทำให้ผู้เข้าร่วมสนทนาบางคนเกิดความสับสน ไม่กล้าแสดงความคิดเห็นออกมาได้อย่างเต็มที่

“บางครั้งความคิดเห็นของคนเราไม่ตรงกัน และต้องมีการโต้เถียงกันบ้าง ทำให้ความคิดของเราสับสนไปค่ะ ทำให้ไม่กล้าพูด” (ขวัญ)

3.2.2 ความพึงพอใจของผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่มีต่อเทคนิค

เทคนิคเสียงจากภาพ :

ผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมของเทคนิคเสียงจากภาพทุกคนชอบเทคนิคเสียงจากภาพสำหรับใช้เป็นเครื่องมือในการประเมินความต้องการจำเป็น เพราะเป็นเทคนิคที่ปฏิบัติได้ง่าย เป็นการฝึกตนเองให้รู้จักสังเกต ฝึกความกล้าแสดงออก และเป็นการท้าทายความสามารถของผู้เข้าร่วม กระบวนการของเทคนิคเสียงจากภาพมีความสนุกสนานในการทำงานร่วมกันภายในกลุ่ม ซึ่งสามารถทำให้ทุกคนได้รับรู้และเข้าถึงสภาพปัญหานั้น ๆ ได้อย่างชัดเจน รวมทั้งในช่วงของการสนทนาและอภิปรายกลุ่มนั้น ผู้เข้าร่วมทุกคนมีสิทธิ์ในการนำเสนอความคิดเห็นได้อย่างเต็มที่ ภาพถ่ายที่นำมาเสนอสามารถกระตุ้นให้ทุกคนร่วมกันเสนอแนวทางแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้อีกด้วย

“ชอบค่ะ เพราะมีความสุขในการทำงาน และการทำงานพร้อมเพรียงกันดี” (จิต)

“ชอบค่ะ เพราะมานั่งรวมกลุ่มกันจะได้รับฟังความคิดเห็นของเพื่อน ๆ ด้วย” (ดา)

“ชอบค่ะ เพราะมันได้แสดงถึงปัญหาที่เราเคยพบเคยเจอ รู้สึกมันท้าทายดี และได้เข้าถึงปัญหาชัดเจนดีค่ะ” (ยา)

“ชอบ เพราะได้ถ่ายรูปต่าง ๆ ที่เป็นปัญหาต่อเรา แล้วมาแก้ไขปัญหา” (ศักดิ์)

“ชอบครับ ฝึกตนเองหลายอย่าง เช่น การสังเกต ความกล้าแสดงออกครับ” (เกรียง)

“ชอบค่ะ เพราะรู้ถึงปัญหาในเรื่องต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น มีความสนุกสนานในการทำงานกับเพื่อน ๆ” (พร)

ทุกคนต่างก็มีความยินดีและเต็มใจที่จะเข้าร่วมทำการประเมินความต้องการจำเป็นด้วยเทคนิคเสียงจากภาพอีกครั้ง เพราะผลการประเมินมีประโยชน์ในการหาแนวทางแก้ไขและปรับปรุง อีกทั้งยังฝึกตนเองในด้านความกล้าแสดงออก ทักษะการพูด การทำงานเป็นกลุ่ม การใช้เวลาวางให้เป็นประโยชน์ และทำให้ผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมเกิดความสนุกสนานในกระบวนการประเมินความต้องการจำเป็นโดยเฉพาะขั้นตอนของการถ่ายภาพ

“ยินดีมาก ๆ เพราะเป็นคนที่ชอบพูดคุย ยิ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับสภาพความเป็นจริงและปัญหาที่เกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้นกับส่วนรวม เราก็จะได้รู้ถึงปัญหาและจะได้หาแนวทางแก้ไขปัญหาได้” (ภรณ์)

“ยินดี เพราะจะได้รู้ถึงสภาพปัญหาต่าง ๆ ที่เราคาดไม่ถึงในบางเรื่อง และจะได้ปรับปรุงในบางเรื่องที่เราสามารถจะทำได้” (ดา)

“ยินดี เพราะชอบและสนุกดีค่ะ และได้ทำงานกันเป็นทีมอีกครั้ง” (พร)

“ยินดีและเต็มใจเป็นอย่างมาก อยากทำงานประเภทนี้อยู่แล้ว แต่ไม่ค่อยมีโอกาสได้ทำ และชอบการถ่ายรูป สนุกดี และอยากร่วมงานกับเพื่อน ๆ ด้วยครับ” (ปรีช)

“ยินดีและเต็มใจที่จะเข้าร่วม เพราะเป็นกิจกรรมที่ทำให้เรามีประสบการณ์เกี่ยวกับการแสดงออก ฝึกให้มีความกล้าแสดงออกค่ะ” (ฉันท)

เทคนิคการสนทนากลุ่ม :

ผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ใช้เทคนิคการสนทนากลุ่มส่วนใหญ่ต่างก็ชอบเทคนิคการสนทนากลุ่มเช่นเดียวกันกับเทคนิคเสียงจากภาพ เพราะสามารถปฏิบัติได้ง่าย ทำให้ทุกคนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกัน ได้ระบายความคิดเห็นและประสบการณ์เกี่ยวกับสภาพปัญหาของตนเองให้ผู้อื่นรับรู้ ซึ่งเป็นเสมือนการระบายอารมณ์หรือความรู้สึกที่คับข้องใจของตนเอง และในช่วงการสนทนากลุ่มบรรยากาศก็เป็นกันเอง ไม่ตึงเครียด

“ชอบ รู้สึกเพลินและสนุกดี ง่าย ๆ ไม่เครียด ไม่ต้องใช้ความคิดหนัก ๆ” (สุ)

“ชอบค่ะ ได้รับฟังความคิดเห็นที่หลากหลาย และได้รู้ว่าแต่ละคนได้ประสบปัญหาอะไรมาบ้าง” (อร)

“ชอบค่ะ เพราะได้แสดงความคิดเห็นในสิ่งที่เรามีปัญหา จะได้พูดออกมา สามารถร่วมกันแก้ปัญหาได้ และในช่วงสนทนาไม่รู้สึกอึดอัดค่ะ เพราะทุกคนเป็นกันเอง ไม่เกร็ง ทุกคนสามารถแสดงความคิดเห็นได้” (พิศ)

“ชอบมากครับ เพราะผมได้เปิดเผยปัญหาของผมออกมาครับ และมีเพื่อน ๆ ช่วยกันเสนอแนวทางแก้ปัญหาด้วยครับ” (ชาย)

“ชอบค่ะ” ได้ระบายความคิดของเราให้ผู้อื่นรับทราบ ไม่อึดอัดกับปัญหาที่ไม่กล้าบอกใคร และรู้ความคิดเห็นของคนอื่นด้วย เป็นวิธีที่ง่ายที่สุด ไม่เหนื่อย” (ขวัญ)

“ชอบค่ะ อยากให้ทางโรงเรียนจัดกิจกรรมนี้ขึ้นมาบ้าง เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน และมันก็ทำง่ายมาก” (ลิ)

ผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมทุกคนต่างก็มีความยินดีและเต็มใจที่จะเข้าร่วมทำการประเมินความต้องการจำเป็นโดยใช้เทคนิคการสนทนากลุ่มอีกครั้ง เพราะบรรยากาศในช่วงของการสนทนากลุ่มมีความสนุกสนาน เป็นกันเอง และทำให้ผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมมีทักษะและประสบการณ์ในการพูดแสดงความคิดเห็น ฝึกความกล้าแสดงออก ทำให้รับทราบข้อมูลต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ เป็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกัน สามารถระบายความรู้สึกหรือความตึงเครียดทางอารมณ์ซึ่งเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นลงได้

“ยินดีที่จะเข้าร่วมค่ะ เพราะตัวเองได้พัฒนาความรู้เกี่ยวกับความรู้ ปัญหา การ แก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น” (มาศ)

“ทั้งยินดีและเต็มใจค่ะ อยากร่วมพูดคุยคิดว่าสนุกดี อยากเอามาเป็น ประสบการณ์เล็ก ๆ น้อย ๆ เมื่อบางทีอาจจะได้เข้าร่วมสนทนากลุ่มในวงที่กว้างกว่านี้ก็ได้ จะได้เป็นพื้นฐานในการสนทนากลุ่มในครั้งต่อไป” (สุ)

“ด้วยความเต็มใจอย่างยิ่ง เพราะเป็นโอกาสที่ได้รับฟังความคิดเห็นของแต่ละคน ที่แตกต่างกันออกไป อีกอย่างหนึ่งมันเป็นประสบการณ์ที่น่าจดจำ” (อร)

“ยินดีเป็นอย่างยิ่ง เพราะจะได้ระบายอารมณ์ออกมาอย่างสุด ๆ ไม่ต้องกลัวว่าใคร จะตำ จะว่า และจะได้มีคนช่วยกันแก้ปัญหาภายในโรงเรียนที่เราอยากจะทำอีกด้วย” (ชาย)

“ยินดีและเต็มใจ เพราะชอบการดำเนินงานที่เป็นกันเอง ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน และได้รู้สึกผ่อนคลายความอัดอัดใจเมื่อได้ชี้แจงข้อคิดเห็นต่าง ๆ ออกไป และมีผู้คอยรับฟังและเข้าใจถึงความคิดของเรา” (ขวัญ)

“อยากเข้าร่วมค่ะ ทำให้กล้าแสดงออกค่ะ” (ลิ)

3.2.3 ความเหมาะสมของเทคนิค

เทคนิคเสียงจากภาพ :

ผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมของเทคนิคเสียงจากภาพส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่ เสียงจากภาพเป็นเทคนิคที่มีความเหมาะสมสำหรับใช้ในการประเมินความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมโรงเรียน เพราะเป็นกระบวนการกลุ่มที่ทุกคนได้แสดงความคิดเห็นร่วมกัน ได้ร่วมกันนำเสนอ ปัญหา ทำให้ทราบประเด็นปัญหาที่หลากหลาย และรับรู้ได้ทันที

“มานั่งรวมกลุ่มกัน จะได้รับฟังความคิดเห็นของเพื่อน ๆ ” (ดา)

“การนั่งรวมกลุ่มกัน ทำให้รายการหลากหลาย เพราะว่าเราจะมีปัญหาของแต่ละ คนที่ไม่เหมือนกัน มารวมกันเสนอ ทำให้ได้หลายปัญหา” (ณันท์)

นอกจากนี้ผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมมีความคิดเห็นเพิ่มเติมอีกว่าในกระบวนการของเทคนิค เสียงจากภาพนั้น ภาพถ่ายสามารถใช้เป็นสื่อในการนำเสนอความคิดและสภาพปัญหาตามการรับรู้ ของตนเองได้เป็นอย่างดี ช่วยกระตุ้นความคิดของผู้อื่น ทำให้ผู้อื่นร่วมกันรับรู้ถึงปัญหาที่ควรได้รับการ แก้ไขอีกด้วย รวมทั้งภาพถ่ายสามารถใช้เป็นหลักฐานในการยืนยันข้อเท็จจริงได้เป็นอย่างดี

“นอกจากจะสนทนากันแล้ว ยังมีภาพมายืนยันในเรื่องที่สนทนากันด้วย” (ภรณ์)

“ภาพช่วยนำเสนอความคิดมาก พอเห็นภาพเราก็สามารถรู้ว่ามีปัญหาอะไร” (ดา)

“เมื่อเห็นภาพถ่ายของเพื่อน ทำให้อยากพูดค่ะ” (พร)

“ถ้าไม่มีภาพ เคยประสบปัญหามาอาจจะนึกไม่ได้ แต่ถ้ามีภาพ พอไปเจอก็ถ่ายมาก็เลยมีปัญหาเยอะขึ้น” (พร)

“สามารถนำภาพนั้นมาให้คนอื่นดูได้ และสามารถยืนยันรายการปัญหาของภาพนั้นโดยมีภาพให้เห็นจริงครับ” (ปรีช)

“ภาพถ่ายของเพื่อนสามารถกระตุ้นความคิดได้เยอะเลย บางครั้งเราไม่ได้เจอปัญหาด้วยตัวเอง แต่เพื่อนเราเจอ เราก็ได้คิดว่าปัญหานี้เคยเป็นปัญหากับเรามาแล้ว” (พร)

จากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของครูอาจารย์ในโรงเรียนต่อการใช้เทคนิคเสียงจากภาพในการประเมินความต้องการจำเป็นนั้น พบว่าเทคนิคเสียงจากภาพสามารถสื่อให้เห็นถึงสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นจริงได้อย่างชัดเจน เป็นข้อมูลที่เชื่อถือได้ เพราะมีหลักฐานประกอบกับข้อมูลที่ได้

“ภาพดีกว่า เท่าแต่พูดเนี่ย เราไม่มีหลักฐาน ใครจะพูดก็พูดได้ บางทีจริงเท็จแค่ไหน เราก็ไม่สามารถรู้ได้ วัดไม่ได้ แต่ถ้ามีภาพแน่นอนเลย มันจะมีหลักฐานเป็นตัวประกอบอยู่ ไม่ได้ make ข้อมูล หรือไปพูดแบบสุมสี่สุมห้า มีภาพนี้แหละดี มันจะเห็นชัดเจน มันจะทำออกมาได้ดีกว่า” (ครูฝ่ายสิ่งแวดล้อม)

“ตัวนี้ (ชี้ที่ภาพถ่าย) กระตุ้นได้ดีกว่า ตัวนั้น (หมายถึงผลจากการสนทนากลุ่ม) มันจะมองไปในแง่ของความรู้สึก ถ้าตัวนี้ (หมายถึงเสียงจากภาพ) เห็นรูปก็รู้ได้เลย ไม่ใช่ความเพ้อฝัน เด็กสามารถบอกได้ว่าอันนี้มีปัญหาอะไร โรงเรียนควรแก้ไขอย่างไร” (ผู้บริหารโรงเรียน)

ผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมมีความคิดเห็นว่าการประเมินความต้องการจำเป็นโดยใช้เทคนิคเสียงจากภาพนั้นสามารถสะท้อนความต้องการจำเป็นที่แท้จริงของตนเองออกมาให้ผู้อื่นได้รับรู้ มีภาพถ่ายมาเป็นหลักฐานเพื่อยืนยันถึงสภาพที่เกิดขึ้นจริง ทำให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องยิ่งขึ้น และพบว่าการขั้นตอนของเทคนิคเสียงจากภาพที่ผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมชื่นชอบมีหลายขั้นตอนด้วยกัน บางคนชอบขั้นตอนการถ่ายภาพ เพราะเป็นขั้นตอนที่ทำง่าย สนุกสนาน สามารถชี้ให้ผู้อื่นเห็นถึงสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นจริง ตนเองสามารถเปลี่ยนรูปแบบการถ่ายภาพไปตามความชอบได้ บางคนชอบขั้นตอนการสนทนาและอภิปรายกลุ่ม เพราะได้พูดคุยกันถึงสภาพปัญหาที่ควรแก้ไข สามารถแสดงความคิดเห็นของตนเองให้ผู้อื่นรับรู้ และสามารถรับรู้สภาพปัญหาของผู้อื่นได้เช่นกัน เป็นการฝึกฝนตนเองในด้านการแสดง

ความคิดเห็น ความกล้าแสดงออก บางคนชอบขั้นตอนการคัดเลือกภาพถ่ายและการเขียนคำบรรยายภาพถ่าย เพราะปฏิบัติได้ง่ายและทำได้สะดวก สามารถบรรยายหรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น รวมทั้งสามารถเสนอแนะแนวทางแก้ปัญหาลงในภาพถ่ายได้

“ชอบขั้นตอนการถ่ายภาพ ได้ชี้ให้เห็นถึงความต้องการจำเป็นของผู้ถ่าย” (สา)

“เราได้ไปถ่ายภาพสถานที่ต่าง ๆ ตามความต้องการของเรา สนุกในการถ่ายภาพ เพราะเราสามารถเลือกได้ เราต้องการถ่ายภาพอย่างไร แบบไหน” (ปรีช)

“ชอบขั้นตอนการพูดคุย เป็นการฝึกให้เรากล้าพูด กล้าแสดงออก เป็นการฝึกประสบการณ์อีกด้วย” (เกรียง)

“ชอบขั้นที่สนทนาพูดคุยกันถึงปัญหา รู้สึกว่าตัวเองสามารถมีความคิดในเรื่องที่กำลังประสบอยู่ ได้รู้ด้วยว่าคนอื่นเขามีปัญหาและความคิดเหมือนเราหรือเปล่า” (พร)

“ชอบขั้นตอนการพูดคุย ได้แสดงความคิดเห็นของตัวเองให้กลุ่มได้รู้” (ศักดิ์)

“ชอบขั้นตอนการเขียนคำบรรยายภาพ เราได้บรรยายปัญหาต่าง ๆ ลงในภาพ และได้เขียนคำแนะนำในการปรับปรุงในปัญหาเรื่องนั้นด้วย” (ดา)

“ชอบขั้นตอนการเลือกภาพ เพราะทำได้ง่ายค่ะ” (ณันท์)

อย่างไรก็ตามผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมมีข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงในการประเมินความต้องการจำเป็นครั้งต่อไปว่าคุณลักษณะของผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมต้องเป็นบุคคลที่กล้าแสดงความคิดเห็นในช่วงของการสนทนาและอภิปรายกลุ่มควรพูดแสดงความคิดเห็นอย่างคล่องแคล่ว ไม่เกร็ง พูดคุยเป็นไปตามธรรมชาติ และควรเพิ่มระยะเวลาในการทำกิจกรรมให้มากขึ้น โดยเฉพาะขั้นตอนการถ่ายภาพและการเขียนคำบรรยายภาพ ภาพที่ถ่ายควรเลือกภาพหรือเหตุการณ์ที่มีความหลากหลาย จำนวนกล้องถ่ายรูปซึ่งเป็นอุปกรณ์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลควรจัดให้เพียงพอกับจำนวนผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรม และควรมีการศึกษาสภาพปัญหาในสถานที่หรือท้องถิ่นอื่น ๆ บ้าง เพื่อได้รับทราบความเหมือนหรือความต่างของปัญหาที่เกิดขึ้น

“การพูดคุยสนทนา ทุกคนต้องไม่เกร็ง การพูดคุยเป็นธรรมชาติ” (ปรีช)

“กล้องถ่ายรูปต้องเพียงพอกับนักเรียนครับ” (ศักดิ์)

“ขั้นตอนการเขียนคำบรรยายเวลายังน้อย” (จิต)

“อยากให้มีการถ่ายภาพที่เกิดขึ้นที่เป็นปัญหาในท้องถิ่นอื่น ๆ บ้างว่าประสบปัญหาเหมือนกันหรือไม่” (สา)

“ขั้นตอนการถ่ายภาพควรให้ระยะเวลามากกว่านี้ เพราะถ่ายภาพไม่ค่อยทัน” (ดา)

เทคนิคการสนทนากลุ่ม :

ผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมของเทคนิคการสนทนากลุ่มส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการสนทนากลุ่มเป็นเทคนิคที่มีความเหมาะสมสำหรับใช้ในการประเมินความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมโรงเรียนเพราะเป็นกระบวนการกลุ่มที่ทุกคนได้แสดงความคิดเห็นร่วมกัน ทำให้ได้ทราบความคิดเห็นและรับรู้มุมมองของแต่ละคนที่หลากหลายกันออกไป

“เมื่อหลาย ๆ คนมาร่วมกันออกความคิดเห็น ก็จะมีมุมมองใหม่ ๆ ขึ้นมา” (พพท)

“ได้รับฟังความคิดเห็นที่หลากหลาย ได้รู้ว่าคนที่ประสบปัญหามีอะไรบ้าง” (อร)

นอกจากนี้ผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมมีความคิดเห็นว่าการประเมินความต้องการจำเป็นโดยใช้เทคนิคการสนทนากลุ่มนั้นสามารถสะท้อนความต้องการจำเป็นที่แท้จริงของตนเองออกมาให้ผู้อื่นได้รับรู้ และได้มีข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงในการประเมินความต้องการจำเป็นครั้งต่อไปว่าคุณลักษณะของผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมต้องเป็นบุคคลที่กล้าแสดงความคิดเห็นในช่วงของการสนทนาและอภิปรายกลุ่ม ควรพูดแสดงความคิดเห็นอย่างคล่องแคล่ว เป็นไปตามธรรมชาติ มีความมั่นใจในตนเอง ไม่เขินอายซึ่งจะทำให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ หลากหลายและลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น และควรเพิ่มเวลาในการสนทนากลุ่มให้มากขึ้นเป็น 2 ชั่วโมง เพื่อว่าผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่มทุกคนจะได้แสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่และทั่วถึง ทำให้ได้ข้อมูลครบถ้วน สมบูรณ์ตามความเป็นจริง

“ถ้าผู้เข้าร่วมสนทนาไม่ค่อยกล้าพูด ไม่กล้าแสดงความคิดเห็น ไม่มีความคิดเห็นที่กว้าง บางทีเป็นคนไม่เข้าใจอะไร ถ้าสมมุติเอามาร่วมวงสนทนาจะทำให้เนื้อหาหรือรายการที่ได้ไม่สมบูรณ์” (จิต)

“ถ้าผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่มไม่ค่อยมีความคิดที่ดี หรือไม่มีความคิดที่กว้างและหลากหลาย ไม่เต็มใจที่จะเข้าร่วม ทำให้ข้อมูลที่得不ดี ไม่เต็มเม็ดเต็มหน่วย ไม่มีข้อมูลที่หลากหลาย ทำให้เสียเวลา เสียค่าใช้จ่าย เสียแรง เพราะสิ่งที่ทุ่มเทกับข้อมูลที่得不สมบูรณ์” (สุ)

“ที่ผ่านมาก็อยากให้ปรับปรุงในเรื่องเวลาในการสนทนาจะ คิดว่าควรให้เวลามากกว่านี้ค่ะ ควรเพิ่มเวลาสัก 2 ชั่วโมงค่ะ” (ขวัญ)

“อยากให้ใช้เวลาในการสนทนามากกว่านี้ เพราะอาจมีข้อมูลและความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมสนทนาบางท่านที่ยังไม่ได้พูด เพราะเวลาน้อย อาจจะทำให้ข้อมูลที่得不ครบถ้วนตามความจริง” (ภัท)